

**BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ALANINDA YAPILMIŞ
NİTELÇALIŐMALARIN İNCELENMESİ: BİR META-
SENTEZ ÇALIŞMASI**

Abdullah ÖZDEMİR

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ANA BİLİM DALI

**Tez Danışmanı
Doç. Dr. Mehmet GÜLLÜ**

Yüksek Lisans Tezi -2021

T.C.
İNÖNÜ ÜNİVERSİTESİ
SAĞLIK BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

**BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ALANINDA YAPILMIŞ NİTEL ÇALIŞMALARIN
İNCELENMESİ: BİR META-SENTEZ ÇALIŞMASI**

Abdullah ÖZDEMİR

Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı
Yüksek Lisans Tezi

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Mehmet GÜLLÜ

MALATYA

2021

İÇİNDEKİLER

ÖZET	vii
ABSTRACT	viii
SİMGELER VE KISALTMALAR DİZİNİ.....	ix
ŞEKİLLER DİZİNİ.....	ix
TABLolar DİZİNİ	xii
1.GİRİŞ	1
1.1.Problem Durumu.....	1
1.2. Araştırmanın Amacı.....	2
1.3. Araştırmanın Önemi.....	3
1.4. Sınırlılıkları	4
1.5. Varsayımları.....	4
1.6. Tanımlar	5
2. GENEL BİLGİLER	6
2.1.Beden Eğitimi	6
2.1.1. Beden Eğitiminin Tanımı	6
2.1.2. Beden Eğitimi ve Sporun Yararları.....	6
2.1.3.Beden Eğitiminin ve Hareket Kültürünün Gelişimi	9
2.1.4. Osmanlıda Modern Spor ve İlk Örgütlenmeler.....	11
2.1.5.Cumhuriyet Döneminde Spor Bilimlerinin Tarihsel Gelişimi	11
2.1.6.Amerika Birleşik Devletlerinde (ABD) Spor Bilimlerinin Gelişimi.....	17
3. MATERYAL VE METOT	20
3.1. Araştırma Modeli	20
3.2. Araştırma Grubu	20
3.3. Veri Toplama Araçları	21
3.4. Verilerin Analizi	21
4. BULGULAR.....	22
4.1. Lisansüstü Tezlerinin Analizi	22
4.2. Nitel Makalelerin Analizi.....	40
5. TARTIŞMA	50
5.1.Yüksek Lisans ve Doktora Tezleriyle İlgili Tartışma	50
5.2. Nitel Makaleler İle İlgili Tartışma	56
6. SONUÇ VE ÖNERİLER	61
6.1.Sonuçlar	61
6.2. Öneriler	62
KAYNAKLAR	63

EKLER.....	69
EK1. Öz Geçmiş	69
EK 2. Etik Kurul Onayı.....	70
EK 3. Lisansüstü Tezler Ve Makalelerin Künyesi.....	71

TEŐEKKÜR

“Beden eğitimi ve spor alanında yapılmış nitel araştırmaların incelenmesi: bir meta-sentez çalışması” konulu yaptığım araştırmada her daim yanımda olan kıymetli danışman hocam Doç. Dr. Mehmet GÜLLÜ’ ye, katkılarıyla tezimde emeiği geçen Doç. Dr. Yahya DOğAR ve Doç. Dr. Bekir Barış CİHAN’ a

Desteklerini ve yardımlarını esirgemeyen Mehmet Akif YÜCEKAYA’ ya

Pozitif enerjisi ile katkıda bulunan değerli eőim Nurten ÖZTÜRK ÖZDEMİR’ e

Çok teőekkür ederim.”

Abdullah ÖZDEMİR

ÖZET

Beden Eğitimi ve Spor Alanında Yapılmış Nitel Çalışmaların İncelenmesi: Bir Meta-Sentez Çalışması

Amaç: Bu araştırmanın amacı, 1990-2020 yılları arasında beden eğitimi ve spor alanında yapılan nitel lisansüstü tezlerin ve 2015-2020 yılları arasında yapılan nitel makalelerin incelenmesidir.

Materyal ve Metot: Bu araştırma, nitel araştırma türünde olup Türkiye’de beden eğitimi ve spor üzerine yapılmış lisansüstü tezlerinin incelenmesi amacıyla meta-sentez yönteminin kullanıldığı, doküman incelemesi yapılarak elde edilen verilerin analizi yapılmıştır. Yükseköğretim kurulunun tez arama sayfasında “beden eğitimi, spor, beden eğitimi öğretmenliği” anahtar kelimeleri kullanılarak beden eğitimi ve spor alanındaki lisansüstü tezleri ile google scholar veri tabanından bulunan makalelere ulaşılmıştır. Araştırmada elde edilen veriler içerik analizi yöntemi ile incelenmiştir.

Bulgular: Lisansüstü nitel tez çalışmalarında en fazla nicel araştırma türünün kullanıldığı dikkat çekmektedir. Yıllara göre dağılıma bakıldığında yüksek lisansta 2019 yılında, doktora ve nitel makalelerde 2020 yılında nitel çalışmaların daha çok olduğu görülmüştür.

Sonuç: Nitel araştırmada görüşme ve analiz yönteminin daha çok tercih edildiği, görülmüştür. Veri analizine göre nitel lisansüstü tezlerde ve nitel makalelerde içerik analizi ve betimsel analizin daha çok tercih edildiği sonucuna ulaşılmıştır. Sonuç olarak 2019 yılından itibaren beden eğitimi ve spor alanında yapılan lisansüstü tezlerin ve yapılan makalelerin hızla arttığı ve buna göre gelecek yıllarda da giderek artacağı ifade edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Beden Eğitimi, Spor, Meta Sentez, Nitel Araştırma.

ABSTRACT

Investigation of Qualitative Studies Conducted in the Field of Physical Education and Sports: A Meta-Synthesis Study

Aim: The purpose of this research is to examine the qualitative postgraduate theses made in the field of physical education and sports between 1990-2020 and the qualitative articles made between 2015-2020.

Material and Method: This research is in the type of qualitative research, and the meta-synthesis method was used to analyze the postgraduate theses on physical education and sports in Turkey, and the data obtained by document analysis was analyzed. Postgraduate theses in the field of physical education and sports and articles found in the google scholar data base were reached by using the keywords "physical education, sports, physical education teaching" on the thesis search page of the Council of Higher Education. The data obtained in there search were analyzed by content analysis method.

Results: It is noteworthy that the most quantitative research type is used in postgraduate qualitative thesis studies. Looking at the distribution by years, it was seen that there were more qualitative studies in 2019 in masters, and in 2020 in doctorate and qualitative articles.

Conclusion: It has been seen that the interview and analysis method is more preferred in qualitative research. According to the data analysis, it was concluded that content analysis and descriptive analysis were preferred more in qualitative postgraduate theses and qualitative articles. As a result, it can be stated that postgraduate theses and articles in the field of physical education and sports have increased rapidly since 2019 and will increase accordingly in the coming years.

Keywords: Physical Education, Sports, Meta Synthesis, Qualitative Research.

SİMGELER VE KISALTMALAR DİZİNİ

ABD	: Ana bilim dalı
BES	: Beden eğitimi ve spor
F	: Frekans
NCAA	: Ulusal kolej sporları birliği
SGM	: Spor genel müdürlüğü
SESAM	: Sporcu Eğitim Sağlık ve Araştırma Merkezi
SBF	: Spor bilimleri fakültesi
YÖK	: Yüksek öğretim kurumu
%	: Yüzde
TGA	: Tahmin Et-Gözle-Açıkla

ŞEKİLLER DİZİNİ

Sekil No		Sayfa No
Şekil 3. 1.	Çalışmaların Tarama ve seçim süreci.....	20
Şekil 3. 2.	Çalışma Veri Analiz Süreci.....	21
Şekil 4.1.	1990-2020 Yılları Arasında Beden Eğitimi ve Spor Alanında Hazırlanan Yüksek Lisans ve Doktora Nitel Tezlerin Türlerine Göre Dağılımı.....	23
Şekil 4.2.	1990-2020 Yılları Arasında Beden Eğitimi ve Spor Alanında Hazırlanan Yüksek Lisans ve Doktora Nitel Tezlerin Yıllara Göre Dağılımı.....	25
Şekil 4. 3.	1990-2020 Yılları Arasında Beden Eğitimi ve Spor Alanında Hazırlanan Yüksek Lisans ve Doktora Tezlerin Unvanlarına Göre Dağılımı.....	26
Şekil 4.4.	1990-2020 Yılları Arasında Beden Eğitimi ve Spor Alanında Hazırlanan Yüksek Lisans ve Doktora Nitel Tezlerin Yöntemlerine Göre Dağılımı.....	27
Şekil 4. 5.	1990-2020 Yılları Arasında Beden Eğitimi ve Spor Alanında Hazırlanan Yüksek Lisans ve Doktora Nitel Tezlerin Örneklem Büyüklüklerine Göre Dağılımı.....	29
Şekil 4.6.	1990-2020 Yılları Arasında Beden Eğitimi ve Spor Alanında Hazırlanan Yüksek Lisans ve Doktora Nitel Tezlerin Örneklem Türlerine Göre Dağılımı.....	31
Şekil 4. 7.	1990-2020 Yılları Arasında Beden Eğitimi ve Spor Alanında Hazırlanan Yüksek Lisans ve Doktora Nitel Tezlerin Örnekleme Katılanların Cinsiyetlerine Göre Dağılımı.....	32
Şekil 4. 8.	1990-2020 Yılları Arasında Beden Eğitimi ve Spor Alanında Hazırlanan Yüksek Lisans ve Doktora Nitel Tezlerin Örnekleme Katılanların Yaş Aralıklarına Göre Dağılımı.....	34
Şekil 4.9.	1990-2020 Yılları Arasında Beden Eğitimi ve Spor Alanında Hazırlanan Yüksek Lisans ve Doktora Nitel Tezlerin Örnekleme Katılanların Gelişim Dönemlerine Göre Dağılımı.....	35

Şekil 4. 10.	1990-2020 Yılları Arasında Beden Eğitimi ve Spor Alanında Hazırlanan Yüksek Lisans ve Doktora Nitel Tezlerin veri Analizlerine Göre Dağılımı.....	38
Şekil 4. 11.	1990-2020 Yılları Arasında Beden Eğitimi ve Spor Alanında Hazırlanan Yüksek Lisans ve Doktora Nitel Tezlerin Konularına Göre Dağılımı.....	39
Şekil 4. 12.	2015-2020 Yılları Arasında Beden Eğitimi ve Spor Alanında Ulaşılan 98 Adet Nitel Makalenin Yıllara Göre Dağılımı.....	41
Şekil 4. 13.	2015-2020 Yılları Arasında Beden Eğitimi ve Spor Alanında Ulaşılan 98 Adet Nitel Makalenin Veri Toplama Araçlarına Göre Dağılımı.....	42
Şekil 4. 14.	2015-2020 Yılları Arasında Beden Eğitimi ve Spor Alanında Ulaşılan 74 Adet Nitel Makalenin Örnekleme Türüne Göre Dağılımı.....	43
Şekil 4. 15.	2015-2020 Yılları Arasında Beden Eğitimi ve Spor Alanında Ulaşılan 45 Adet Nitel Makalenin Örnekleme Katılanların Cinsiyete Göre Dağılımı.....	44
Şekil 4. 16.	2015-2020 Yılları Arasında Beden Eğitimi ve Spor Alanında Ulaşılan 50 Adet Nitel Makalenin Gelişim Dönemlerine Göre Dağılımı.....	44
Şekil 4. 17.	2015-2020 Yılları Arasında Beden Eğitimi ve Spor Alanında Ulaşılan 98 Adet Nitel Makalenin Örnekleme Katılanların Yaşlarına Göre Dağılımı.....	45
Şekil 4. 18.	2015-2020 Yılları Arasında Beden Eğitimi ve Spor Alanında Ulaşılmış Olan 98 Adet Nitel Makalenin Veri Analizlerine Göre Dağılımı.....	46
Şekil 4. 19.	2015-2020 Yılları Arasında Beden Eğitimi ve Spor Alanında Ulaşılmış Olan 98 Adet Nitel Makalenin Araştırma Desenlerine Göre Dağılımı.....	48

TABLolar DİZİNİ

Tablo No		Sayfa No
Tablo 2. 1.	Türkiye’de Spor Bilimleri Yüksek Öğretim Yapılanması (Fakülte).....	16
Tablo 2. 2.	ÖSYM 2017 Kayıtlarına Göre Spor Bilimleri Alanında Eğitim Veren Birim Sayıları.....	17
Tablo 2. 3.	ÖSYM 2017 Kayıtlarına Göre Spor Bilimleri Alanında Eğitim Veren Bölüm Sayıları.....	17
Tablo 4. 1.	1990-2020 Yılları Arasında Beden Eğitimi ve Sporda Hazırlanan Yüksek Lisans ve Doktora Nitel Tezlerin Türlerine Göre Dağılımı.....	22
Tablo 4. 2.	1990-2020 Yılları Arasında Beden Eğitimi ve Sporda Hazırlanan Yüksek Lisans ve Doktora Nitel Tezlerin Yıllara Göre Dağılımı.....	24
Tablo 4. 3.	1990-2020 Yılları Arasında Beden Eğitimi ve Sporda Hazırlanan Yüksek Lisans ve Doktora Nitel Tezlerin Danışmanların Unvanlarına Göre Dağılımı.....	26
Tablo 4. 4.	1990-2020 Yılları Arasında Beden Eğitimi ve Sporda Hazırlanan Yüksek Lisans ve Doktora Nitel Tezlerin Yöntemlerine Göre Dağılımı.....	27
Tablo 4. 5.	1990-2020 Yılları Arasında Beden Eğitimi ve Sporda Hazırlanan Yüksek Lisans ve Doktora Nitel Tezlerin Örneklem Büyüklüklerine Göre Dağılımı.....	28
Tablo 4. 6.	1990-2020 Yılları Arasında Beden Eğitimi ve Sporda Hazırlanan Yüksek Lisans ve Doktora Nitel Tezlerin Örneklem Türlerine Göre Dağılımı.....	30
Tablo 4. 7.	1990-2020 Yılları Arasında Beden Eğitimi ve Sporda Hazırlanan Yüksek Lisans ve Doktora Nitel Tezlerin Örneklem Katılanların Cinsiyetlerine Göre Dağılımı.....	32
Tablo 4. 8.	1990-2020 Yılları Arasında Beden Eğitimi ve Sporda Hazırlanan Yüksek Lisans ve Doktora Nitel Tezlerin Örneklem Katılanların Yaş Aralıklarına Göre Dağılımı.....	33
Tablo 4. 9.	1990-2020 Yılları Arasında Beden Eğitimi ve Sporda Hazırlanan Yüksek Lisans ve Doktora Nitel Tezlerin Örneklem Katılanların Gelişim Dönemlerine Göre Dağılımı....	35
Tablo 4. 10.	1990-2020 Yılları Arasında Beden Eğitimi ve Sporda Hazırlanan Yüksek Lisans ve Doktora Nitel Tezlerin Veri Analizlerine Göre Dağılımı.....	37

Tablo 4. 11.	1990-2020 Yılları Arasında Beden Eğitimi ve Sporda Hazırlanan Yüksek Lisans ve Doktora Nitel Tezlerin Konularına Göre Dağılımı.....	39
Tablo 4. 12.	2015-2020 Yılları Arasında Beden Eğitimi ve Sporda Ulaşılmış Olan 98 Adet Nitel Makalenin Yıllara Göre Dağılımı.....	40
Tablo 4. 13.	2015-2020 Yılları Arasında Beden Eğitimi ve Sporda Ulaşılmış Olan 98 Adet Nitel Makalenin Veri Toplama Araçlarına Göre Dağılımı.....	41
Tablo 4. 14.	2015-2020 Yılları Arasında Beden Eğitimi ve Sporda Ulaşılmış Olan 98 Adet Nitel Makalenin Örneklem Türüne Göre Dağılımı	42
Tablo 4. 15.	2015-2020 Yılları Arasında Beden Eğitimi ve Sporda Ulaşılmış Olan 98 Adet Nitel Makalenin Örneklem Katılanların Cinsiyetlerine Göre Dağılımı.....	43
Tablo 4. 16.	2015-2020 Yılları Arasında Beden Eğitimi ve Sporda Ulaşılmış Olan 98 Adet Nitel Makalenin Örneklem Katılanların Gelişim Dönemlerine Göre Dağılımı.....	44
Tablo 4. 17.	2015-2020 Yılları Arasında Beden Eğitimi ve Sporda Ulaşılmış Olan 98 Adet Nitel Makalenin Örneklem Katılanların Yaşlarına Göre Dağılımı.....	45
Tablo 4.18	2015-2020 Yılları Arasında Beden Eğitimi ve Sporda Ulaşılmış Olan 98 Adet Nitel Makalenin Veri Analiz Yöntemlerine Göre Dağılımı.....	46
Tablo 4. 19.	2015-2020 Yılları Arasında Beden Eğitimi ve Sporda Ulaşılmış Olan 98 Adet Nitel Makalenin Konularına Göre Dağılımı.....	47
Tablo 4. 20.	2015-2020 Yılları Arasında Beden Eğitimi ve Sporda Ulaşılmış Olan 98 Adet Nitel Makalenin Araştırma Desenlerine Göre Dağılımı.....	48
Tablo 4. 21.	2015-2020 Yılları Arasında Beden Eğitimi Ve Spor Alanında Yapılan 98 Nitel Makalelerde Hangi Konuların Ele Alındığı İle İlgili Anahtar Tablo.....	49

1. GİRİŞ

1.1. Problem Durumu

Beden eğitimi ve spor alanında yapılan bilimsel çalışmalar özellikle sayısal, sosyal bilimler ve tıp alanında meydana gelen teknolojik gelişmeler ve buna bağlı olarak oluşan yeni araştırma yaklaşımları, spor bilimlerinin temellerine ve gelişimine zemin oluşturmuştur (1).

19. yüzyılın sonlarına kadar birçok hekim, fizyolog ve psikolog beden egzersizleriyle doğrudan doğruya ilgilenmiştir. 20. yüzyılın ilk çeyreğine kadar beden eğitimi ve spor olgusu hakkındaki bilgiler, çoğu kez gözlemlerle elde edilmiş, bu konuda ileri sürülen düşünceler “amaç ve araç” ilişkisi açısından normatif değer yargı sistemlerinden öteye gidememiştir. Sporun dikkatleri üzerine çekmesi, sanayileşme, dijital yenilikler, performans sporlarında gelişme, siyasal nedenler, sağlık alanındaki gelişmeler, profesyonellik ve ortaya çıkan yeni iş kolları, sponsorluk, spora olan yönelimin artması ve toplumsal psikolojik nedenler beden eğitimi ve sporun bir bilim dalı olarak kabul edilmesine katkıda bulunmuştur (2).

Bu gelişmelere paralel olarak 20. Yüzyılın sonlarında spor bilimlerinde meydana gelen gelişmelere bağlı olarak oluşan değişim modelinde, Avrupa ve Amerika’da spor bilimlerinin temel bilimlerden ayrılarak geliştiği savından yola çıkılmıştır. Ries/Kriesi’nin modeli bu modellerin en tanınmışlardan biridir (3,4). Ries ve Kriesi spor bilimlerinin gelişim evrelerini üç aşamada değerlendirmektedir;

Temel bilimlerden ayrılma evresinde, bilim adamları tarafından spor öncelikle çeşitli açılardan incelenir. Özellikle tıp, sosyoloji ve psikoloji alanlarında spor üzerine yapılan araştırmalar bu alanda çalışan bilim adamlarını uç noktalara ulaştırır. Bu aşamada bilim adamları ana bilim dallarından koparak uygulamaya geçme çabasıdadırlar(3,4).

Toplanma evresi, amaç spor alanındaki davranışları açıklamak, spor koşullarından gelecek için öngörülerde bulunmak, bilinçli ve amaçlı bir biçimde gelişim sağlamaktır. Bu dönemde spor bilimlerine ilişkin yayın organlarının çıkması ve spor ile ilgili araştırmaların yoğunlaşması ile temel dallardan uzaklaşmalar başlamıştır (3,4).

Bütünleşme evresi, disiplinler arası bağlantılar ile kuram oluşturma aşaması olarak değerlendirilmektedir. Bu dönemde, özel bir dil ve kavramlar, kavramlarla bağlantılı olarak da özel spor kuramları geliştirilir ve sporun özel sorunlarının çözümlenmesi sağlanır. Bu aşamada spor kavramından “spor bilimi” kavramına dönüşüm gerçekleşir ve bilim evreninde yerini alır (3,4).

Ülkemizde, özellikle 2000’li yıllardan itibaren spor bilimleri alanında nitel araştırmalar dikkatleri üzerine çekmeye başlayan bir bilim dalı olarak yer edinmiştir. Nitel çalışmalarda kullanılan yüksek lisans ve doktora tezleri bu alanda çalışma yapmak isteyenler için önemli veri kaynaklarını oluşturmaktadır (5).

Üniversitelerin beden eğitimi ve spor fakültelerindeki yenilikler ve çeşitli akademik disiplinlerin içinde yer alan sporsal ve toplumsal çalışmalarda spor ve bedensel hareketlilik konulu çalışmalarındaki nicel artış, pozitivizmin etkin olduğu spor bilimcilerin yüksek bütçeli projeler alabilmelerine imkân sağlamak amacıyla nitel araştırma yöntemlerinin yer aldığı yenilikçi metodolojilerin kullanılmasını mecburi hale getirmektedir. Spor bilimlerine ait algılarımızın ve bilgilerimizin değişmesi metodolojik varsayımlarımızı etkilemektedir. Böylelikle bazı araştırmacılar uygulama alanına dikkat çekmeyi ve bu alanların bağlamını incelemeyi istemektedir. Ülkemizde uzun zamandan beri spor bilimlerinde var olan ölçek, anket ve benzeri veri toplama teknikleri araştırma problemi belirlemede, yeni araştırmacıların sorularına cevap vermemektedir (5).

Yukarıdaki açıklamalara göre beden eğitimi ve spor alanında yapılan lisansüstü tezler, makalelerin analizlerinin yapılmasına böylece beden eğitimi ve spor alanında yapılacak yeni bilimsel araştırmalara rehberlik yaparak kolaylık sağlaması açısından konu önemli ve araştırmaya değerlidir. Böyle bir konunun araştırılması ve sonuçlarının ortaya konulması beden eğitimi ve spor bilimine pozitif katkıları olacağı düşünülmektedir.

1.2. Araştırmanın Amacı

Bu araştırmanın amacı, 1990-2020 yılları arasında YÖK tez merkezinde yayımlanan beden eğitimi ve spor alanında yapılan nitel lisansüstü tez ve makalelerin incelenmesidir.

Araştırmanın bu genel amacına ulaşmak için aşağıdaki sorulara cevaplar aranmıştır:

1. Beden eğitimi ve spor alanında yapılan nitel lisansüstü tez çalışmalarının türlerine göre dağılımı nasıldır?
2. Beden eğitimi ve spor alanında yapılan nitel lisansüstü tez çalışmaları ile nitel makalelerin yıllara göre dağılımı nasıldır?
3. Beden eğitimi ve spor alanında yapılan nitel lisansüstü tez çalışmalarının danışmanların unvanlarına göre dağılımı nasıldır?
4. Beden eğitimi ve spor alanında yapılan nitel lisansüstü tez çalışmalarının yöntemlerine göre dağılımı nasıldır?
5. Beden eğitimi ve spor alanında yapılan nitel lisansüstü tez çalışmalarının örneklem büyüklüklerine göre dağılımı nasıldır?
6. Beden eğitimi ve spor alanında yapılan nitel lisansüstü tez çalışmaları ile nitel makalelerin örneklem türlerine göre dağılımı nasıldır?
7. Beden eğitimi ve spor alanında yapılan nitel lisansüstü tez çalışmaları ile nitel makalelerin örnekleme katılanların yaşlarına (cinsiyet, çocuk, ergen yetişkin vs) göre dağılımı nasıldır?
8. Beden eğitimi ve spor alanında yapılan nitel lisansüstü tez çalışmaları ile nitel makalelerin veri analizlerine göre dağılımı nasıldır?
9. Beden eğitimi ve spor alanında yapılan nitel lisansüstü tez çalışmaları ile nitel makalelerde hangi konular ele alınmıştır?

1.3. Araştırmanın Önemi

Meta sentez aslında birçok nitel çalışmayı bir araya toplayan, nitel araştırmaların analiz edilmesi bir daha yorumlanarak bilgilerin farklı şekilde ortaya çıkması olarak tanımlanmaktadır.

Timulak, meta-sentez çalışmalarında yer alan temel düşüncenin, araştırılan konuyla ilgili derin, değerlendirilebilir farklı fikirler geliştirmek olduğunu söylemiştir. Bu alandaki esinlenen düşüncenin nicel çalışmalara yapılan meta analizler olduğunu dile getiren Timulak, meta-sentez araştırmaların meta analizler gibi daha dakik analizlere varmak için yapılmadığını fakat meta sentezler sayesinde derin ve kapsamlı tanımlamalar yapılabileceğini ve çalışılan konu açısından temel prensiplerin ortaya konabileceğini söylemektedir (6,7).

Benzer şekilde, Finfgeld ve arkadaşlarının 2003 yılında yapmış oldukları çalışmada “niteliksel meta analizleri” özgün çalışma sonuçlarının bir araya getirildiği,

bu sonuçlara katkıda bulunan bilgileri kesin bir sonuca varmasını sağlayan bir yöntem olarak tanımlamaktadır.

Bu araştırmayla ortaya çıkacak bulgular ile sonraki araştırmalara, beden eğitimi ve spor alanında meta sentez lisansüstü tezlerin çalışmalarına somut bir şekilde katkıda bulunulacağı düşünülmektedir.

1.4. Sınırlılıkları

1. Bu çalışma, meta- sentez yönteminin sınırlılıklarıyla çerçevelenmiştir.
2. Bu araştırmada meta-senteze dâhil edilen çalışmalar 1990-2020 yılları arasında YÖK tez veri tabanında belirlenen “beden eğitimi” ve “spor” anahtar sözcüklerle ulaşılan tezler ile sınırlıdır.
3. Bu araştırma google scholar'dan yapılan araştırma sonucu bulunan 2015-2020 yılları arasında ulaşılan nitel makalelerle sınırlıdır.
4. Bu araştırma meta-senteze dâhil edilen 89 yüksek lisans tezi, 23 doktora tezi ve google scholar'dan beden eğitimi ve spor ile ilgili bulunan 98 adet nitel makaleler ile sınırlıdır.
5. Çalışmanın örnekleme; Nitel yüksek lisans, nitel doktora tezleri ve yayınlanmış ulaşılan makalelerle sınırlıdır.
6. Çalışmanın bulguları; ele alınan doktora tezlerinin amacı, araştırma sorusu ve bulgularıyla sınırlıdır.
7. Bu çalışmaya Türkçe yayınlanan lisansüstü tezler ve makaleler dâhil edilmiş, yabancı dillerde yazılan lisansüstü tezler ve makaleler, araştırmaya dâhil edilmemiştir.

1.5. Varsayımları

1. Bu araştırmada meta-senteze dâhil edilen çalışmaların nitel araştırma yöntemlerine uygun olarak yapıldığı varsayılmıştır.
2. Bu araştırmada meta-senteze dâhil edilen çalışmalardan elde edilen bulguların güvenilir olduğu varsayılmıştır.
3. Çalışmada yer alan lisansüstü nitel tezler ve makalelerin, araştırma kurallarına uygun şekilde yapıldığı kabul edilmektedir.
4. Seçilen yüksek lisans, doktora ve makalelerin bu araştırma kapsamına uygun ve yeterli olduğu varsayılmıştır.

1.6. Tanımlar

Beden Eğitimi: Beden eğitimi “organizmanın bütünlüğünün bozulmadan dengeli bir biçimde gelişmesini sağlayan, kişinin fiziksel, ruhsal ve fikren gelişimini destekleyen, bireyi kendisine ve yaşadığı topluma faydalı bir fert olarak yetiştirmeyi amaçlayan bilimsel beden faaliyetleridir” (8).

Spor: Spor, rekabeti içerisine alan hedefe ulaşma amacı taşıyan fiziksel hareketlilik olarak tanımlanmaktadır(9).

Meta-Sentez: Meta-sentez var olan çalışmaların basit bir değerlendirilmesi değil, nitel araştırma verilerinin bulgusal yorumuna değinen yeni bilgilerin ortaya çıktığı bilimsel yöntem yaklaşımıdır (10).

Nitel Araştırma: Nitel araştırma, araştırılan konunun olduğu gibi yansıtıldığı uygulamada verilerin anlaşılmasına çalışıldığı, bireylerin fikirlerini ve tecrübelerini anlamlandırma yollarını incelemeyi hedefleyen sosyal araştırma tekniği olarak tanımlanmaktadır (11,12).

İçerik Analizi: İçerik analizi, deneysel tabanlı, zaman sürecinde açıklayıcı olan, sonuç olarak akıl yürütmeyi ve tahmin edebilmeyi hedefleyen bir yöntemdir (13).

Meta-Analiz: Meta-analiz, elde edilen çalışmaların belirli kriterler içinde gruplanarak ortaya çıkan verilerin nicel bulgularının bir araya getirilerek bir tek çalışma gibi ifade edilmesidir (14).

2. GENEL BİLGİLER

2.1. Beden Eğitimi

2.1.1. Beden Eğitiminin Tanımı

Bireyi günlük hayatın akışına hazırlayan, milli hislerini güçlendirmek amacıyla bazı yöntemler ile yapılan etkinliklerdir. Bireyin fiziksel hareketleri ile birlikte, sosyal, aktif ve bilişsel manada da bireye katkı sağlayan aktiviteler bütünüdür (15).

Beden eğitimi; insanın bedensel, psikolojik ve mental özelliklerini mevcut yaşın ve biyolojik sınırın gerekli randıman kudretine ulaştırmak için rekabete dayanmadan gerçekleştirilen etkinliklerin tümüdür (16).

2.1.2. Beden Eğitimi ve Sporun Yararları

Beden eğitimi; hareket sisteminin gelişimine katkı sağlayan, bireyin kendisi için harcayacağı zamanı verimli hale getiren, kinestetik gücün yerinde ve zamanında ortaya çıkmasını sağlayan bir eğitim modelidir. Beden eğitimi insanların bedensel, mental ve sosyal gelişimine fayda vermesinin yanı sıra akıl ve ruh sağlığının gelişimini de sağlamaktadır. Beden eğitimi kişilerin çevresiyle iletişim becerilerini artırmaktadır ve bireylerin ahlaki açıdan kişilik gelişmesine yardımcı olmaktadır (17).

Beden Eğitimi ve Sporun Fiziksel Yararları

Beden eğitimi ve spor etkinlikleri insan hayatını tehdit eden aşırı kiloların atılmasında, kalp ve dolaşım sistemindeki rahatsızlıkların, sakatlıkların önlenmesi ve iyileştirilmesi bakımında büyük öneme sahiptir (18).

Beden eğitimi ve spor etkinliklerinin vücut kas yapısına faydalı olmasının altında, fiziksel aktivitenin ön planda tutularak vücut sisteminin uyumlu olması yatmaktadır(19). Fiziksel yönden eğitim almış bir çocuk;

- Birden fazla hareket biçiminde yeterlilik gösterebilir,
- Motor beceriyi öğrenmek, geliştirmek adına hareket kavramlarını ve ilkelerini öğrenir, bunları uygular,
- Fiziksel etkinlikleri bir yaşam stili haline getirir,

- Fiziksel uygunluğa (PhysicalFitness) erişir ve uygunluğunu sürdürür,
- Fiziksel etkinliklerde, kişisel sorumluluğunu ve sosyal davranışını gösterir,
- Beden eğitimi sayesinde bireyler birbirleriyle arasındaki farklılıkları anlar ve bunlara saygı duyar,
- Fiziksel etkinliklerin, kendini ifade etme, sosyal etkileşim, mükemmellik ve hoşlanma için yeni fırsatlar sağladığını anlar (20). Fertlerin bedensel olarak ilerlemesine fayda sağlamak sadece beden eğitiminin içerisinde yer alan bir amaçtır (21).

Aynı zamanda beden eğitimi ve spora katılım bireyin psikolojik gelişiminin sağlanmasında önemli katkıda bulunmaktadır (22).

Beden Eğitimi ve Sporun Sosyal Yararları

Sosyal açıdan toplumun normlarına uyan, eleştiriyi hoş görüyle karşılayan, dürüst olmayı benimseyen, başarısızlığı araştıran, etkin bireyler kazandırılmasında beden eğitimi ve sporun rolünün göz ardı edilmeyecek boyuta ulaştığı belirtilmektedir. Kişiler 18 yaşına kadar hareketli bir şekilde gelişimini sağlamaktadır. Bu nedenle çocuklara her türlü sporu yapabilecek imkânların verilmesi son derece önemlidir. Beden eğitimi ve spor, kişinin sosyalleşmesine katkı sağlar ve toplumsal düzenin oluşmasına olanak vermektedir (23). Beden eğitimi ve spor alanında aktif bir şekilde yer almak toplumsal gelişime uyumu sağlamaktadır (24).

Eğitim öğretim içerisinde yer alan okullar temelde sosyal yapı özelliğindedir. Beden eğitimi ve spor faaliyetlerine katılım ile öğrencilerin sosyal bir çevre kazanmaları ve potansiyellerini ortaya çıkarmaları söz konusudur. Okul bünyesinde hem iş birliğinin hem de bireylerin ön planda tutulması fiziksel faaliyetlere katılımın öğrencinin vücudunda olduğu gibi karakter gelişimi üzerinde de destekleyici bir etkisi bulunmaktadır (25).

Beden eğitimi ve spor faaliyetlerinin demokratik, özgür atmosferde yapılması öğrencilerin demokrasiye olan inancını, bağlılığını arttırmaktadır. Aynı zamanda özgür bir ortamda yapılan beden eğitimi faaliyetleri ile öğrencilerin toplumsal bilinç duygularının da gelişmesi söz konusudur (25).

Beden Eğitimi ve Sporun Psikomotor Yararları

Psikomotor gelişim çoğunlukla bedenin verilen komutlara uyması ile vücut koordinasyonunun gelişerek uyum içerisinde olması demektir. Bu gelişmeler sonucunda sporcu kolay, zarif ve istekli bir şekilde hareket etmektedir. Sporsal etkinlikler amaç olmayıp temel olarak insanın bütünsel ilerlemesine katkı sağlayan bir araçtır. Çocukluğun ilk zamanlarında kazanılan beden eğitimi ve spor (BES) yeteneklerinin çoğunluğu bireylerin sonraki hayatları için araç olarak kullanılmaktadır (26).

Psikomotor gelişim, yaşam devam ettikçe gelişim gösteren zamansal ilerlemedir ve yeteneklerin kaybolması, kazanılması veya bedensel gelişimle ilgilenmektedir (27).

Erken çocukluk ya da anaokulu şeklinde tanımlanan ilk çocukluk döneminde bulunan çocuklarda kas, sinir sisteminin gelişmesine bağlı olarak çocuklarda serbest hareket etme becerisinin arttığı görülmektedir. Çocuklarda genel koordinatif beceriler ile kaba motor beceriler (merdiven çıkma, koşma, sıçrama) ve ince motor becerilerin (makas kullanma, çatal kullanma, resim çizme) bu dönemde hızla geliştiği görülmektedir (28). Ayrıca bu dönemde bulunan çocuklarda motorsal hareket becerileri uygulanırken çocuklar vücutlarını dengede tutmayı da öğrenmektedirler (29).

Psikomotor gelişim, BES' de temel hedeflerden olan fiziksel uygunluk gelişimi ve motor becerilerin gelişimiyle ilgilidir (30). Yaşam döngüsü süresince hareket görevinin gerekleri, çevre koşulları ve bireyin biyolojisi arasındaki ilişkinin ortaya çıkardığı motor davranışlardaki sürekli değişime motor gelişim denir (31).

Spor faaliyetlerine katılım psiko-motor gelişime katkı sağlamakta, özellikle güç gibi motorik özelliklerin kendi seyirinde gelişimine yardımcı olmaktadır (32).

Beden Eğitimi ve Sporun Duyuşsal Yararları

Bireyin içsel ve dışsal bazı etmenler sonucunda genel itibarıyla acı duyma veya hoşlanma şeklindeki tepkilere duygu denilmektedir. Üzüntü, korku, sevinç bu tepkilerden bazılarıdır. Sosyalleşme, kişinin yaşamış olduğu toplumun değerlerine uygun davranış sergilemesidir. Doğumdan başlayıp ölüme kadar sürer (33).

Beden eğitimi derslerine giren öğretmenler öğrencilerin bir takım halinde çalışmasını sağlayarak arkadaşlık, iş birlikli öğrenme, paylaşma duygularının gelişimini sağlamalıdır. Beden eğitimi öğretmenleri derslerde oyun ortamı oluşturarak çocuklarda güven ve başarıma hissi uyandırarak dersin zevkli hale gelmesini sağlar (34).

Beden eğitimi ve sporun sosyal gelişimindeki amacı, hem fert hem de toplum açısından önem arz etmektedir. Birey, spor etkinlikleri vasıtasıyla, sosyal bir çevre edinmekte ve kendisini, bulunduğu çevresine kabullendirebilmektedir. Beden eğitimi ve spor, bireyin karakterini şekillendirir, işbirliği yapmasını öğretir; kişisel disiplinin gelişimini sağlar, mücadele etmeyi öğretir, cesareti artırır. Olumsuz davranışların sergilenmesinin önüne geçer (35).

Beden eğitimi faaliyetleri, kişilerin aktif görünümüne sahip bir çevre sağlamalarına, potansiyellerini ortaya çıkarmalarına yardımcı olur. Hem birden fazla kişiyle hem de bireysel olarak sporsal etkinliklere katılım göstermenin kişilerin vücudunda olduğu gibi kişilik gelişimlerine de olumlu bir katkısı bulunmaktadır. Aktivitelerin özgür bir ortamda yapılması ile kişilerin demokratik gelişim özellikleri bir üst seviyeye çıkmaktadır (36).

2.1.3. Beden Eğitiminin ve Hareket Kültürünün Gelişimi

Bilim çağı ve aydınlanma döneminde insanoğlunun dünyayı anlaması ve yönetmesi ile birçok değişime sahne olunmuş, bu değişimden eğitim ve beden eğitimi alanı da etkilenmiştir. Aynı dönem içerisinde ilk beden eğitimcilerinin de olduğu birçok kişi ideal birey ve toplumun yaratılması için insan hareketleri hakkında görüşlerini belirtmiştir. Bu kişiler arasında en çok dikkat çeken isim kendine özgü fikirleriyle gerek çağını gerekse sonraki yüzyılları derinden etkileyen Jean Jacques Rousseau (1712-1788)'dur (37).

Aynı dönemde yaptığı çalışmalar ile beden eğitimi yasal bir zemine oturtan ve modern beden eğitiminin gerçek bir kurucusu olarak bilinen Philantrop Johann Friedrich GutsMuths'tur. Schnepfenthal Eğitim Enstitüsü'nde beden eğitimi öğretmeni olan GutsMuths(1759-1839), açık ve kapalı etkinlikler için uygun alanlara sahip olan enstitüde fiziksel etkinlikleri bireyi geliştirici özelliklerine göre sınıflandırmıştır (37).

O dönemde kuvvet ve becerileriyle en fazla faydalı olabilecekleri bir alana kendilerini bütünsel bir şekilde verebilecek insanlardan olan Vittorino Feltre isimli bilgin ortaya çıkmıştır. Feltre, Rönesans eğitim programında beden eğitimi faydalı sunan ilk eğitimcilerdendir (38).

Avrupa ve Osmanlı devletinden çok uzaklarda, Amerika kıtasında, sanayi ve teknolojiye Avrupa'dan dolayısıyla Osmanlı Devletinden çok ileride olan ABD,

felsefede, eğitimde, beden eğitimi ve spor alanında yine dünyaya öncülük etmiştir. Beden eğitimi direktörü ve öğretmeni istihdam etmiş, bu öğretmenler ile birlikte doktorlarında görev yaptığı okullarda öğrencilerin her yıl en az bir defa sağlık kontrolünden geçirilmesini sağlamıştır (39).

Dünyada 1920’li yıllardan sonra tıp, psikoloji ve diğer insan bilimlerindeki yeni buluş, anlayış ve gelişmelerin ışığında, beden egzersizleri ve spor eylemlerinin bilimsel yöntemlerle araştırılması ve incelenmesi konusunda yoğun çabaların olduğu gözlenmektedir. Spor’un bilim alanında ilerlemesi 1935–1970 tarihlerini kapsayacak şekilde beden eğitimi teorilerinin yol göstericiliğinde eğitsel yaklaşımla düşünülmüş ve spor pedagojinin parçası olarak yorumlanmıştır. Böylece 1945’ten sonra özellikle de sosyalist ülkelerin bilimsel sonuçları spor alanında tatbik etmeleri ve buna bağlı olarak önemli başarılar kazanmaları sporun eğitsel açının yanı sıra bilimsel açıdan da kendine yer bulmasını sağlamıştır. Bu durumda tıp ve psikoloji bilimleri ön plana çıkmıştır. Bu çerçevede belirlenmesi gereken bir noktada özellikle spor tıbbında ortaya çıkan çalışmaların spor bilimlerine yol gösterici olduğudur (3). Özellikle sporun toplumsal alanda gördüğü işlevler, ülkenin, kültür, eğitim, politika ve kitle iletişim araçları üzerindeki etkileri, koruyucu ve önleyici hekimlik alanlarında vazgeçilmez bir öğe olması, onun her zamankinden daha fazla bilimselleşmesini gerekli kılmıştır. 60-70’li tarihleri kapsayacak şekilde spor bilimlerinin beden eğitimi teorileri ve farklı bilim yaklaşımlarındaki teori ve pratikten faydalanarak kendine has yapısını oluşturmuştur (3).

20. yüzyılın ilk çeyreğinde “büyük eğitim reformu” paralelinde ortaya çıkan gelişmelerle 1940’larda “beden eğitimi” kavramının yaygın olarak kullanıldığı görülmektedir. Ortaya çıkan bu yeni kavram; insanın bedeni, insan varlığının somut bir yanı, onun varoluşunun ön koşuludur. “Beden Eğitimi” kavramı ülkemizde 60’lı yıllarda ilk ve ortaöğretim programlarına bilimsel olarak yansımıştır (2).

1960 ve 1970’li yıllar, spor bilimleri ve çalışmalarının öneminin tanımlanması için, beslenme ve sağlıklı bir hayat sürme açısından önemli gelişmelerin başlangıcı olmuştur. Bilim ve topluma katkıda bulunmak için atılan adımlar daha önce olmadığı kadar hızlı ilerlemeler ile gerçekleşmeye başlamıştır (40).

Bilindiği gibi Batı kültürü ve düşünce dünyası üzerinde çok derin etkileri olan, 18. yy. ve sonrası tüm Avrupa’yı saran aydınlanma düşüncesinin getirdiği en önemli

kavramlardan birisi de beden eğitimi kavramı olmuştur. Beden eğitiminden spor eğitimine, bu kavramdan da “Hareket Eğitime” geçişteki ivmelenmenin temelindeki kaynak ise “ Büyük Eğitim Reformudur.” 19. yy. sonlarında başlayan ve 20. yy. da etkisi altına alan “ Büyük Eğitim Reformu” beden eğitimi alanındaki çalışmalarını da olumlu etkilemiştir (2).

2.1.4. Osmanlıda Modern Spor ve İlk Örgütlenmeler

Osmanlı Devleti'nin yıkılma süreci sporda olduğu gibi eğitimde de batının değer yargılarının alınmaya çalışıldığı dönem olarak geçmektedir. Böylece Tanzimat Döneminde, batının etkisinde eğitim kurumları açılarak bu eğitim kurumlarında Osmanlı Devlet reformcuları yetiştirilmiştir (41). Aynı yıllarda yabancı öğretmenler Osmanlı eğitim kurumlarında olduğu gibi diğer alanlarda da azınlıklar ile birlikte sporun gelişmesine katkı sunmuşlardır (42).

19.yüzyılın ikinci yarısı, Osmanlı Devleti için hemen her alanda olduğu gibi sporda da batıya açılış sürecinin izlerini taşır. Modern sporların ilk örnekleri de aynı yıllarda batı tarzında açılan askeri okullardan biri olan Mekteb-i Harbiye'de başlamıştır. Bu okulda başlayan spor hareketleri önce diğer askeri okullara daha sonra da sivil okullara doğru yayılmıştır. 1868 yılında Fransız liseleri örnek alınarak Mekteb-i Sultani'de (Galatasaray Lisesi) açılmıştır (43).Modern sporlara bünyesinde yer vererek tanıtılmasını ve yaygınlaştırılmasını sağlayan diğer bir okulda 1863 yılında açılan Robert Koleji'dir (2).

Mekteb-i Sultani'de çalışan gayrimüslim öğretmenlerin modern tarzda yaptığı spor etkinlikleri Türk öğrenciler arasında geniş yankı bulmuştur (44).

2.1.5.Cumhuriyet Döneminde Spor Bilimlerinin Tarihsel Gelişimi

Osmanlı Devleti, 1923 yılında kurulan Türkiye Cumhuriyeti'ne spor alanında güçlü miraslar bırakmış, modern sporların temelleri bu dönemde atılmıştır. Uzun süren yorucu ve yıpratıcı savaşıardan büyük bir devletten geriye kalan ulus-devlet modeline dayalı Türkiye Cumhuriyeti, kendisine kalan bedensel ve psikolojik olarak bıkkın, zayıf ve sağlıksız toplumu en kısa zamanda önceki kuvvetine ve sağlığına kavuşturarak yoluna devam etmiştir. Böyle bir ortamda erken Cumhuriyet döneminde beden eğitimi ve sporun, vatandaşların ortalama sağlık seviyesini iyileştirmek, üretken kapasitelerini

arttırmak ve onları her yönden güçlü, sağlıklı ve verimli bir birey haline getirmek amacıyla kullanılması kaçınılmazdı (45).

Nitekim 15 Temmuz-15 Ağustos 1923 yılları arasında Ankara'da toplanan Birinci Heyet-i İlmiyede beden eğitimi öğretmeni yetiştiren bir okulun açılmasının tartışılması, Cumhuriyet idaresinin beden eğitimi öğretmeni yetiştirme meselesine öncelikli olarak yer verdiğini göstermektedir (46).

Birinci Heyet-i İlmiye'de beden eğitimi öğretmeni sıfatıyla yer alan Selim Sırrı Bey, 1927 yılında Çapa'da kadın ve erkek beden eğitimi öğretmenleri yetiştirmek amacıyla açılan ve bir yıl süren kursta da aktif rol oynamıştır. Öğretim kadrosunda Selim Sırrı Bey ile İsveç'ten gelen üç öğretmenin (biri kadın, ikisi erkek) yer aldığı kurs, üç yıl boyunca 148 erkek ve 63 kadın mezun etmiştir. Bu kurs için Çapa'da Kız Öğretmen Okulu'nun yanında bir beden eğitimi salonu da yaptırılmıştır (47). Çapa'da açılan kurs bir yıl sürelidir ve artık daha uzun süreli ve planlı bir okulun açılma zamanı gelmiştir. İlerleyen yıllar öğretmen yetiştirilmesinin İstanbul'dan Ankara'ya taşındığı yıllardır (46).

Sporun ülkemizdeki bilimsel temelleri 1930'lu yıllarda Gazi Beden Terbiyesi Mektebinin kuruluşu ile atılmıştır. Buna karşın spor bilimlerinin ülkemizde bilim olma yolunda gelişimi çok yenidir. Özellikle 1970'li yıllarda ülkemizde sporun yeniden örgütlenmesine(spor bakanlığının kuruluşu) bağlı olarak 1974, 1975 ve 1976 yıllarında "Spor Adamı" yetiştirmek amacıyla sırasıyla Ankara 19 Mayıs, İstanbul Anadolu Hisarı ve Manisa Gençlik ve Spor Akademileri kurulmuştur. Ayrıca, 1976 yılında Ege Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, 1979 yılında da Ortadoğu Teknik Üniversitesi'nde Beden Eğitimi ve Sporun yaygınlaştırılması ve yüksek lisans eğitimi vermek amacıyla Beden Eğitimi Spor ve Rekreasyon Bölümü açılmıştır (2).

1982 yılında YÖK'ün kuruluşu ile birlikte spor eğitimi veren kurumların bilimsel ortama taşındığını görmekteyiz. Gazi Üniversitesi Eğitim Fakültesi Beden Eğitimi ve Spor Bölümü ve Marmara Üniversitesi Eğitim Fakültesi Beden Eğitimi ve Spor Bölümlerinde başlatılan Lisansüstü Eğitim çalışmaları da gelişime katkıda bulunmuştur. Ayrıca spor bilimlerindeki gelişime Ege Üniversitesinde 1973 yılında kurulan Spor Hekimliği Enstitüsünün de önemli katkıları olmuştur. Ancak ülkemizde "Spor Bilimleri" kavramı Hacettepe Üniversitesi, Spor Bilimleri ve Teknoloji Bölümünün 1989 yılında kurulmasıyla literatürde yer almaya başlamıştır (48,49). 3289

sayılı yasanın bazı maddeleri Bakanlar Kurulunca 2 Mart 1989 gün ve 20096 sayılı Resmi Gazetede yayınlanan 24.1.1989 gün ve 356 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile değiştirilmiştir. Bu değişiklikle Beden Terbiyesi ve Spor Genel Müdürlüğü'nün adı Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü olmuştur (48).

Bu arada Açıkada ve Egen'in 1984'den başlayarak çeşitli zamanlarda farklı başlıklar altında yaptıkları çalışmaları içeren “ Bilim ve Spor” bu konuda önemli başlangıç ve spor bilimleri alanında birçok çalışmaya kaynak oluşturmuştur. Ülke genelinde özellikle 1992 yılında yeni kurulan üniversitelerle beraber spor eğitimi veren kurumların sayısının hızla artması dikkat çekicidir (2).

Ayrıca 1996'da ODTÜ'de 3.'sü gerçekleştirilen “Eğitim Kurumlarında Beden Eğitimi ve Spor Ulusal Sempozyumu”, 2000 yılında başlayan “Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Kongresi”, 2001 yılında Ege Üniversitesinde 2.'si gerçekleştirilen “Uluslararası Spor Psikolojisi Kongresi”, Hacettepe Antrenman Bilimi Sempozyumu, Gazi Beden Eğitimi ve Sporda Sosyal Alanlar Kongresi, Rekreasyon Araştırmaları Kongresi ve 2005'de Uludağ Üniversitesinde 4.'sü yapılan “Ulusal Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Sempozyumu” ve benzeri bilimsel etkinlikler spor bilimlerinin gelişimine önemli katkılarda bulunmuştur. Bu arada 1.'si Akdeniz Üniversitesince başlatılan Spor Bilimleri Öğrenci Kongresinin 10.'su Spor Bilimleri Derneği ve Kırıkkale Üniversitesinin işbirliğinde Kırıkkale'de gerçekleştirilmiştir (2).

Aynı zamanda 1990 yılında Hacettepe Üniversitesinin öncülüğünde ulusal nitelikli başlayan ve 1992 yılında Spor Bilimleri Derneğinin kurulması ile dernek semsiyesi adı altında 2016 yılında 14.'sü yapılan Uluslararası Spor Bilimleri Kongresi bu konudaki gelişmelere ortam hazırlayan en ciddi çalışmadır (2).

Bu bilimsel etkinliklerin yanı sıra süreli yayınlarda da önemli bir artış yaşanmaktadır. Dergi park kayıtlarına göre, doğrudan spor bilimleri ile ilgili dergi sayısı 22'dir. Bununla birlikte çok disiplinli dergiler içerisinde spor bilimleri bölümlerinin de bulunduğu bilinmektedir (2).

Gazi Beden Terbiyesi Enstitüsü

5 Temmuz 1932 tarih ve 75 105 sayılı "Talim ve Terbiye Kurulu" kararı ile Gazi Eğitim Enstitüsünde erkekler üç yıl eğitim öğretim hayatlarına "Beden Eğitimi Şubesi" 1932-1933 tarihinde hizmet vermeye başlar. Beden eğitimi bölümü ilk yılında eğitime

22 öğrenci kaydı ile başlamıştır. Açılan bu bölüme Millî Eğitim Bakanlığınca Almanya'dan uzman beden eğitimi öğretmeni Bay Kurt Deinas getirilerek öğretim kadrosuna alınır. 1937 eğitim öğretim yılı ile birlikte erkeklerin yanı sıra kadınlar da açılan bu okula kayıt yaptırarak kadın beden eğitimi öğretmeni ihtiyacı giderilmeye çalışılmıştır. Milli Eğitim Bakanlığı tarafından bayan öğrencilere eğitim vermesi için İstanbul Alman Lisesinden beden eğitimi öğretmeni Bayan Margarete Korge'de bölümün öğretim kadrosuna bakanlıkça sözleşmeli olarak atanır. Gazi Eğitim Enstitüsünde eğitim ve öğretim süresi ilk zamanlarda üç yıldır. Daha sonra, 1937 yılı yarılarında Orta Öğretimdeki beden eğitimi öğretmeni ihtiyacını karşılamak üzere şubenin öğretim süresi iki yıla düşürülerek değiştirilir. O yıl, üçüncü sınıfta bulunan öğrencilerde yıl yarısından sonra, "2,5" yılda mezun olarak beden eğitimi öğretmeni olmuşlardır (39). Bu iki yıllık uygulama, 1941 tarihine kadar devam eder ve 1942-1943'ten sonra süre tekrar üç yıl olmuştur (47).

1980 yılında Gazi Yüksek Öğretmen Okulunun ismi değiştirilerek Beden Eğitimi Bölümü ismini alır. 1982 yılında, 19 Mayıs Gençlik ve Spor Akademisi ile birleşerek Ankara Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Beden Eğitimi ve Spor Bölümü adını alarak, dört yıl eğitim ve öğretim süreli bir bölüm haline gelir. Bu bölüm 1992 yılında Gazi Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu olarak en son adını alır (47).

Bu okul 1960'lı yılların sonuna kadar beden eğitimi öğretmeni yetiştiren tek okuldur. Bu tarihten sonra Eğitim Enstitüleri bünyesinde önce İstanbul, ardından İzmir ve Diyarbakır'da beden eğitimi bölümleri açılmıştır (48).

Spor Akademileri

1739 Milli Eğitim Temel Kanunu'na göre Türk sporuna bilimselliği getirmek ve ihtiyaç duyulan beden eğitimi ve spor teknik elamanlarını yetiştirmek amacıyla dört yıl eğitim ve öğretim süreli olmak üzere 1974-1975 öğretim yılında Ankara'da 19 Mayıs Gençlik ve Spor Akademisi, 1975-1976 öğretim yılında İstanbul'da Anadoluhisarı Gençlik ve Spor Akademisi ve Manisa'da Manisa Gençlik ve Spor Akademisi adıyla Gençlik ve Spor Bakanlığı'na bağlı okullar açılır. Akademilerin ömrü çok uzun olmamış ve bir süre sonra kapatılmıştır (47).

Ülkemizde akademiler hizmete alınırken, batıda okutulan öğretim kurumları rol model alınmıştır. 3530 sayılı beden terbiyesi kanun'unun öngördüğü antrenör ile gençlik lideri, yönetici ve uzman yetiştirmek, gençlik sorunları ile beden eğitimi ve

sporun bütün alanlarında bilimsel inceleme ve araştırmalarla, planlama çalışmaları yapmak ve yayınlarda bulunmak hedeflenmiştir (47).

Sonraki yıllarda özel ve devlet üniversitelerindeki yüksekokul ve çeşitli fakültelere bağlı farklı bölümler bünyesinde gerçekleştirilen spor eğitimi, son yıllarda Spor Bilimleri Fakültesi adıyla daha özerk bir yapıya kavuşmuştur. Spor Bilimleri Fakültelerinin sayısı arttıka çok başlı, dağınık bir yapıda seyreden spor eğitiminin uzun yıllardır var olan imaj sorununun azaltılmasına katkı yapması da kaçınılmazdır (2).

1992 Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulları

Ülke genelinde özellikle 1992 yılında yeni kurulan üniversitelerle beraber spor eğitimi veren kurumlarının sayısının hızla artması dikkat çekicidir (2). Türkiye’de mevcut üniversitelere ilaveten 3. 7. 1992 tarih ve 3887 sayılı kanun ile yeni üniversiteler kurulmuştur. Kurulan bu üniversitelere bağlı fakülte ve yüksek okullar açılmıştır. Bu fakülteler bünyesinde “ Beden Eğitimi ve Spor Bölümleri” veya yüksek okullar arasında “ Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulları” açılmış ve mevcut beden eğitimi ve spor bölümleri yüksekokullara dönüştürülmüştür (49).

Türk spor eğitimi tarihi için önemli sayılabilecek bir dönüm noktası da bu tarihte YÖK yasasıyla, bir kısım üniversitelerin bünyesinde beden eğitimi ve spor bölümleri ile Hacettepe Üniversitesi Spor Bilimleri ve Teknolojisi Bölümü, Yüksekokula dönüşür (56). Yeni açılan yüksekokulların önemli bir kısmı, beden eğitimi öğretmenliği ve antrenörlük programları yürütürken Hacettepe Üniversitesi Spor Bilimleri ve Teknolojisi Yüksekokulunda, bunlara ek olarak öğrenci, beş ABD (Anabilim dalı Yapılanması)’den birisine yönelerek bir alanda yoğunlaşmaktadır (2).

Türkiye’de Spor Fakültelerinin Ana Bilim Dalı Yapılanması

Sporsal bilgilerin bilimsel verilerden yararlanarak değerlendirilmesi sonucunda spor kuramlarının oluşturulması gerçekleştirilmektedir. Bu bağlamda ülkemizdeki spor bilimlerinin gelişimi, dünyadaki gelişimden farklı olarak ağırlıklı olarak uygulamadan gelen spor adamlarının bilimsel yaklaşımları ışığında gelişmektedir (3).

Spor bilimlerinin kurumsal yapılanması üniversite dışında yeterli düzeyde değildir. Bilindiği gibi herhangi bir alanda güçlü olmanın yolu örgütlenmeden geçer. Ancak spor bilimleri alanında bu başarılamamıştır. Üniversite dışı örgütlenmede SGM’ ye bağlı Spor eğitimi ve Sağlık Araştırma merkezi (SESAM) ülke düzeyinde tek örgütlenmiş kurumu

oluşturmaktadır. Diğer taraftan, spor bilimlerinin yükseköğretim yapılanmasında sevindirici bir gelişmenin olduğunu da kabul etmemiz gerekmektedir. Temmuz 2013 tarihli Resmi Gazetede yayımlanan Bakanlar Kurulu Kararı ile Spor Bilimleri Fakültelerinin(SBF) kurulmaya başlandığını görüyoruz. 1932’de Beden Eğitimi Öğretmenliği Bölümü ile başlayan, sonrasında Spor Akademilerine dönüşen, ardından YÖK’ün (YÖK)kurulması ile Eğitim Fakültelerine bağlanmıştır. İlerleyen zamanlarda Yüksekokullara dönüşerek 2013’e kadar gelen süreç köklü bir değişikliğe uğramış ve fakülteleşme süreci başlamıştır. Bu konudaki güncel bilgiler aşağıda verilmiştir (2).

1982 YÖK yasası ile birlikte başlayan spor bilimleri lisansüstü eğitim çalışmaları beden eğitimi ve spor ana bilim dalı olarak(ABD) tek programlı başlamıştır. Bu yapı alanın gelişimine önemli katkılar getirmiştir. Lisansüstü eğitiminde bir kavram kargaşası bulunmaktadır. Bunun nedeni tek programlı olarak başlayan lisansüstü eğitim ve YÖK mevzuatı içerisinde yer alan hatalı bir maddedir. Olması gereken, bu mevzuatın değiştirilmesi ve spor bilimlerinin çok disiplinli (sağlık, sosyal, fen ve eğitim) yapısına uygun olarak ve fakülteleşme sürecinde ortaya çıkan bölümlere göre farklı enstitülerde programların yürütülmesidir. Bu konu ile ilgili bilgiler aşağıda verilmiştir (2).

Tablo 2. 1. Türkiye’de Spor Bilimleri Yükseköğretim Yapılanması (Fakülte)

Yükseköğretim Birimi	Bölüm/Anabilim Dalları	
Spor Bilimleri Fakültesi	Hareket ve Antrenman Bilimleri ABD.	
	Spor Sağlık Bilimleri ABD.	
	Egzersiz ve Spor Fizyolojisi ABD*.	
	Egzersiz ve spor psikolojisi ABD*.	
	Spor Biyomekaniği ve Motor Kontrol ABD*.	
	Spor ve Antrenörlük ABD*.	
	Beden Eğitimi Ve Spor Öğretmenliği	Beden Eğitimi ve Spor Öğretimi ABD.
	Spor Yöneticiliği	Sporda Psiko-sosyal Alanlar ABD.
		Spor Yönetim Bilimleri ABD.
		Rekreasyon Yönetim Bilimleri ABD**.
	Spor İletişim Bilimleri ABD**.	
	Rekreasyon ABD.	
Rekreasyon	Egzersizde Beslenme ve Metabolizma ABD*.	
	Fiziksel Aktivite ve Sağlık ABD*.	
	Sporda Sosyal Alanlar ABD*.	
Engellilerde Egzersiz Ve Spor Eğitimi	Engellilerde Egzersiz ve Spor Eğitimi***	

*Sadece Hacettepe üniversitesi

**Sadece Marmara Üniversitesi

***Manisa Celal Bayar ve Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi

Tablo 2. 2. ÖSYM 2017 kayıtlarına göre spor bilimleri alanında eğitim veren birimler

Spor Eğitimi Veren Birimlerin İsimleri	Sayısı
Spor Bilimleri Fakültesi	25
Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu	52
Spor Bilimleri ve Teknolojisi Yüksekokulu	3
Sağlık Bilimleri	1
Meslek Yüksekokulu	5
TOPLAM	86 Birim

Tablo 2. 3. ÖSYM 2017 kayıtlarına göre spor bilimleri alanında eğitim veren bölümlerin sayıları

Spor Eğitimi Veren Bölümler	Sayısı
Antrenörlük Eğitimi	77
Beden Eğitimi Öğretmenliği	77
Rekreasyon	46
Spor Yöneticiliği	78
Engellilerde Egzersiz ve Spor Eğitimi	3
Egzersiz ve Spor Bilimleri	4
TOPLAM	285

2.1.6.Amerika Birleşik Devletlerinde (ABD) Spor Bilimlerinin Gelişimi

ABD'ye ilk yerleşen göçmenlerin büyük çoğunluğu İngiltere'den gelmekteydi. Bu göçmen grupları İngiliz geleneklerini ve oyunlarını yeni dünyaya kolay bir biçimde tanıttılar (50). Ancak burada Amerika'da sporun İngiliz kökenlerinden oldukça farklı bir biçimde geliştiğini belirtmekte fayda var. Bir İngiliz ideali olan centilmen amatör kavramı, adil oyuna (fair play) büyük bir önem atfederek kazanma ve kaybetme konusunda özel bir tavır takılmaktaydı. İngiliz spor ideali Amerika'da kısa sürede her koşulda kazanma mantalitesine dönüştü. Ayrıca futbol ve kriket gibi İngiliz sporlarının Amerikan toplumu tarafından kabul edilebilmesi için yeniden icat edilmesi gerekiyordu (51).

Amerika Birleşik Devletleri'nde diğer birçok ülkede olduğu gibi bütün spor organizasyonlarını kapsayan merkezi bir spor yönetim teşkilatı bulunmamaktadır. Lise, kolej ve üniversiteler ile profesyonel ligler temel spor tedarikçileri olarak farklı gruplara spor hizmeti sunmakta ve her düzeydeki spor organizasyonun yönetimi birbirinden ayrılmaktadır. Okullar eğitimsel görevlerinin yanı sıra çok sayıda çocuk ve genç için sporu organize etme sorumluluğuna da sahiptir. Diğer taraftan profesyonel spor ise son derece yetenekli ve başarılı sporculardan oluşan çok küçük bir grupta sınırlıdır (51).

Amerikan Liselerinde Spor Yapılanması

ABD'de liselerde spor aktivitelerinin ortaya çıkışı 19. yüzyılın son çeyreğine denk gelmektedir. Öncelikle aynı okulda yer alan sınıf takımları arasında başlayan spor müsabakaları, sonradan liseler arasında gerçekleştirilen spor müsabakalarına dönüşmüştür. Okul yöneticileri Amerikan lise öğrencilerinin I. Dünya Savaşı sonrasında ortaya çıkan fiziksel durumunu iyileştirmek ve öğrencilere spor yoluyla olumlu kişilik özellikleri kazandırmak amacıyla müfredat dışı spor aktivitelerini desteklemişlerdir (52).

1900'lerin ilk yıllarında kız çocuklarının katıldığı liseler arası spor yarışmaları için de önemli gelişmeler yaşandı. Her ne kadar bazı çevreleri rahatsız etse de kız çocukları için basketbol, beyzbol, tenis ve atletizm müsabakaları düzenlenmekteydi (53). Lise atletik programlarında teşkilatlanma faaliyetlerinin sürdüğü bir dönemde, 14 Mayıs 1920'de, beş eyalet (Illinois, Indiana, Iowa, Michigan ve Wisconsin) lise atletik birliklerinin temsilcileri Chicago'da bir araya geldiler. Indiana dışındaki dört eyalet 1921 yılında tüzük çalışması için tekrar bir araya geldi ve kurucu üye sıfatını alarak 1923 yılında eyalet lise atletik birliklerini bir şemsiye altında toplayan ulusal birliğin (National Federation of State High School Athletic Associations) kurulmasına öncülük etti. 1970 yılına kadar bu ismi koruyan örgüt, bu tarihten sonra atletik programların yanı sıra güzel sanatlar programları da bünyesine alarak "National Federation of State High School Associations (NFHS)" adıyla faaliyetini devam ettirdi. ABD'de 1972 yılında yürürlüğe giren ve 'Title IX' olarak bilinen yasa ile lise ve üniversite düzeyindeki spor aktivitelerini de kapsayacak şekilde okullarda kız ve erkek öğrencilere eşit fırsatlar sunulmasını zorunlu hale getirmiştir (54).

Amerikan Yükseköğretiminde (Kolej ve Üniversite) Spor Yapılanması

ABD yükseköğrenim spor müsabakalarına verdiği katkı nedeniyle eşsiz bir sisteme sahiptir. ABD haricinde hiçbir ülke bu kadar üst düzeyde kolej ve üniversiteler tarafından desteklenen güçlü bir spor yaklaşımına sahip değildir (55). ABD kolej ve üniversitelerinde 19. yüzyılda başlayan spor programları Amerikan toplumunun önemli bir parçası olarak günümüze kadar gelişerek devam etmiştir (56). Kolej seviyesindeki en önemli örgüt ise Ulusal Kolej Spor Birliği'dir (National Collegiate Athletics Federation).

Ulusal kolej sporları birliği (NCAA) Amerika Birleşik Devletleri'nde üniversitelerarası sporu yöneten bir organizasyondur. 1906 yılında diğer üniversiteler arası sporlar için rekabet, saha ve uygunluk kuralları oluşturmak üzere Üniversitelerarası Spor Birliği olarak kuruldu. NCAA 1910 yılında bugünkü ismini aldı. 1921 yılında ilk ulusal şampiyonluk etkinliğini, Ulusal Üniversitelerarası Atletizm Şampiyonasını yürüttüğü gibi diğer sporlarda, üniversite derneklerinde veya konferanslarında üniversitelerarası rekabet konusundaki yetki alanını kademeli olarak genişletmiştir. NCAA, 1942 yılına kadar kurallarını uygulamak için önemli güçler elde edememiştir. 1952 yılında üniversitelerarası Amerikan futbolunda stadyumlara daha fazla seyirci katılımını sağlamak için televizyon yayınlarında bazı kuralları koymaya başlamıştır. 1973 yılında NCAA Lig I (DI), Lig II (DII) ve Lig III (DIII), şeklinde üç lige ayrılarak tekrar organize edilmiştir. Her lig çeşitli spor dallarında ulusal şampiyona yarışmaları düzenlemektedir (57).

3. MATERYAL VE METOT

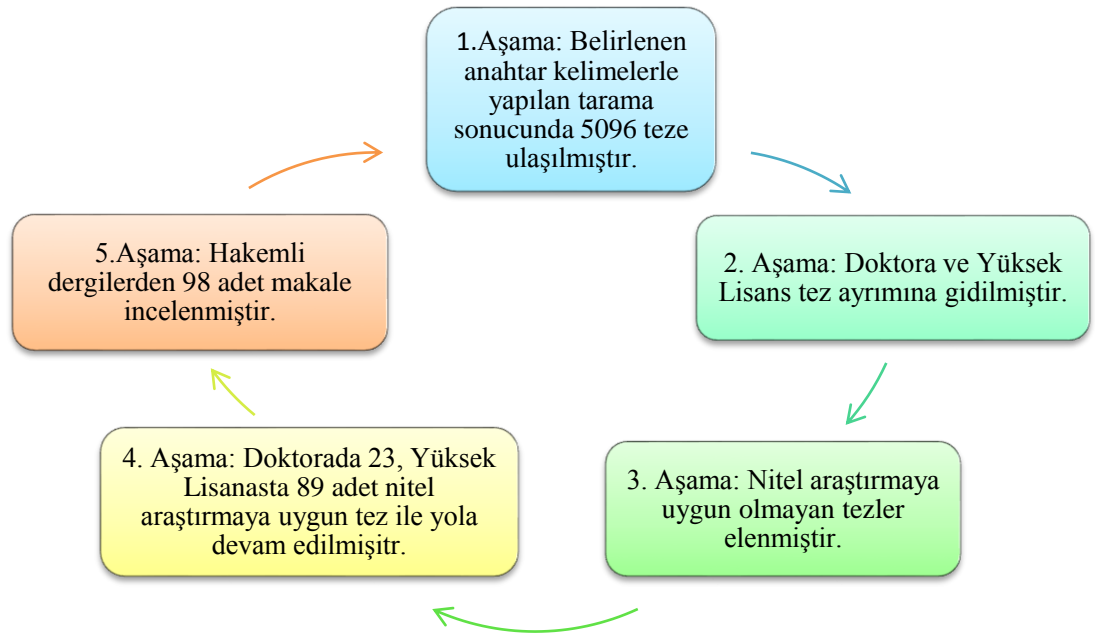
Bu bölümde araştırma modeli, araştırmanın evren ve örnekleme, veri toplama araçları ve verilerin analizi hakkında bilgi verilmiştir.

3.1. Araştırma Modeli

Bu araştırmada, nitel çalışma türünde meta-sentez yöntemi kullanılmıştır. Araştırmada Türkiye’de beden eğitimi ve spor (BES) üzerine yapılmış nitel araştırma yöntemlerini kullanarak hazırlanan lisansüstü tezler ve makalelerin incelenmesi amacıyla literatür taraması, doküman incelemesi yapılarak elde edilen verilerin meta-sentezi yapılmıştır. Meta-sentez çalışmalarında, nitel araştırma yöntemi ile gerçekleştirilen aynı konu ile ilgili çalışmalar, şablonlar, tablolar kullanılarak incelenmekte ve çalışmaların benzerlikleri ve farklılıkları ortaya konularak alanda çalışan uzman ve uygulamacılara bilgi sunmak amaçlanmaktadır (58).

3.2. Araştırma Grubu

Bu araştırmanın kapsamını beden eğitimi ve spor alanında yapılan nitel doktora ve yüksek lisans tezleri ile nitel makaleler oluşturmaktadır. Araştırmaya dâhil edilen 112 tez ve 98 makalenin seçilme süreci Şekil 3’te detaylı olarak verilmiştir.

Şekil 3.1. Çalışmaların tarama ve seçim süreci.

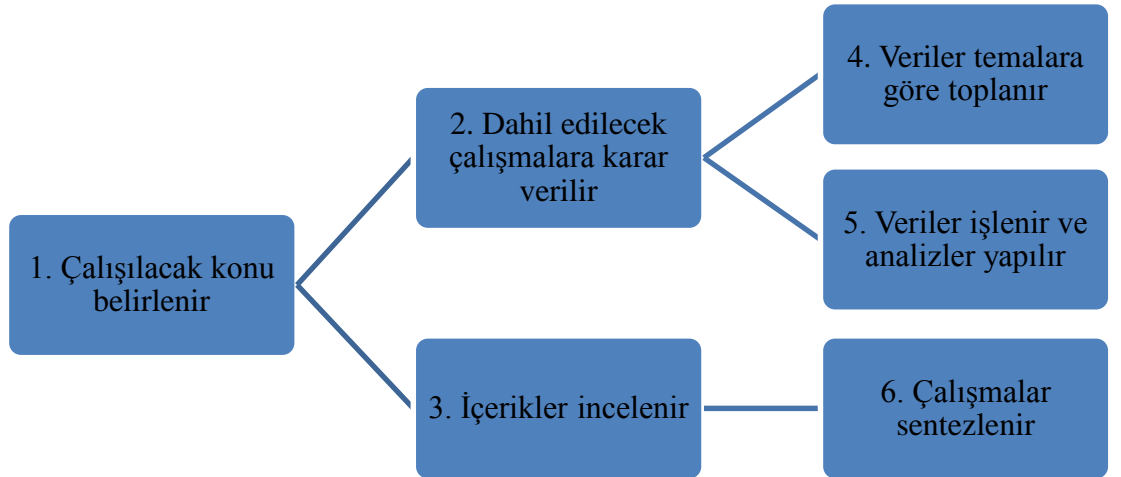
1990-2020 yılları arasında onaylanan ve yayımlanan 89 adet yüksek lisans tezi, 23 adet doktora tezi ve 98 adet nitel makaleler oluşturmaktadır.

3.3. Veri Toplama Araçları

Üniversitelerde beden eğitimi ve spor alanında hazırlanan doktora ve yüksek lisans tezleri YÖK Elektronik Tez Arşivinden, belirli anahtar sözcükler yardımıyla araştırılmıştır. YÖK“ün tez arama sayfasında “Beden Eğitimi, Spor, Beden Eğitimi Öğretmenliği, Beden Eğitimi ve Spor” anahtar kelimeleri kullanılarak beden eğitimi ve spor alanındaki doktora ve yüksek lisans nitel tezleri ile google scholar veri tabanından bulunan nitel makalelere ulaşılmıştır.

3.4. Verilerin Analizi

Araştırmada elde edilen bilgiler içerik analizi yöntemi ile incelenmiştir. İçerik analizinde taranan sözcüklerle yapılan araştırma sonucu ulaşılan doktora ve yüksek lisans tezleri; tezlerin araştırma türü, yıllara göre, danışman unvanlarına göre, yöntemlerine göre, örneklem büyüklüklerine göre, örneklem türlerine göre, örnekleme katılanların yaşlarına göre dağılımı, veri analizine göre dağılımı ve tezlerde hangi konuların ele alındığı araştırılmış ve incelenmiştir. Meta sentez sürecinde Noblit ve Hare'nin (1988) saptamış olduğu basamaklar dikkate alınmıştır.

Şekil 3.2. Çalışma veri analiz süreci

4. BULGULAR

Çalışmanın bu kısmında, 1990-2020 yılları arasında beden eğitimi ve spor alanındaki doktora tezleri, yüksek lisans tezleri ve hakemli dergilerde yayımlanan makalelerin türü ile ilgili olarak yapılan çalışmaların, yıllara göre dağılımı, danışmanların unvanlarına göre dağılımı, yöntemlere göre dağılımı, örneklem büyüklüğüne göre dağılımı, örneklem türlerine göre dağılımı, örnekleme katılanların yaşlarına göre dağılımı, veri analizlerine göre dağılımı, konulara göre dağılımı veri toplama araçlarına göre dağılımı ve araştırma desenlerine göre dağılımı ele alınmış ve bunlarla ilgili bulgu ve yorumlara yer verilmiştir.

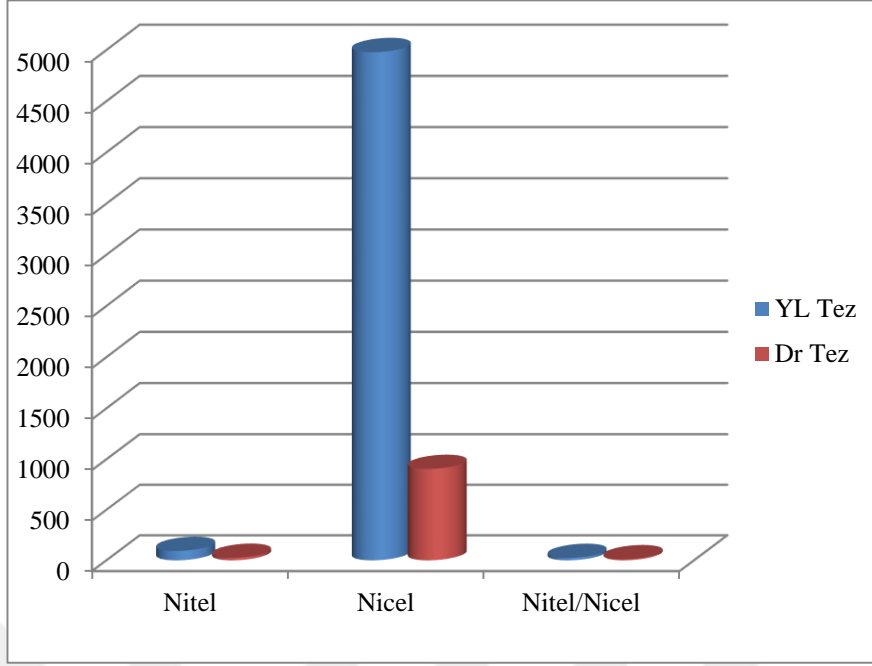
Araştırma toplam 112 lisansüstü nitel tezin 89 yüksek lisans tezi, 23 doktora tezi ve 98 makaleden oluşmaktadır. Bu kapsamda araştırmaya dâhil edilen bu çalışmaların analizi sonucunda meta-sentez ile ilgili araştırmalardan ulaşılan veriler tablolar halinde sunularak incelenmiştir.

4.1. Lisansüstü Tezlerinin Analizi

Çalışmanın bu kısmında, 1990-2020 yılları arasında beden eğitimi ve spor alanındaki nitel yüksek lisans ve nitel doktora tezlerin araştırma türü, yıllara göre, danışman unvanlarına göre, yöntemlerine göre, örneklem türlerine göre dağılımı, örnekleme katılanların cinsiyetlerine, yaşlarına ve gelişim dönemlerine göre dağılımı, veri analizine göre dağılımı ve tez çalışmalarında hangi konuların ele alındığı ile ilgili bulgulara ve yorumlara yer verilmiştir.

Tablo 4.1. 1990-2020 yılları arasında beden eğitimi ve spor alanında hazırlanan yüksek lisans ve doktora nitel tezlerin araştırma türlerine göre dağılımı

	Araştırma Türü	Frekans	Yüzde
Yüksek Lisans	Nitel Araştırma	89	1.7
	Nicel Araştırma	4979	97.7
	Nitel-Nicel araştırma	24	0.6
	Toplam	5096	100.0
Doktora	Nitel Araştırma	23	2.4
	Nicel Araştırma	905	96.1
	Nitel-Nicel araştırma	11	1.5
	Toplam	941	100.0

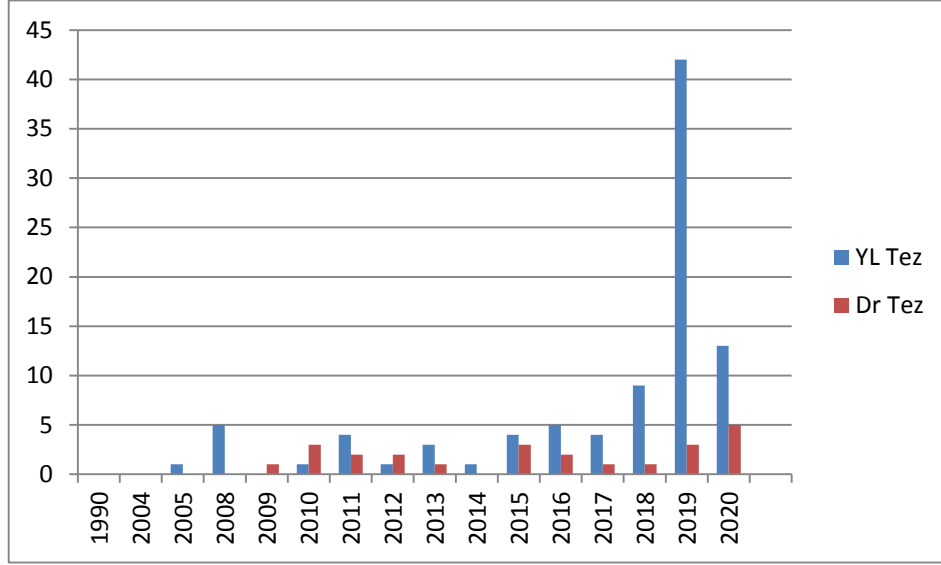

Şekil 4.1. 1990-2020 yılları arasında beden eğitimi ve spor alanında hazırlanan yüksek lisans ve doktora nitel tezlerinin araştırma türlerine göre dağılımı

Tablo 4.1. ve şekil4.1.'e bakıldığında, 1990-2020 yılları arasında yer alan toplam 5096 yüksek lisans tezin 89'u %1.7'sinde nitel araştırmaların, 4979 çalışmada %97'sinde nicel araştırmaların ve 24'ü %0.47'sinde ise nitel ve nicel araştırmaların birlikte kullanıldığı görülmektedir. Doktorada ise toplam 941 tez çalışmasının %2.4'ünde 23 çalışmada nitel araştırmaların, %96.7'sinde 905 çalışmada nicel araştırmaların ve %1.18'inde 11çalışmada ise nitel ve nicel araştırmaların birlikte kullanıldığı, yüksek lisans ve doktora çalışmalarında nitel araştırmaların az olduğu görülmektedir.

Tablo 4.2. 1990-2020 yılları arasında beden eğitimi ve spor alanında hazırlanan yüksek lisans ve doktora nitel tezlerin yıllara göre dağılımı

	Yıllara Göre	Frekans	Yüzde(%)
Yüksek Lisans	2020	13	14.6
	2019	39	43.8
	2018	9	10.6
	2017	4	4.4
	2016	5	5.6
	2015	4	4.4
	2014	1	1.1
	2013	2	2.2
	2012	1	1.1
	2011	4	4.4
	2010	1	1.1
	2008	5	5.6
	2005	1	1.1
	Toplam	89	100.0
Doktora	2020	5	21.9
	2019	3	13.0
	2018	1	4.3
	2017	1	4.3
	2016	2	8.8
	2015	3	13.0
	2013	1	4.3
	2012	1	4.3
	2011	2	8.8
	2010	3	13.0
	2009	1	4.3
Toplam	23	100.0	

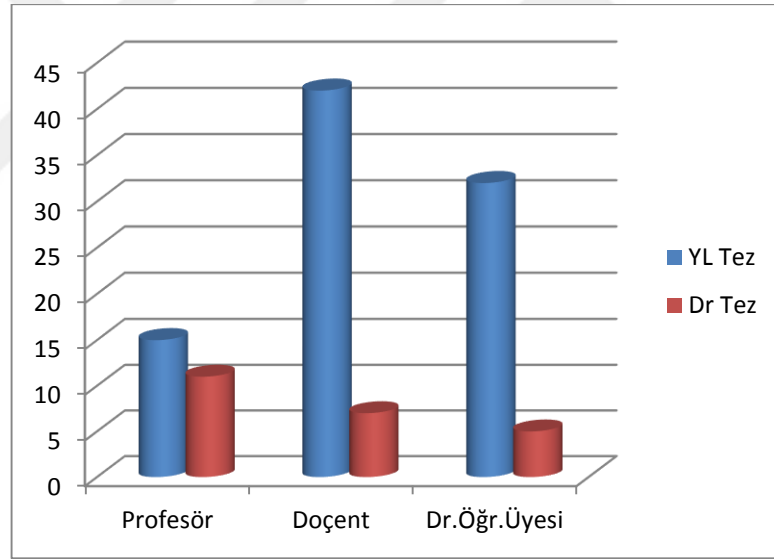
Şekil 4.2.1990-2020 yılları arasında beden eğitimi ve spor alanında hazırlanan yüksek lisans ve doktora nitel tezlerin yıllara göre dağılımı

Tablo 4.2. ve şekil 4.2.incelendiğinde, 1990 ve 2004 yılları arasında yüksek lisans tezlerinde nitel çalışmalar yapılmadığı görülmektedir. İlk nitel çalışma 2005 yılında (1 tane) yapılmıştır. Bu kapsamda 2008’de 5, 2010’da 1, 2011’de 4, 2012’de 1, 2013’de 2, 2014’de 1, 2015’de 4, 2016’da 5, 2017’de 4, 2018’de 9 (%10.6), 2019’da 39 (%43.8) ve 2020’de 13 (%14.6), toplamda ise 89 nitel araştırma yüksek lisans tez çalışması adı altında yapılmıştır. Ülkemizde son yıllarda nitel çalışmaların sayısının arttığı görülmektedir. Özellikle 2019 yılında 39 yüksek lisans nitel tez çalışmalarının yapıldığı gözlemlenmektedir. Böylelikle nitel tez sayısının en çok 2019 yılında arttığı anlaşılmaktadır.

Tablo 4. 2. ve şekil 4.2.’ye bakıldığında, 1990-2008 yılları arasında ve 2014 yılında doktora nitel tez çalışmalarının yapılmadığı görülmektedir. Bu alanda ilk nitel çalışma 2009 yılında yapılmıştır. Bu kapsamda 2009’da 1, 2010’da 3, 2011’de 2, 2012’de 1, 2013’de 1,2015’de 3, 2016’da 2, 2017’de 1, 2018’de 1, 2019’da 3 ve 2020’de 5, toplamda ise 23 nitel çalışma doktora tez çalışması adı altında yapılmıştır.

Tablo 4.3. 1990-2020 yılları arasında beden eğitimi ve spor alanında hazırlanan yüksek lisans ve doktora nitel tez çalışmalarının danışmanların unvanlarına göre dağılımı

	Danışman Unvanı	Frekans	Yüzde(%)
Yüksek Lisans	Profesör Doktor	15	16.8
	Doçent Doktor	42	47.1
	Doktor Öğretim Üyesi	32	36.1
	Toplam	89	100.0
Doktora	Profesör Doktor	11	47.8
	Doçent Doktor	7	30.6
	Doktor Öğretim Üyesi	5	21.6
	Toplam	23	100.0

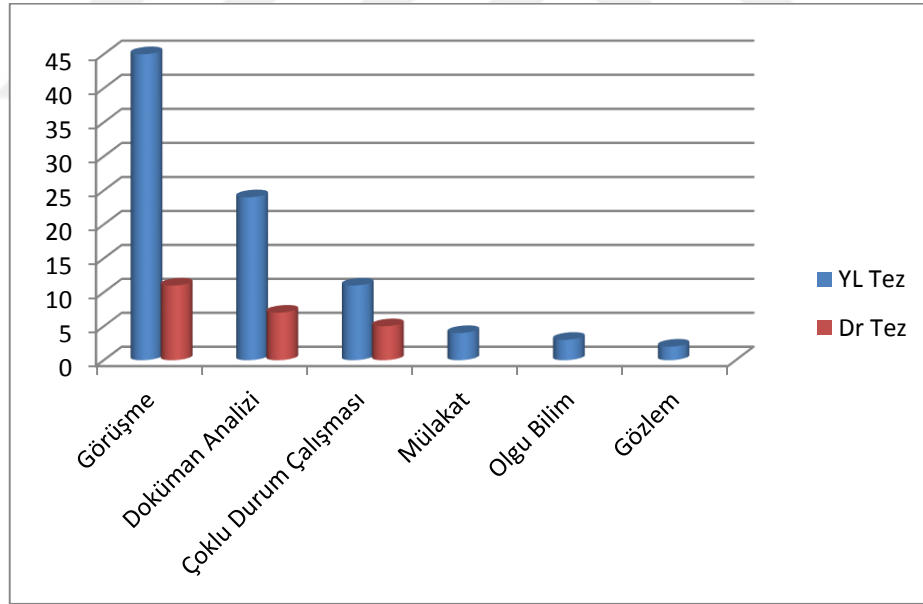
Şekil 4.3. 1990-2020 yılları arasında beden eğitimi ve spor alanında hazırlanan yüksek lisans ve doktora nitel tez çalışmalarının danışmanların unvanlarına göre dağılımı

Tablo 4.3.ve şekil4.3.'e bakıldığında, 89 yüksek lisans tezinin 15 araştırmanın (%16.8) profesör, 42araştırmanın (%47.1) doçent ve 32 araştırmanın (%36.1) ise doktor öğretim üyeleri tarafından yürütüldüğü görülmektedir

Tablo 4.3. ve şekil 4.3. incelendiğinde, 23 nitel doktora tezinden, 11 araştırmanın (%47.8) profesör, 7araştırmanın (%30.6) doçent ve 5araştırmanın ise (%21,6) doktor öğretim üyeleri tarafından yürütüldüğü görülmektedir.

Tablo 4.4. 1990-2020 yılları arasında beden eğitimi ve spor alanında hazırlanan yüksek lisans ve doktora nitel tezlerin araştırma yöntemlerine göre dağılımı

	Araştırma Yöntemi	Frekans	Yüzde(%)
Yüksek Lisans	Görüşme	45	50.5
	Doküman Analizi	24	27.0
	Çoklu Durum Çalışması	11	12.6
	Mülakat	4	4.4
	Olgu Bilim(Fenomenoloji)	3	3.3
	Gözlem	2	2.2
	Toplam		89
Doktora	Görüşme	11	47.8
	Doküman Analizi	7	30.4
	Çoklu Durum Çalışması	5	21.7
	Toplam		23

Şekil 4.4. 1990-2020 yılları arasında beden eğitimi ve spor alanında hazırlanan yüksek lisans ve doktora nitel tezlerin araştırma yöntemlerine göre dağılımı

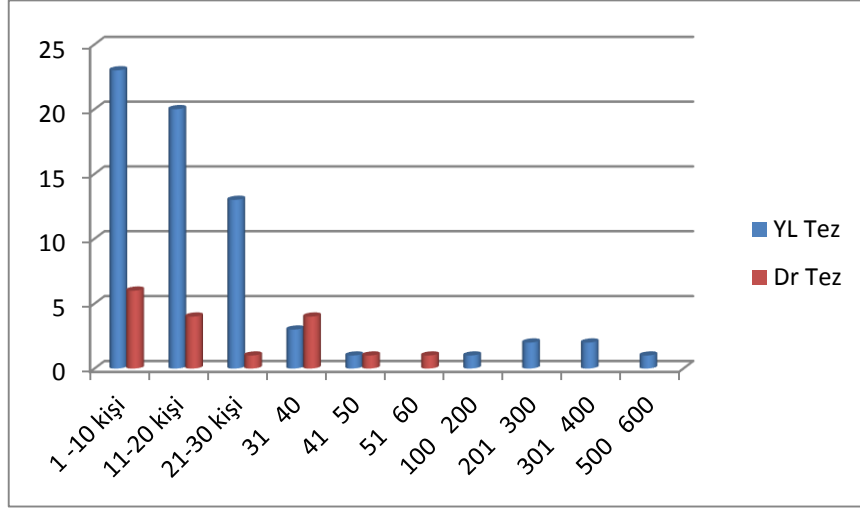
Tablo 4.4. ve şekil 4.4.' incelendiğinde, 89 yüksek lisans nitel tezin 45 araştırma yönteminde (%50.5) görüşme, 24 araştırma yönteminde (%27) doküman analizi, 11 araştırma yönteminde (%12.6) çoklu durum çalışması, 4 araştırma yönteminde (%4.4) mülakat, 3 araştırma yönteminde (%3.3) olgu bilim

(Fenomonolojik) ve 2araştırmada (%2.2)ise gözlem araştırma yöntemlerinin kullanıldığı görölmektedir. Beden eğitimi ve spor alanında hazırlanan yüksek lisans nitel tezlerinde kullanılan çoklu durum çalışması yönteminde (görüşme, mülakat, doküman analizi, gözlem vb.) birden fazla yöntemin kullanıldığı görölmektedir.

Tablo 4.4. ve şekil4. 4. incelendiğinde, 23 doktora nitel tezin 11 araştırmada (%47.8) görüşme yönteminin, 7 araştırmada (%30.4) doküman analizi ve 5 araştırmada ise (%21.7) çoklu durum çalışması yönteminin kullanıldığı görölmektedir. Beden eğitimi ve spor alanında hazırlanan doktora nitel tezlerinde kullanılan çoklu durum çalışması yönteminde (görüşme, mülakat, doküman analizi, gözlem vb.) birden fazla yöntemin kullanıldığı görölmektedir.

Tablo 4.5. 1990-2020 yılları arasında beden eğitimi ve spor alanında hazırlanan yüksek lisans ve doktora nitel tezlerin örneklem büyüklüklerine göre dağılımı

	Büyükölük aralığı	Frekans	Yüzde %
Yüksek Lisans	1-10 kişi	23	34.8
	11-20 kişi	20	30.3
	21-30 kişi	13	19.6
	31-40 kişi	3	4.5
	41-50 kişi	1	1.5
	100-200 kişi	1	1.5
	201-300 kişi	2	3
	301-400 kişi	2	3
	500-600 kişi	1	1.5
	Toplam	66	100.0
Doktora	1-10 kişi	6	35.2
	11-20 kişi	4	23.5
	21-30 kişi	1	5.8
	31-40 kişi	4	23.5
	41-50 kişi	1	5.8
	51-60 kişi	1	5.8
	Toplam	17	100.0

Şekil 4.5. 1990-2020 yılları arasında beden eğitimi ve spor alanında hazırlanan yüksek lisans ve doktora nitel tezlerin örneklem büyüklüklerine göre dağılımı

Tablo 4. 5. ve şekil 4. 5.'e bakıldığında, 89 nitel yüksek lisans tezin var olan 66 tanesinde örneklem büyüklükleri yer almaktadır. Bu kapsamda 23 araştırmada (%34.8) 1-10 arası kişi sayısı, 20 araştırmada (%30.3) 11-20 arası kişi sayısı, 13 araştırmada (%19.6) 21-30 arası kişi sayısı, 3 araştırmada (%4.5) 31-40 arası kişi sayısı, 1 araştırmada (%1.5) 41-50 arası kişi sayısı, 1 araştırmada (%1.5) 100-200 arası kişi sayısı, 2 araştırmada (%3) 201-300 arası kişi sayısı, 2 araştırmada (%3) 301-400 arası kişi sayısı ve 1 (%1.5) çalışmada ise 500-600 arası kişi sayısı örneklem büyüklüklerine göre karşımıza çıkmaktadır.

Var olan 66 adet yüksek lisans nitel tezin örneklem büyüklüklerine göre dağılımına bakıldığında, en fazla kullanılan örneklem kişi sayısının %34.8 ile 1-10, %30.3 ile 11-20 ve %19.6 ile 21-30 arası kişi aralığında olduğu, aynı zamanda örneklem kişi sayılarının yüksek tutulmadığı görülmektedir.

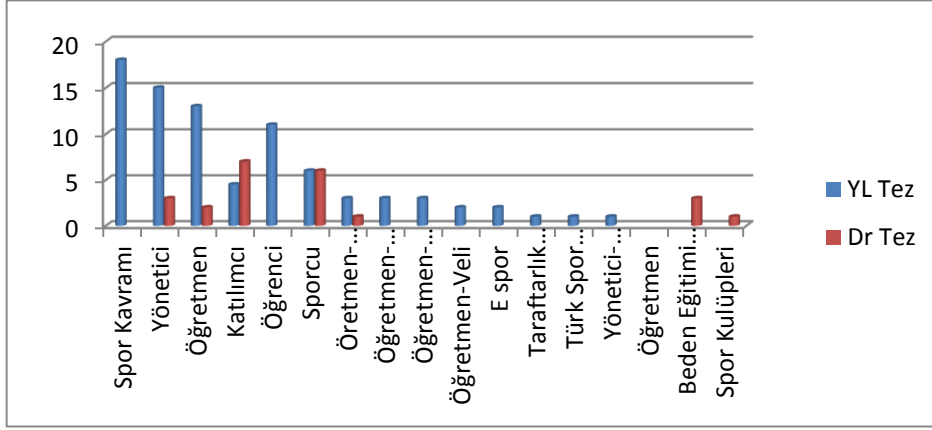
Tablo 4.1.5. ve şekil 4.1.5. incelendiğinde, araştırmada yer alan 23 doktora nitel tezin var olan 17 tanesinde örneklem büyüklükleri yer almaktadır. Bu kapsamda 6 araştırmada (%35.2) 1-10 arası kişi sayısı, 4 araştırmada (%23.5) 11-20 arası kişi sayısı, 1 araştırmada (%5.8) 21-30 arası kişi sayısı, 4 araştırmada (%23.5) 31-40 arası kişi sayısı, 1 araştırmada (%5.8) 41-50 arası kişi sayısı, 1 araştırmada ise (%5.8) 51-60 arası kişi sayısı örneklem büyüklüklerine göre karşımıza çıkmaktadır.

Var olan 23 adet doktora nitel tezi örneklem büyüklüklerine göre bakıldığında, en fazla kullanılan örneklem kişi sayısının %35.2 ile 1-10, %23.5 ile 11-20 ve %23.5

ile 31-40 arası kişi aralığında olduğu, aynı zamanda örneklem kişi sayılarının yüksek tutulmadığı görülmektedir. Ayrıca doktora nitel tezlerinde en fazla 1 araştırmada 51-60 arası kişi sayısı örneklem büyüklüklerine göre kullanılırken, yüksek lisans nitel tezlerinde ise en fazla 1 çalışmada 500-600 arası kişi sayısı örneklem büyüklüklerine göre yer almaktadır.

Tablo 4.6. 1990-2020 yılları arasında beden eğitimi ve spor alanında hazırlanan yüksek lisans ve doktora nitel tezlerin örneklem türlerine göre dağılımı

	Örneklem Türü	Frekans	Yüzde%
Yüksek Lisans	Spor	18	20.2
	Yönetici	15	16.3
	Katılımcı(kişi)	11	12.3
	Öğretmen	13	14.6
	Öğrenci	11	12.3
	Sporcu	6	6.7
	Öğretmen-Öğrenci	3	3.3
	Öğretmen-Öğrenci-Veli	3	3.3
	Öğretmen-Öğrenci-Yönetici-Veli	3	3.3
	Öğretmen-Veli	2	2.2
	E spor	2	2.2
	Tarafarlık Kavramı	1	1.1
	Türk Spor Dergileri	1	1.1
	Yönetici-Öğretmen	1	1.1
	Toplam	89	100.0
Doktora	Katılımcı(kişi)	7	30.4
	Yönetici	3	13.0
	Öğretmen	2	8.6
	Sporcu	6	26.4
	Öğretmen-Öğrenci	1	4.3
	Beden Eğitimi ve spor	3	13.0
	Spor Kulüpleri	1	4.3
Toplam	23	100.0	

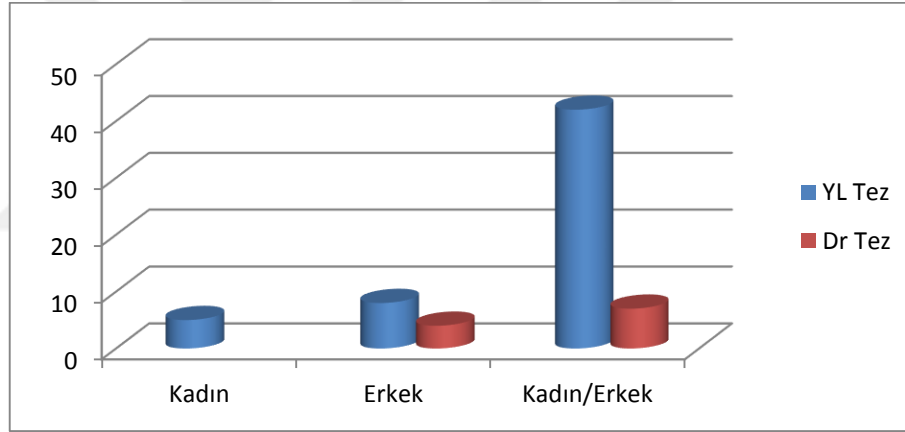
Şekil 4.6. 1990-2020 yılları arasında beden eğitimi ve spor alanında hazırlanan yüksek lisans ve doktora nitel tezlerin örneklem türlerine göre dağılımı

Tablo 4. 6. ve şekil 4. 6.'ya bakıldığında, incelenen 89 nitel yüksek lisans tezin örneklem gruplarını oluşturanların 18 araştırmada (%20.2) spor kavramının, 15 araştırmada (%16.3) yöneticilerin, 13 araştırmada (%14.6) öğretmenlerin, 11 araştırmada(%12.3) katılımcı (kişilerin), 11 araştırmada (%12.3) öğrencilerin, 6 araştırmada (%6.7) sporcuların, 3 araştırmada (%3.3) öğretmen-öğrencilerin, 3 araştırmada (%3.3) öğretmen-öğrenci-veli ve öğretmen-öğrenci-yönetici-veli, 2 araştırmada (%2.2) öğretmen-veli ve e-spor, 1 (%1.1) araştırmada ise Türk spor dergileri ile yönetici-öğretmenlerin örneklem türlerini oluşturduğunu görmekteyiz.

İncelenen 23 doktora tezin nitel çalışmanın örneklem gruplarını oluşturanların 7 araştırmada (%30.4) katılımcı (kişi), 6 araştırmada (%26.4) sporcu, 3 araştırmada (%13) yönetici ve beden eğitimi ve spor, 2 araştırmada (%8.6) öğretmen, 1 araştırmada ise (%4.3) öğretmen-öğrenci ve spor kulüplerinin, örneklem türlerine göre kullanıldığı görülmektedir.

Tablo 4.7. 1990-2020 yılları arasında Beden eğitimi ve spor alanında hazırlanan yüksek lisans ve doktora nitel tezlerin örnekleme katılanların cinsiyetlerine göre dağılımı

	Cinsiyet	Frekans	Yüzde%
Yüksek Lisans	Kadın	5	9.0
	Erkek	8	14.5
	Kadın/Erkek	42	76.5
	Toplam	55	100.0
Doktora	Kadın	0	0
	Erkek	4	36.4
	Kadın/Erkek	7	63.6
	Toplam	11	100.0

Şekil 4.7. 1990-2020 yılları arasında beden eğitimi ve spor alanında hazırlanan yüksek lisans ve doktora nitel tezlerin örnekleme katılanların cinsiyetlerine göre dağılımı

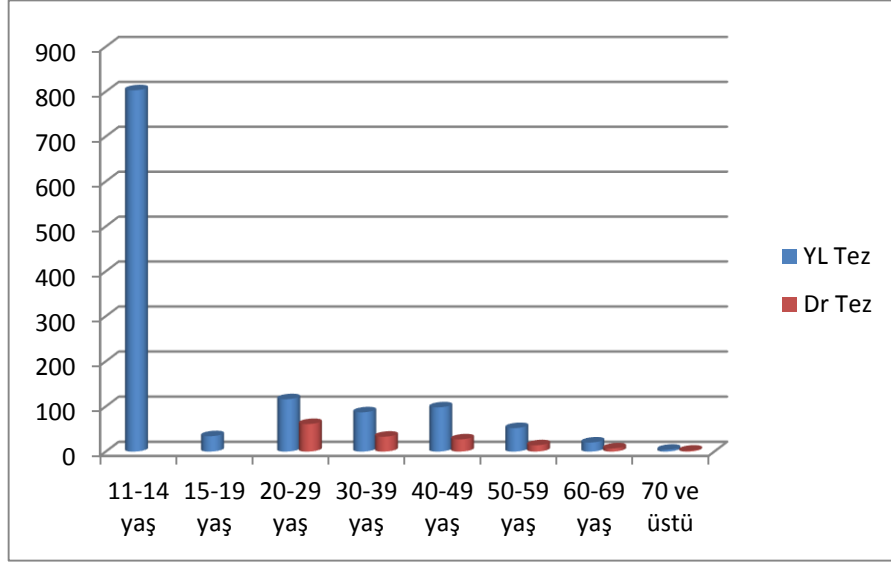
Tablo 4. 7. ve şekil 4. 7.incelendiğinde 89 yüksek lisans nitel tezin cinsiyete göre dağılımında örneklem gruplarına bakıldığında 42 kişi (%76.3) kadın/erkek karma yapısının, 8 kişi (%14.5) erkek, 5 kişi (%9)ile de kadınların örneklem grubunda yer aldığı görülmektedir. Toplam da ise 89 yüksek lisans nitel çalışmasında 55 kişi örneklem grubunda yer almaktadır.

Tablo 4. 7. ve şekil 4. 7.incelendiğinde 23 doktora nitel tez araştırmanın cinsiyete göre dağılımında örneklem gruplarına bakıldığında kadın/erkek karma yapısının 7 kişi (%63.6) ile erkeklerin ise 4 kişi (%36.4) ile örneklem grubunda yer

aldığı görülmektedir. Toplam da ise 23 araştırmada 11 kişi örneklem grubunda yer almaktadır.

Tablo 4.8. 1990-2020 yılları arasında beden eğitimi ve spor alanında hazırlanan yüksek lisans ve doktora nitel tezlerin örnekleme katılanların yaş aralıklarına göre dağılımı

	Yaş aralığı (yaş)	Frekans (Kişi sayısı)	Yüzde %
Yüksek Lisans	11-14 yaş	803	66.1
	15-19 yaş	34	2.8
	20-29 yaş	116	9.5
	30-39 yaş	87	7.5
	40-49 yaş	98	8.0
	50-59 yaş	52	4.2
	60-69 yaş	20	1.6
	70 yaş ve üstü	4	0.3
	Toplam	1214	100.0
	Doktora	11-14 yaş	-
15-19 yaş		-	-
20-29 yaş		61	42.5
30-39 yaş		33	23.0
40-49 yaş		27	18.7
50-59 yaş		14	9.7
60-69 yaş		7	4.8
70 yaş ve üstü		2	1.3
Toplam		144	100.0

Şekil 4.8. 1990-2020 yılları arasında beden eğitimi ve spor alanında hazırlanan yüksek lisans ve doktora nitel tez çalışmalarının örneklem grubuna katılanların yaş aralıklarına göre dağılımı

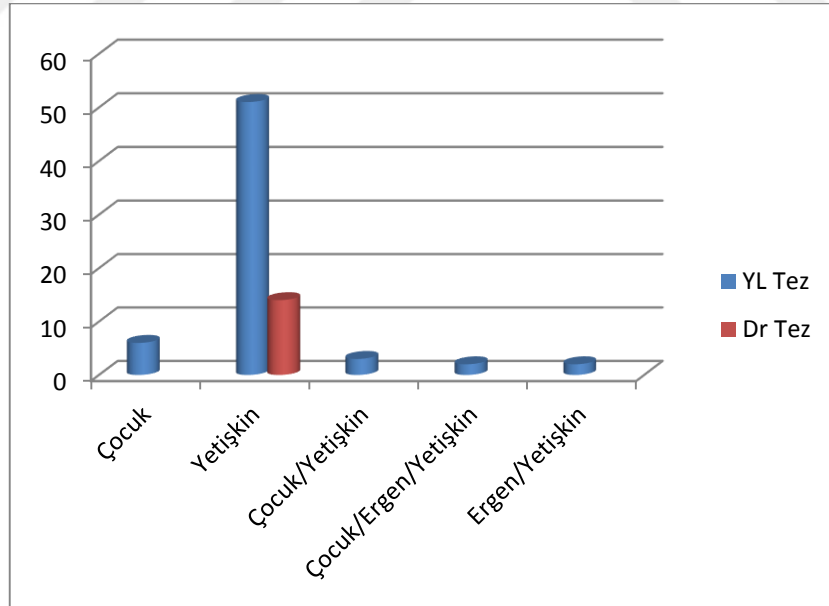
Tablo 4.8. ve şekil 4.8. incelendiğinde 89 yüksek lisans nitel tez araştırmalarından var olan 38 tez çalışması örneklem grubuna katılanların yaş aralıklarını kapsamaktadır. Buna göre sırasıyla 11-14 yaş aralığının da 803 kişi ile (%66.1) oranında, 20-29 yaş aralığında 116 kişi ile(%9.5), 40-49 yaş aralığında 98 kişi ile (%8), 30-39 yaş aralığında 87 kişi ile (%7.1), 50-59 yaş aralığında 52 kişi ile (%4.2), 15-19 yaş aralığında 34 kişi ile (%2.8), 60-69 yaş aralığında 20 kişi ile (%1.6) ve 70 yaş üstü ile 4 kişi (%0.3) oranında örneklem grubuna katılım söz konusudur. Ayrıca örneklem grubuna katılımın en fazla 11-14 yaş aralığında, en az katılımın 70 ve üstü yaş aralığında ve 40-49 yaş aralığının 30-39 yaş aralığına göre daha fazla örneklem grubunda yer aldığı görülmektedir. Yüksek lisans nitel tez çalışmalarının örneklem grubuna katılan toplam kişi sayısı 1214'tür.

Tablo 4.1.8. ve şekil 4.1.8. incelendiğinde 23 doktora nitel tez araştırmalarından var olan 7 tez araştırmaların örneklem grubuna katılanların yaş aralıklarına göre dağılımına bakıldığında sırasıyla 20-29 yaş aralığının da 61 kişi ile (%42.5) oranında, 30-39 yaş aralığının da 33 kişi ile (%23), 40-49 yaş aralığının da 27 kişi ile (%18.7), 50-59 yaş aralığının da 14 kişi ile (%9.7), 60-69 yaş aralığının da 7 kişi ile (%4.2), 15-19 yaş aralığının da 34 kişi ile (%2.8), 60-69 yaş aralığının da 7 kişi ile (%4.8) ve 70 yaş ve üstü ile 2 kişi (%1.3) oranında örneklem grubuna katılım söz konusudur.

11-14, 15-19 yaş aralıklarında hiçbir araştırma yer almamaktadır. Ayrıca örneklem grubuna katılımın en fazla 20-29 yaş aralığında, en az katılımın 70 ve üstü yaş aralığında yer aldığı görülmektedir. Doktora nitel tez çalışmalarının örneklem grubuna katılanların toplam sayısı 144'tür.

Tablo 4.9. 1990-2020 yılları arasında beden eğitimi ve spor alanında hazırlanan yüksek lisans ve doktora nitel tezlerin örnekleme katılanların gelişim dönemlerine göre dağılımı

	Gelişim dönemleri	Frekans (Tez sayısı)	Yüzde%
Yüksek Lisans	Çocuk (11/14 yaş)	6	9.6
	Yetişkin(18 ve üstü)	51	79.6
	Çocuk/Yetişkin	3	4.6
	Çocuk/Ergen/Yetişkin	2	3.1
	Ergen/Yetişkin	2	3.1
	Toplam	64	100.0
Doktora	Çocuk	-	-
	Ergen (14/18 yaş)	-	-
	Yetişkin	14	100
	Toplam	14	100.0

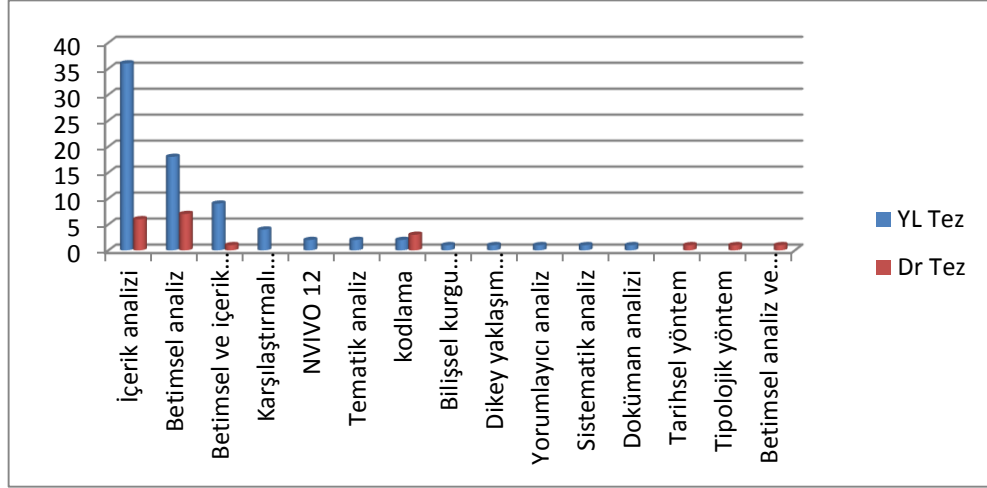
Şekil 4.9. 1990-2020 yılları arasında beden eğitimi ve spor alanında hazırlanan yüksek lisans ve doktora nitel tezlerin örnekleme katılanların gelişim dönemlerine göre dağılımı

Tablo 4. 9. ve şekil4. 9. incelendiğinde, beden eğitimi ve spor alanında hazırlanan yüksek lisans nitel tezlerin örnekleme katılanların gelişim dönemlerinden, çocuk gelişim dönemi ile 11/14 yaş aralığı, ergen gelişim dönemleri ile 15/18 yaş aralığı ve yetişkin gelişim dönemleri ile 18 ve üstü yaş kastedilmektedir. Bu gelişim dönemleri incelenen araştırmalarda var olan yaş aralığına göre yazılmıştır. Bu kapsamda 89 yüksek lisans nitel tez araştırmalarının 64 tanesinin örneklem grubunda gelişim dönemleri yer almaktadır. Var olan 64 araştırmaya bakıldığında sırasıyla 51 tezde (%79.6) ile yetişkin gelişim döneminin, 6 tezde (%9.6) ile çocuk gelişim döneminin, 3 tezde (%4.6) ile çocuk/ yetişkin gelişim dönemlerinin birlikte, ikişer tez araştırmalarıyla (%3.1) ile çocuk/ergen/yetişkin gelişim dönemleri ve ergen/yetişkin gelişim dönemlerinin yer aldığı görülmektedir. Yüksek lisans nitel tezlerin örnekleme katılanların üzerine en fazla çalışma yapılan gelişim döneminin yetişkin (18 yaş ve üstü) gelişim dönemi olduğu görülmektedir.

Tablo 4. 9. ve şekil 4. 9. incelendiğinde, beden eğitimi ve spor alanında hazırlanan doktora nitel tezlerin örnekleme katılanların gelişim dönemlerinden, çocuk gelişim dönemi ile 11/14 yaş aralığı, ergen gelişim dönemleri ile 15/18 yaş aralığı ve yetişkin gelişim dönemleri ile 18 ve üstü yaş kastedilmektedir. Bu kapsamda 23 doktora nitel tez araştırmalarının 14 tanesinin örneklem grubunda gelişim dönemleri yer almaktadır. Var olan 14 araştırmaya bakıldığında(%100) ile yetişkin (18 yaş ve üstü) gelişim dönemi yer almaktadır. Doktora nitel araştırmalarında sadece yetişkinler (18 yaş ve üstü) gelişim dönemi üzerine araştırma yapıldığı çocuk ve ergen gelişim dönemleri üzerine herhangi bir araştırma yapılmadığı görülmektedir.

Tablo 4.10. 1990-2020 yılları arasında beden eğitimi ve spor alanında hazırlanan yüksek lisans ve doktora nitel tezlerin veri analizine göre dağılımı

	Veri analizi	Frekans	Yüzde %
Yüksek Lisans	İçerik analizi	36	45.0
	Betimsel analiz	8	22.5
	Karşılaştırmalı analiz	4	5.0
	Doküman analizi	1	1.2
	Bilişsel kurgu grupları	1	1.2
	Dikey yaklaşım metodu	1	1.2
	NVIVO 12	2	2.5
	Yorumlayıcı analiz	1	1.2
	Tematik analiz	2	2.5
	Sistematik analiz	1	1.2
	Betimsel ve içerik analizi	9	11.6
	İçerik / kodlama	1	1.2
	SPSS 23	1	1.2
	Kodlama	2	2.5
	Toplam	80	100.0
Doktora	İçerik analiz	6	30.0
	Betimsel analiz	7	35.0
	Kodlama	3	15.0
	Tarihsel yöntem	1	5.0
	Tipolojik analiz	1	5.0
	Betimsel ve içerik analizi	1	5.0
	Betimsel analiz ve SPSS 11	1	5.0
	Toplam	20	100.0

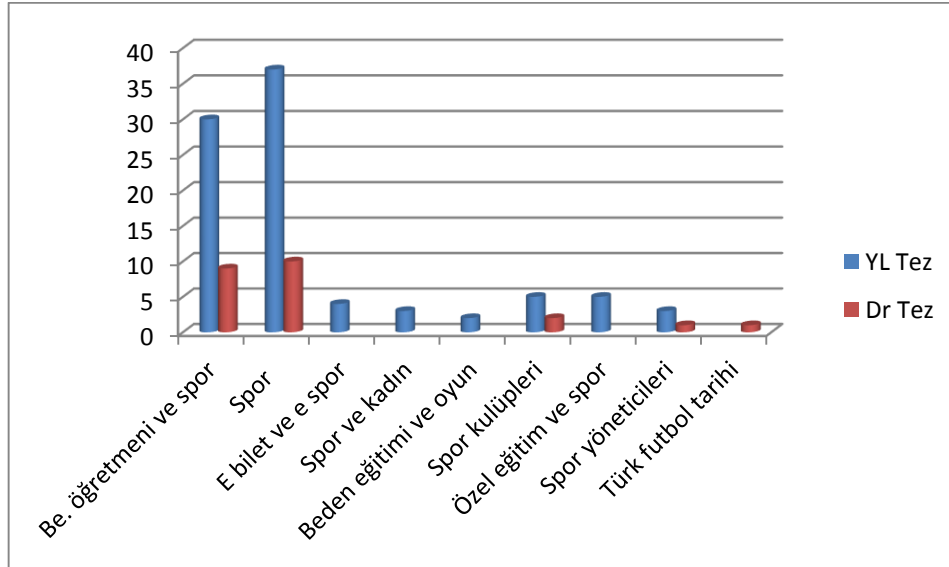
Şekil 4.10. 1990-2020 yılları arasında beden eğitimi ve spor alanında hazırlanan yüksek lisans ve doktora nitel tezlerin veri analizine göre dağılımı

Tablo 4. 10. ve şekil 4. 10. 1990-2020 yılları arasında beden eğitimi ve spor alanında hazırlanan yüksek lisans nitel tezlerin veri analizine göre dağılımı incelendiğinde sırasıyla, 36 araştırmada(%45) ile içerik analiz, 18 araştırmada(%22.5) ile betimsel analiz, 9 araştırmada(%11.6) ile betimsel ve içerik analiz, 4 araştırmada(%5) ile karşılaştırmalı analiz, 2'şer araştırmada (%2.5) NVIVO 12, tematik analiz ve kodlama, 1'er araştırmada ise (%1.2) doküman analizi, bilişsel kurgu grupları, dikey yaklaşım metodu, yorumlayıcı analiz, sistemik analiz, içerik kodlama ve SPSS veri analiz yöntemleri kullanılmaktadır. En çok kullanılan veri analiz yöntemlerinin içerik analizi ve betimsel analiz yöntemleri olduğu görülmektedir. 9 çalışmada (%11.6) ile betimsel ve içerik veri analiz yöntemi birlikte kullanılmıştır.

Tablo 4. 10 ve şekil 4. 10. 1990-2020 yılları arasında beden eğitimi ve spor alanında hazırlanan doktora nitel tezlerin veri analizine göre dağılımı incelendiğinde sırasıyla, 7 araştırmada (%35) ile betimsel analiz, 6 araştırmada (%30) ile içerik analiz, 3 araştırmada(%15) ile kodlama analiz, 1'er araştırmada(%5) ile ise tarihsel, tipolojik, betimsel / içerik, betimsel analiz / SPSS 11 veri analiz yöntemlerinin kullanıldığı görülmektedir.

Tablo 4.11. 1990-2020 yılları arasında beden eğitimi ve spor alanında hazırlanan yüksek lisans ve doktora nitel tezlerin konularına göre dağılımı

	Tez çalışmaların konu başlıklarına göre dağılımı	Frekans	Yüzde %
Yüksek Lisans	Beden eğitimi öğretmeni ve spor	30	33.7
	Spor	37	41.5
	E bilet ve e spor	4	4.4
	Spor ve kadın	3	3.5
	Beden eğitimi ve oyun	2	2.2
	Spor kulüpleri	5	5.6
	Özel eğitim ve spor	5	5.6
	Spor yöneticileri	3	3.5
	Toplam	89	100.0
	Doktora	Beden eğitimi öğretmeni ve spor	9
Spor		10	43.7
Spor kulüpleri		2	8.6
Spor yöneticileri		1	4.3
Türk futbol tarihi		1	4.3
Toplam		23	100.0

Şekil 4.11. 1990-2020 yılları arasında beden eğitimi ve spor alanında hazırlanan yüksek lisans ve doktora nitel tezlerin konularına göre dağılımı

Tablo 4. 11 ve şekil 4. 11. beden eğitimi ve sporda hazırlanan yüksek lisans nitel tezlerin konularına göre dağılımı incelendiğinde sırasıyla 37 araştırmada(%41.5) spor,30 araştırmada(%33.7)beden eğitimi öğretmeni ve spor, beşer araştırmada (% 5.6) özel eğitim ve spor ile spor kulüpleri, 4 araştırmada(%4.4) E bilet ve e spor, üçer araştırmada (%3.5) spor ve kadın ile spor yöneticileri, 2 araştırmada ise (%2.2) ile beden eğitimi ve oyun konularının çalışmalarda yer aldığı gözlenmektedir.

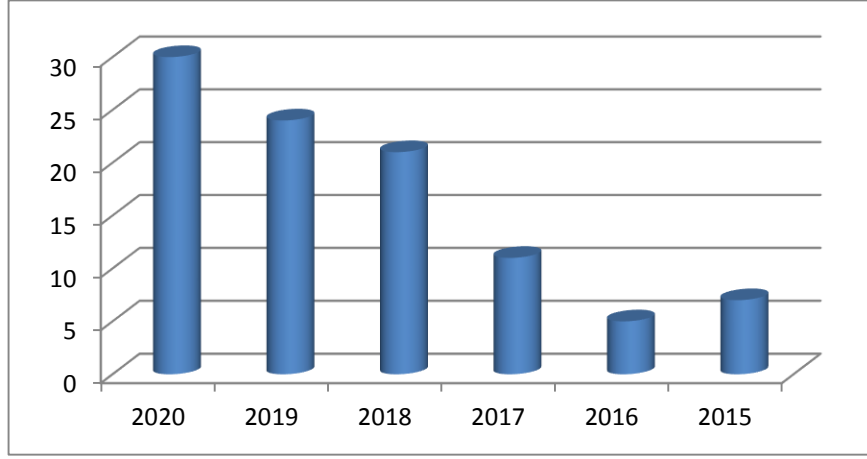
Tablo 4. 11. ve şekil 4. 11. beden eğitimi ve spor alanında hazırlanan doktora nitel tezlerin konularına göre dağılımı incelendiğinde sırasıyla, 10 araştırmada(%43.7) ile spor, 9 araştırmada (%39.1) ile beden eğitimi öğretmeni ve spor, 2 araştırmada (% 8.6) spor kulüpleri, birer araştırmada ise (%4.3) ile spor yöneticileri ve Türk futbol tarihi konularının araştırmada yer aldığı görülmektedir. En fazla yapılan çalışmaların spor, beden eğitimi ve spor ile beden eğitimi öğretmeni konularının olduğu gözlenmektedir.

4.2. Nitel Makalelerin Analizi

Çalışmanın bu kısmında, google scholar veri tabanından beden eğitimi ve spor ile ilgili bulunan 98 adet nitel makalenin yıllara göre dağılımı, veri toplama araçlarına göre dağılımı, örneklem türüne göre dağılımı, cinsiyete göre dağılımı, gelişim dönemlerine göre dağılımı, örnekleme katılanların yaşlarına göre dağılımı, veri analiz yöntemlerine dağılımı, konularına göre dağılımı ve araştırma desenlerine göre dağılımı ile ilgili bulgular ve yorumlar yer almıştır.

Tablo 4.12. 2015-2020 yılları arasında beden eğitimi ve spor alanında ulaşılan 98 adet nitel makalenin yıllara göre dağılımı

	Yıllara göre dağılım	Frekans	Yüzde %
	2020	30	30.8
	2019	24	24.4
	2018	21	21.4
Makale	2017	11	11.2
	2016	5	5.1
	2015	7	7.1
	Toplam	98	100.0

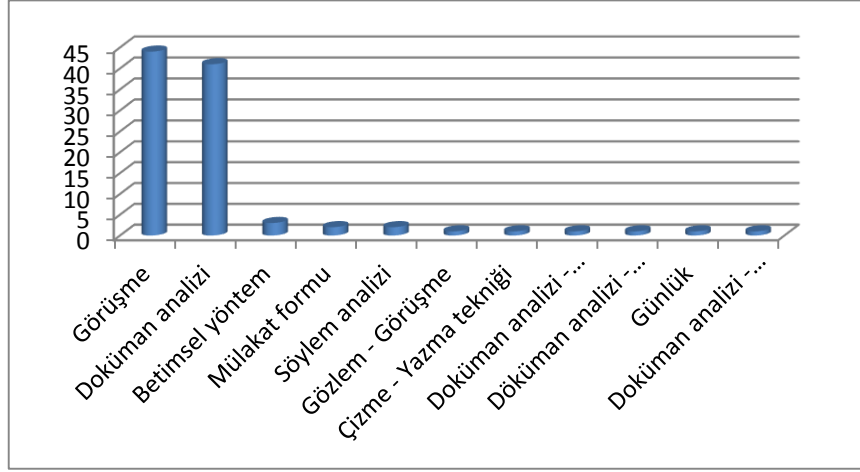

Şekil 4.12. 2015-2020 yılları arasında beden eğitimi ve spor alanında ulaşılan 98 adet nitel makalenin yıllara göre dağılımı

Tablo 4. 12.ve şekil 4. 12. beden eğitimi ve spor alanında 2015-2020 yılları arasında ulaşılan 98 adet nitel makalelerin yıllara göre dağılım'ına bakıldığında, 30 nitel makalenin(%30.8) 2020 yılında, 24 nitel makalenin (%24.4) 2019 yılında, 21 nitel makalenin (%21.4) 2018 yılında, 11 nitel makalenin (%11.2) 2017 yılında, 5 nitel makalenin (%5.1) 2016 yılında ve 7 nitel makalenin (%7.1) 2015 yılında yapıldığı görülmektedir.

Tablo 4.13. .2015-2020 yılları arasında beden eğitimi ve spor alanında ulaşılan 98 adet nitel makalenin veri toplama araçlarına göre dağılımı

Veri Toplama Araçları	Frekans	Yüzde %
Görüşme	44	44.8
Doküman Analizi	41	41.8
Betimsel Yöntem	3	3.4
Mülakat Formu	2	2.0
Gözlem-Görüşme	1	1.0
Çizme-Yazma Tekniği	1	1.0
Doküman Analizi-Anket	1	1.0
Doküman Analizi –Mülakat	1	1.0
Günlük	1	1.0
Doküman Analizi-Görüşme	1	1.0
Söylem Analizi	2	2.0
Toplam	98	100.0

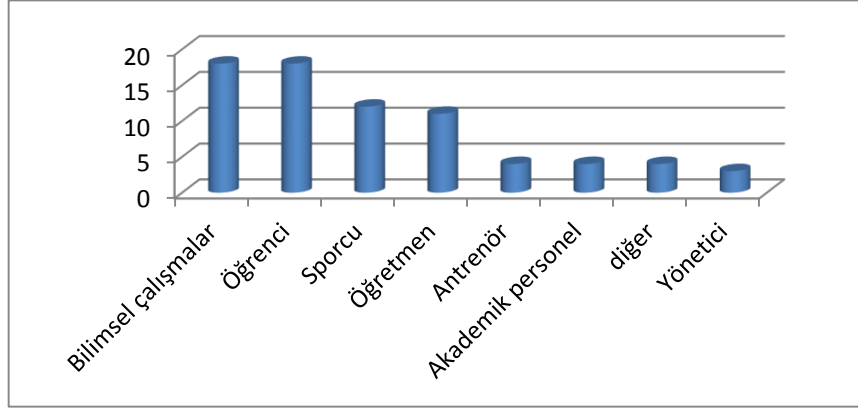

Şekil 4.13. 2015-2020 yılları arasında beden eğitimi ve spor alanında ulaşılan 98 adet nitel makalenin veri toplama araçlarına göre dağılımı

Tablo 4. 13.ve şekil 4. 13.beden eğitimi ve spor alanında 98 nitel makalenin veri toplama araçlarına göre dağılımı incelendiğinde, 44 nitel makalede (%44.8) ile görüşme veri toplama aracının, 41 nitel makalede (%41.8) ile doküman analizi veri toplama aracının, 3 nitel makalede (%3) ile betimsel yöntemin, ikişer nitel makalede (%2) ile söylem analizi ve mülakat formunun, birer nitel makalede (%1)'de ise gözlem-görüşme, çizme yazma tekniği, doküman analizi-anket, doküman analizi-mülakat, günlük ve doküman analizi-görüşme veri toplama yöntemlerinin kullanıldığı görülmektedir. En fazla kullanılan veri toplama araçları görüşme ve doküman analizidir. Ayrıca beş makalede veri toplama aracı olarak iki yöntem birlikte kullanılmıştır.

Tablo 4.14. 2015-2020 yılları arasında beden eğitimi ve spor alanında ulaşılan 74 adet nitel makalenin örneklem türüne göre dağılımı

Örneklem Türü	Frekans	Yüzde %
Öğretmenler	11	14.8
Öğrenciler	18	24.3
Bilimsel çalışmalar(tez, makale, faaliyet raporları)	18	24.3
Sporcular	12	16.4
Antrenörler	4	5.4
Yöneticiler	3	4.0
Akademik personeller	4	5.4
Diğer (spor karikatürleri, yönetim modeli, üniversite, öğretim programları)	4	5.4
Toplam	74	100.0

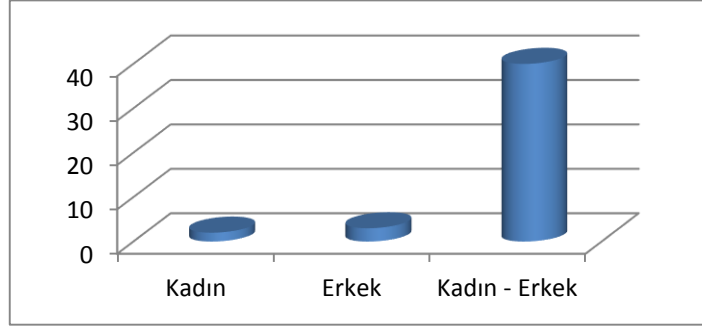

Şekil 4.14. 2015-2020 yılları arasında beden eğitimi ve spor alanında ulaşılan 74 adet nitel makalenin örneklem türüne göre dağılımı

Tablo 4. 14.şekil 414. .Beden eğitimi ve spor alanında yapılan 74 nitel makalenin, örneklem türüne göre dağılımı incelendiğinde on sekizer makalede (%24.3) öğrenciler ve bilimsel araştırmaların, 12 makalede (%16.4) sporcuların, 11 makalede (%14.8) öğretmenlerin, dörder araştırmada(%5.4) diğer (spor karikatürleri, yönetim modeli, üniversite, öğretim programları), antrenörler ve akademik personellerin örneklem türü olarak kullanıldığı görülmektedir. En fazla kullanılan örneklem türleri, bilimsel çalışmalar (Tez, makale, faaliyet raporları) ve öğrencilerdir.

Tablo 4.15. 2015-2020 yılları arasında beden eğitimi ve spor alanında ulaşılan 45 adet nitel makalenin örnekleme katılanların cinsiyete göre dağılımı

Cinsiyet	Frekans	Yüzde %
Kadın	2	4.6
Erkek	3	6.6
Kadın/Erkek	40	88.8
Toplam	45	100.0

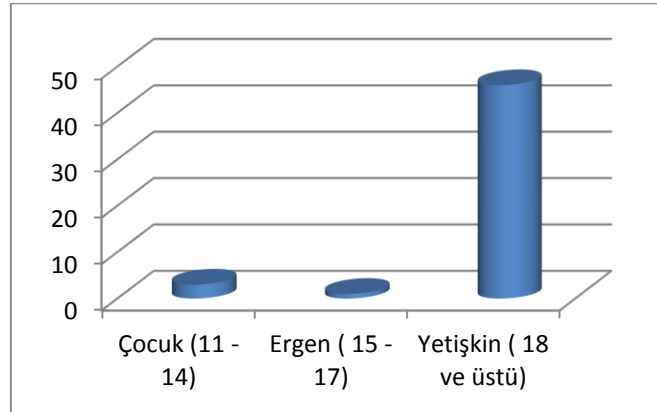

Şekil4.15. 2015-2020 yılları arasında beden eğitimi ve spor alanında ulaşılan 45 adet nitel makalenin örnekleme katılanların cinsiyete göre dağılımı

Tablo 4. 15. ve şekil4. 15. Beden eğitimi ve spor alanında ulaşılan 98 makaleden var olan 45 nitel makalenin cinsiyete göre dağılımı incelendiğinde 2 makalede (%4.6) kadın, 3 makalede (% 6.6) erkek ve 40 makalede (%88.8) ise kadın – erkek örneklem türü yer almaktadır. Örneklem türünde en fazla kadın – erkek karma yapısının birlikte kullanıldığı görülmektedir.

Tablo 4.16. 2015-2020 yılları arasında beden eğitimi ve spor alanında ulaşılan 50 adet nitel makalenin gelişim dönemlerine göre dağılımı

Gelişim Dönemleri	Frekans	Yüzde %
Çocuk (11 – 14)	3	6.0
Ergen (15 – 17)	1	2.0
Yetişkin(18 ve üstü)	46	92.0
Toplam	50	100.0

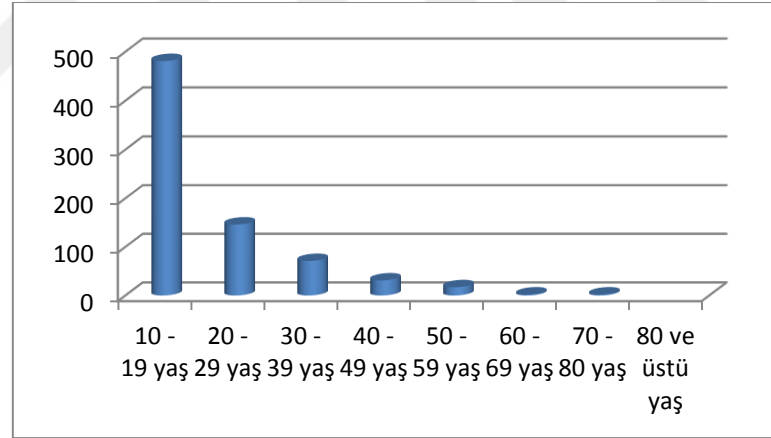

Şekil 4.16. 2015-2020 yılları arasında beden eğitimi ve spor alanında ulaşılan 50 adet nitel makalenin gelişim dönemlerine göre dağılımı”

Tablo 4. 16. ve şekil 4. 16. Beden eğitimi ve spor alanında ulaşılan 98 nitel makaleden var olan 50 nitel makalenin gelişim dönemlerine göre dağılımı incelendiğinde 3 makalede (%6) çocuk (11 – 14 yaş), 1 makalede (%2) ergen (15 – 17 yaş), 46 makalede ise (%92) yetişkinler (18 yaş ve üstü) örnekleme katılımında gelişim dönemi olarak yer almaktadır.

Tablo 4.17. 2015-2020 yılları arasında beden eğitimi ve spor alanında ulaşılan 98 adet nitel makalenin örnekleme katılanların yaşlarına göre dağılımı

Yaş Aralığı	Frekans(Kişi Sayısı)	Yüzde %
10 – 19	481	64.1
20 – 29	146	19.4
30 – 39	71	9.8
40 – 49	31	4.1
50 – 59	17	2.2
60 – 69	2	0.2
70 – 80	2	0.2
80 ve üstü	-	-
Toplam	750	100.0

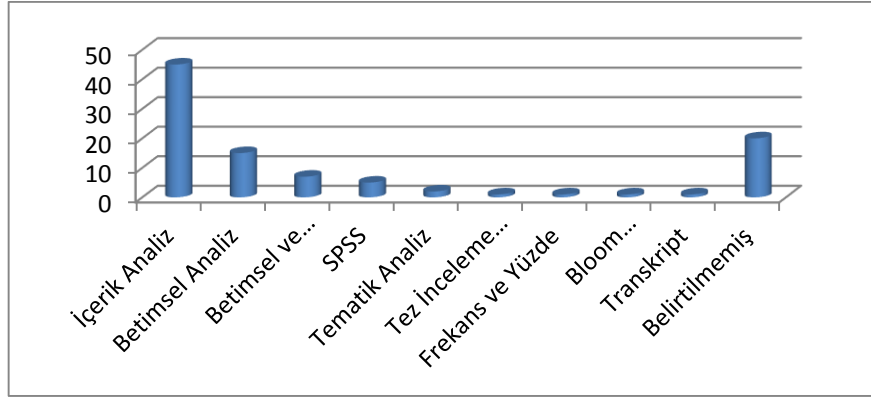
Şekil 4.17. 2015 – 2020 yılları arasında beden eğitimi ve spor alanında ulaşılan 98 adet nitel makalenin örnekleme katılanların yaşlarına göre dağılımı

Tablo 4. 17. ve şekil 4.17. Beden eğitimi ve spor alanında yapılan nitel makalelerin örnekleme katılanların yaşlarına göre dağılımı incelendiğinde, 10 – 19 yaş aralığında 481 kişi (%64.1), 20 – 29 yaş aralığında 146 kişi (%19.4), 30 – 39 yaş aralığında 71 kişi (%9.8), 40 – 49 yaş aralığında 31 kişi (%4.1), 50 – 59 yaş aralığında 17 kişi (% 2.2), 60 – 69 yaş aralığında 2 kişi (%0.2), 70 – 80 yaş aralığında 2 kişi ise (%0.2) ile örnekleme katılanların yaşlarına göre dağılımında yer almaktadır. Bu

kapsamda örneklem grupları içerisinde en fazla yer alan yaş aralığı 10 – 19 ve 20 – 29 dur.

Tablo 4.18. 2015-2020 tarihleri arasında beden eğitimi ve spor alanında ulaşılan 98 adet nitel makalenin örnekleme katılanların veri analizine göre dağılımı

Veri Analiz Yöntemlerine	Frekans	Yüzde %
İçerik Analiz	45	45.9
Betimsel Analiz	15	15.3
Betimsel ve İçerik Analiz	7	7.3
Tematik Analiz	2	2.0
SPSS	5	5.1
Tez İnceleme Formu	1	1.0
Frekans ve Yüzde	1	1.0
Bloom Taksonomisi	1	1.0
Transkript	1	1.0
Belirtilmemiş	20	20.4
Toplam	98	100.0

Şekil 4.18. 2015-2020 yılları arasında beden eğitimi ve spor alanında ulaşılan 98 adet nitel makalenin örnekleme katılanların veri analizine göre dağılımı

Tablo 4.2.7. ve şekil 4.2.7. beden eğitimi ve spor alanında yapılan nitel makalelerin veri analiz yöntemlerine göre dağılımı incelendiğinde, 45 makalede (%45.9) içerik analiz yönteminin, 15 makalede (%15.3) betimsel analiz yönteminin, 7 makalede (%7.3)betimsel ve içerik analiz yönteminin birlikte kullanıldığı, 2 makalede

(%2) tematik analiz yönteminin, 5 makalede (%5.1) SPSS yönteminin, birer makalede (%1.0) tez inceleme formu, frekans ve yüzde, bloom taksonomisi ve transkript yöntemlerinin kullanıldığı, 20 makalede ise (%20.4) kullanılan veri analiz yöntemlerinin belirtilmediği görülmektedir. En fazla kullanılan yöntemler içerik ve betimsel analiz yöntemleridir. SPSS yöntemi sıklıkla nicel veri analiz yöntemlerinde kullanılmasına rağmen, 5 makalede nitel veri analiz yöntemlerinde kullanıldığı bilinmektedir. Tez inceleme formu, frekans ve yüzde, bloom taksonomisi ve transkript yöntemlerinin nitel veri analiz yöntemleri olarak pek tercih edilmemektedir.

Tablo 4.19. 2015-2020 yılları arasında beden eğitimi ve spor alanında ulaşılan 98 adet nitel makalenin konularına göre dağılımı

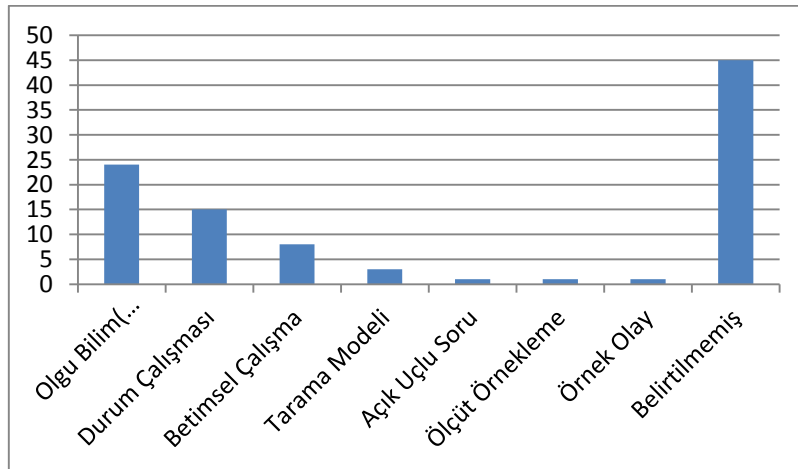
Konular	Frekans	Yüzde %
Beden Eğitimi ve Spor	34	34.6
Öğretmenler ve Öğrenciler	9	9.4
Uzaktan Eğitim	2	2.0
Özel Öğrenciler	10	10.8
Doping	2	2.0
Fitness	1	1.0
Şiddet	4	4.0
Yönetici	4	4.0
Yönetim	4	4.0
Lisansüstü Tez	5	5.1
Oyun	5	5.1
Covid -19	2	2.0
Hoşgörü	1	1.0
Mobbing	1	1.0
Takım Başarısı	1	1.0
Rekreasyon	1	1.0
Psikoloji	1	1.0
Bloom Taksonomisi	1	1.0
Metafor	1	1.0
Aile	1	1.0
Okul Takımı	1	1.0
Dünya Kupası	1	1.0
Spor Dergileri	1	1.0
Değerler Eğitimi	1	1.0
Dijital Spor	1	1.0
Obezite	1	1.0
Fanatizm	1	1.0
Topluma Hizmet	1	1.0
Toplam	98	100.0

Tablo 4. 19. Beden eğitimi ve spor alanında yapılan nitel makalelerin konularına göre dağılımı incelendiğinde 34 makalede (%34.6) beden eğitimi ve spor konu başlığının,9 makalede (%9.4) öğretmenler ve öğrenciler konu başlığının, ikişer makalede (%2.0) uzaktan eğitim, doping ve Covid – 19 konu başlıklarının, 10 makalede

(%10.8) özel öğrenciler konu başlığının, dörder makalede (%4.0) şiddet, yönetici ve yönetim konu başlıklarının, beşer makalede (%5.1) lisansüstü tez ve oyun konu başlıklarının, birer makalede ise (%1) Fitness, hoşgörü, mobbing, takım başarısı, rekreasyon, psikoloji, bloom taksonomisi, metafor, aile, okul takımı, dünya kupası, spor dergileri, değerler eğitimi, dijital spor, obezite, fanatizm ve topluma hizmet konu başlıklarının yer aldığı görülmektedir. Makalelerde üzerine çalışma yapılan en fazla konu başlıkları beden eğitimi ve spor ile öğretmenler ve öğrenciler grubudur.

Tablo 4.20. 2015-2020 yılları arasında beden eğitimi ve spor alanında ulaşılan 98 adet nitel makalenin araştırma desenlerine göre dağılımı

Araştırma Desenleri	Frekans	Yüzde %
Olgu Bilim (Fenomenoloji)	24	24.4
Durum Çalışması	15	15.3
Betimsel Çalışma	8	8.4
Tarama Modeli	3	3.0
Açık Uçlu Soru	1	1.0
Ölçüt Örnekleme	1	1.0
Örnek Olay	1	1.0
Belirtilmemiş	45	45.9
Toplam	98	100.0

Şekil 4.19. 2015-2020 yılları arasında beden eğitimi ve spor alanında ulaşılan 98 adet nitel makalenin araştırma desenlerine göre dağılımı

Tablo 4. 20. ve şekil4. 19 Beden eğitimi ve spor alanında yapılan nitel makalelerin araştırma desenlerine göre dağılımı incelendiğinde, 24 makalede (%24.4) olgu bilim (Fenomenoloji) araştırma deseninin, 15 makalede (%15.3) durum çalışmasının, 8 (%8.4) makalede betimsel çalışmanın,3 makalede (%3) tarama modelinin, birer çalışmada (%1) açık uçlu soru, ölçüt örnekleme ve örnek olay araştırma desenlerinin kullanıldığı yer almaktadır. 45 makalede (%45.9) ise hangi araştırma deseninin kullanıldığı belirtilmemiştir. En çok olgu bilim (Fenomenoloji) ve durum çalışması araştırma desenlerinin kullanıldığı görülmektedir.

Tablo 4.21. 2015-2020 yılları arasında beden eğitimi ve spor alanında yapılan 98 nitel makalelerde hangi konuların ele alındığı ile ilgili anahtar tablo

Alt Konu	Araştırma Sayısı
Beden Eğitimi ve Spor	34
Özel Öğrenciler	10
Öğretmenler ve Öğrenciler	9
Lisansüstü Tez	5
Oyun	5
Şiddet	4
Yönetici	4
Toplam	71

Tablo 4.2. 10. İncelendiğinde en fazla beden eğitimi ve spor, özel öğrenciler, öğretmenler ve öğrenciler, lisansüstü tez, oyun, şiddet ve yönetici konularının 71 makalede ele alındığı görülmektedir.

5. TARTIŞMA

5.1. Yüksek Lisans ve Doktora Tezleriyle İlgili Tartışma

Bu araştırma 1990-2020 yılları arasında beden eğitimi ve spor alanında yapılan nitel çalışmaların incelenmesi amacıyla yapılmıştır. Bu kapsamda çalışmada yüksek lisans ve doktora tezleri ile nitel makaleler, doküman analizi yöntemiyle elde edilen verilerden oluşmaktadır.

Tablo 4.1.1. ve şekil 4.1.1.'e bakıldığında, yüksek lisans ve doktora nitel çalışmalarında sırasıyla nicel, nitel ve nitel-nicel karma yöntemlerinin en fazla kullanılan araştırma türü olduğu tespit edilmiştir. Yavuz, Mirzeoğlu ve Kaymakçı yaptıkları çalışmada ulusal tez merkezinde(YÖK tez internet erişimi-25.03.2018 tarihine kadar), yapılan taramada spor yönetimi alanından ulaşılan tüm lisansüstü tezler, spor bilimleri alanında çok disiplinli yayın yapan 8 derginin 2000 ve sonrası tüm sayılarındaki ilgili makaleler ve 10. ve 15. Uluslararası Spor Bilimleri Kongrelerinin (Proceeding Book) kitaplarında yer alan tüm bildiriler ayrıntılı olarak incelenmiştir (59).

Sonuç olarak; çalışmalarda çoğunlukla nicel yaklaşımın tercih edilmesi, veri toplama yöntemi olarak anket kullanılması, örneklem grubu olarak genellikle kolay ulaşılabılır olan öğrencilerin tercih edilmesi ve benzer konuların çalışılması araştırmacıları tekrara düşürmüştür (59).

Ayrıca, Temel ve diğerleri ulusal tez merkezinde spor dizininde 2010-2014 yıllarında yer alan 910 tezi incelemişler ve tezlerde % 88 nicel, % 9.6 nitel, % 2.4 ise karma yöntem kullanıldığı sonucuna ulaşmışlardır. Elde edilen verilere göre nitel çalışmaların istenilen seviyede olmadığı belirlenmiştir. Bu çalışmalar araştırmamızla uyumluluk göstermektedir (60)

Karma yöntem araştırması 1990'lı yıllardan itibaren sosyal bilimlerde ayrı ve farklı bir alan olarak görülmeye başlanmış, bu durum ise araştırmacıları bir projeye başlamadan önce tasarım aşamasında daha bilinçli tercihler yaparak karma yöntemi kullanmaya yöneltmiştir. Bu amaçla başta Tashakkori ve Teddlie olmak üzere karma yöntem araştırma paradigması hakkında birçok kitap ve makaleler basılmıştır. Buna

bağlı olarak da araştırmacılar sadece nicel veya nitel yöntemlerle araştırma sorularını cevaplamada yetersiz kaldığı durumlarda karma yöneme başvurabilmiştir (61).

Ulutaş ve Ubuz, elde edilen verilerin çoklu şekillerde yorumlanması amacı ile çalışmaların karma yöntemle yürütülmesini teşvik ederken (62), Roest vd. spor yönetimi alanında karma yöntemin çok fazla kullanılmadığını, kullanılsa da yetersiz ve zayıf bir şekilde kurgulandığını ifade etmektedir (63). Bu çalışmalar araştırmamızla uyumluluk göstermektedir.

1990-2020 tarihleri arasında beden eğitimi ve spor alanında yapılan lisansüstü tezlerin yıllara göre dağılımında 1990 ve 2004 yılları arasında yüksek lisans tezlerinde nitel çalışmalar yapılmadığı görülmektedir. Bu da ülkemizde o yıllarda nitel araştırmalar hakkında fazla bilgi sahibi olunmadığını göstermektedir. Yıldırım ve Şimşek Nitel araştırmayı, “gözlem, görüşme ve doküman analizi gibi nitel veri toplama tekniklerinin kullanıldığı, algıların ve olayların doğal ortamda gerçekçi ve bütüncül bir biçimde ortaya konmasına yönelik nitel bir sürecin izlendiği araştırma” olarak tanımlamaktadır (64). Yüksek lisans ve doktora alanında elde edilen verilerin analizinde ülkemizde son yıllarda nitel araştırma türlerinde çalışma sayısının arttığı gözlemlenmektedir. Bu durum araştırmacıların ilgisini nitel araştırma türlerine yönlendirmektedir. Yüksek lisansta en çok nitel araştırmanın özellikle 2019 yılında 39 çalışma (%43.8) ile yapıldığı, doktora da ise en çok nitel araştırmanın 2020 yılında 5 çalışma (%21.9) ile yapıldığı tespit edilmiştir. İnam ve Güven’in meta-sentez üzerine yaptıkları araştırma incelendiğinde 25 yüksek lisans ve 8 doktora tezinin yıllara göre dağılımında çalışmaların 25’i (%75.76) yüksek lisans ve 8’i (%24.24) doktora tezidir (65). Yayın türü açısından yüksek lisans tezlerinin doktora tezlerinden daha fazla olduğu görülmektedir. En çok araştırmanın 9 (%27.27) çalışma ile 2014 yılında yapıldığı görülmektedir. Bu bulgular araştırmamız sonucuyla uyumluluk göstermiştir. Bu kapsamda 1990-2008 yılları arasında doktora nitel tez çalışmalarının yapılmadığı görülmektedir. Bu da ülkemizde o yıllarda nitel araştırmalar hakkında fazla bilgi sahibi olunmadığı şeklinde düşünülebilir.

1990-2020 tarihleri arasında beden eğitimi ve spor alanında yapılan lisansüstü nitel tezlerin danışman unvanlarına göre dağılımında elde edilen verilere göre yüksek lisans alanında doçent doktor unvanlı öğretim üyelerinin nitel çalışmalarda ön planda yer alması, doktora da ise profesör doktor unvanlı öğretim üyelerinin nitel çalışmalarda

fazla sayıda çalışma yapması tecrübe arttıkça nitel çalışmalara yöneliminde arttığı şeklinde düşünülebilir. Profesörlerin, danışmanlık durumları göz önüne alındığında yardımcı doçentlere oranla düşük seviye de olduğu gözlemlense de, doktor öğretim üyelerine oranla danışmanlık durumlarının bir adım önde olduğu söylenebilir. Atas tarafından yapılan araştırmada yüksek lisans en fazla yardımcı doçentler (Doktor öğretim üyeleri) tarafından danışmalıkların yapılması yaptığımız araştırma sonucu ile farklılık göstermektedir. Bunun nedeni olarak nitel araştırmaların dışındaki yüksek lisans çalışmalarının da araştırmaya dâhil edilmesi söylenebilir (66).Mısır'ın yaptığı araştırmada 93 doktora tezinde en fazla profesör doktorlar tarafından danışmanlıkların yürütüldüğü sonucuna varılması, araştırmamızla paralellik göstermektedir (67).

Tablo 4.1.5. ve şekil 4.1.5. örneklem büyüklüklerine göre incelendiğinde var olan 66 adet yüksek lisans nitel araştırmada örneklem büyüklüğünün en çok 1-10 arası kişi sayısı olarak araştırmalarda yer alması dar kapsamdan tutarlı ve genel sonuçlara ulaşma şeklinde düşünülebilir. 301-400 ile 500-600 arası kişi sayısının örneklem büyüklüğüne göre çok az tercih edilmesinin nedeni olarak örneklem büyüklüğünün artması temsil kabiliyetini zorlaştırdığı şeklinde söylenebilir. Literatürde örneklem büyüklüklerine göre ikinci bir araştırma bulunamadığından (olmadığından) var olan bilgiler dışında karşılaştırma yapılamamıştır.

Tablo 4.1.5. ve şekil 4.1.5. incelendiğinde, araştırmada yer alan 23 doktora nitel tezinin var olan 17 tanesinde örneklem büyüklüklerine göre incelendiğinde örneklem büyüklüğünün en çok 1-10 arası kişi sayısı olarak araştırmalarda yer alması dar kapsamdan tutarlı ve genel sonuçlara ulaşma şeklinde düşünülebilir. Literatürde örneklem büyüklüklerine göre ikinci bir araştırma bulunamadığından (olmadığından) var olan bilgiler dışında karşılaştırma yapılamamıştır.

Tablo 4.1.6. ve şekil 4.1.6.'ya bakıldığında incelenen 89 nitel araştırma yüksek lisans tezinde en çok kullanılan örneklem türünün sırasıyla spor, yönetici ve öğretmen kavramlarının olduğu incelenen 23 doktora nitel tez araştırmada ise en çok kullanılan örneklem türünün sırasıyla katılımcı (kişi), sporcu, yönetici, beden eğitimi ve spor kavramlarının olduğu görülmektedir. Spor, yönetici ve öğretmen örneklem türlerinin en çok tercih edilmesi araştırmacıların kendi alanlarıyla ilgili bildikleri kavramları tercih ettiği şeklinde düşünülebilir. Öğretmen-öğrenci, öğretmen-öğrenci-veli ve öğretmen-öğrenci-yönetici-veli örneklem türlerinin az tercih edilmesi olarak birden fazla

örneklem türünden elde edilecek verilerin artmasına bağlı olarak araştırmacının istenilen örneklem türündeki bilgileri fazla ön plana çıkaramaması şeklinde düşünülebilir. Biricik tarafından yapılan çalışmada örneklem türünde en fazla sporcular ve spor yöneticisi personellerinin yer alması araştırmamızı desteklemektedir (68).

1990-2020 tarihleri arasında beden eğitimi ve sporda hazırlanan yüksek lisans ve doktora nitel tezlerin örnekleme katılanların cinsiyetlerine göre dağılımı incelendiğinde 89 yüksek lisans nitel araştırmanın cinsiyete göre dağılımında sırasıyla en fazla 42 kişi (%76.3) kadın/erkek karma yapısının, 8 kişi (%14.5) erkek, 5 kişi (%9) ile de kadınların örneklem grubunda yer aldığı belirlenmiştir. Toplam da ise 89 yüksek lisans nitel çalışmasında 55 kişi örneklem grubunda yer almaktadır. Kadınların erkeklere göre daha az örneklem grubunda yer alması araştırmacıların sonraki çalışmalarda kadınlara daha fazla yer vermesi gerektiği şeklinde düşünülebilir. Ataş tarafından yapılan Türkiye’de beden eğitimi ve spor alanında 2004-2014 yılları arasında yapılmış yüksek lisans tezleri çeşitli değişkenler açısından incelenmesi isimli tez araştırmada yüksek lisans tezlerini hazırlayan öğrencilerin cinsiyetlerine göre dağılımında erkeklerin oranı%65.1 kadınların oranı ise %34.9’dur. Ortaya çıkan bu sonuç araştırmamızı desteklemektedir (66).

1990-2020 yılları arasında beden eğitimi ve spor alanında hazırlanan 23 doktora nitel tez araştırmasının cinsiyete göre dağılımında örneklem gruplarına bakıldığında kadın/erkek karma yapısının 7 kişi (%63.6) ile erkeklerin ise 4 kişi (%36.4) ile örneklem grubunda yer aldığı belirlenmiştir. Toplam da ise 23 çalışmada 11 kişi örneklem grubunda yer almıştır. Doktora nitel tez çalışmalarında tek başına kadınların örneklem grubunda yer aldığı hiçbir çalışmaya rastlanılmamıştır. Araştırmacıların bu durum karşısında kadınların tek başlarına örneklem grubunda yer alacağı çalışmalar yapması gerektiği söylenebilir. Mısır tarafından yapılan Türkiye’de beden eğitimi alanında yapılan doktora tezlerinin incelenmesi isimli araştırmada, beden eğitimi ile ilgili hazırlanan doktora tezlerinin cinsiyete göre dağılımında araştırmada yer alan 93 doktora tezinin %77,4“ünün erkek ve %22.6“sının kadın öğrenciler tarafından yapıldığı görülmüştür. Ortaya çıkan bu sonuç yaptığımız araştırmamızı desteklemektedir (67).

1990-2020 yılları arasında beden eğitimi ve spor alanında hazırlanan 89 yüksek lisans nitel tez araştırmalarından var olan 38 tez çalışması örneklem grubuna katılanların yaş aralıkları incelendiğinde örneklem grubuna katılımın en fazla 11-14 yaş

aralığında, en az katılımın 70 ve üstü yaş aralığında ve 40-49 yaş aralığının 30-39 yaş aralığına göre daha fazla örneklem grubunda yer aldığı belirlenmiştir. 11-14 yaş aralığının ilköğretim öğrencilerini kapsamı nedeniyle örneklem grubuna katılımda kişi sayısının fazla olması araştırmacıların öğrenciler üzerinde yoğunlaştıkları şeklinde düşünülebilir. Aynı şekilde 70 ve üstü yaş grubunun kişi sayısı olarak örneklem grubuna katılım en az olması bu yaş grubunun araştırmacıların pek ilgisini çekmediği şeklinde yorumlanabilir. Literatürde örneklem büyüklüklerine göre ikinci bir araştırma bulunamadığından (olmadığından) var olan bilgiler dışında karşılaştırma yapılamamıştır.

1990-2020 yılları arasında beden eğitimi ve spor alanında hazırlanan 23 doktora nitel tez araştırmalarından var olan 7 tez çalışması örneklem grubuna katılanların yaş aralıklarına göre dağılımına bakıldığında 11-14, 15-19 yaş aralıklarının hiçbir çalışmada yer almadığı görülmüştür. 11-14, 15-19 yaş aralıklarının hiçbir çalışmada yer almaması ve bu yaş grubunun ilköğretim ve ortaöğretim yaş aralıklarının öğrencileri kapsamı nedeniyle araştırmacılar tarafından örneklem grubuna kişi sayısı katılımı olarak öğrencilerin tercih edilmediği söylenebilir. Ayrıca örneklem grubuna katılımın en fazla 20-29 yaş aralığında, en az katılımın 70 ve üstü yaş aralığında yer aldığı belirlenmiştir. Örneklem grubuna en fazla katılımın 20-29 yaş aralığında olması üniversite öğrencilerinin ağırlıklı olarak tercih edildiği şeklinde yorumlanabilir. Literatürde örneklem grubuna katılanların yaş aralıklarına göre dağılımında ikinci bir araştırma bulunamadığından (olmadığından) var olan bilgiler dışında karşılaştırma yapılamamıştır.

Tablo 4.1.9. ve şekil4.1.9.incelendiğinde yüksek lisans nitel tezlerin örnekleme katılanların en fazla çalışma yapılan gelişim döneminin yetişkin (18 yaş ve üstü) gelişim dönemi olduğu görülmüştür.

Tablo 4.1.9. ve şekil4.1.9.incelendiğinde doktora nitel araştırmalarında sadece yetişkinler (18 yaş ve üstü) gelişim dönemi üzerine araştırma yapıldığı çocuk ve ergen gelişim dönemleri üzerine herhangi bir araştırma yapılmadığı belirlenmiştir. Bu durum bu alanda yapılacak bundan sonraki araştırmalar için örnekleme katılım olarak çocuk ve ergen gelişim dönemleri üzerine araştırma yapılabilir şeklinde düşünülebilir. Herdem ve Ünal tarafından yapılan STEM eğitimi üzerine yapılan araştırmaların analizi: Bir meta-sentez çalışması isimli araştırmada örnekleme katılımda en fazla ortaokul öğrencileri

yer almıştır. Bu sonuç yaptığımız araştırmamızla farklılık göstermektedir. Bunun nedeni olarak STEM çalışmalarının küçük yaş grubundan itibaren verilmeye başlandığı, beden eğitimi ve spor alanında yer alan örneklem grubunun ise çoğunlukla üniversite öğrencilerine ve mesleğe başlamış öğretmenleri kapsayacak şekilde yapılması gösterilebilir (69).

Tablo 4.1.10. ve şekil 4.1.10. beden eğitimi ve spor alanında hazırlanan yüksek lisans ve doktora nitel tezlerin veri analizine göre dağılımı incelendiğinde, her ikisinde de en çok kullanılan veri analiz yönteminin içerik analizi ve betimsel analiz yöntemi olduğu belirlenmiştir. Yıldırım ve Şimşek, betimsel analizi derinlemesine analiz gerektirmeyen verilerin işlenmesinde kullanılırken, içerik analizi elde edilen verilerin daha yakından incelenmesini ve bu verileri açıklayan kavram ve temalara ulaşılmasını gerektirir şeklinde tanımlamaktadır (64). Altunışık ve diğerleri, içerik analizini katılımcıların görüşlerinin içerikleri sistematik olarak ifade edilmesi şeklinde tanımlamışlardır (70). İçerik analizinde araştırılan olgu veya olayın kökenlerine inilmesi ve betimsel analizde ise elde edilen bilgilerin hazırlanmış şekilde sunulmak istenmesi bu iki yöntemin sıklıkla tercih edilme sebebi olarak düşünülebilir. Nitel çalışmalarda doküman analizi veri toplama yöntemi olarak kullanılırken, veri analiz yöntemi olarak kullanılmamaktadır. Fakat yüksek lisans nitel tez çalışmalarının bir tanesinde doküman analizi veri analiz yöntemi olarak kullanılmıştır. Bu durum çalışmayı yapan kişinin nitel tez çalışmalarında veri analiz yöntemleri hakkında pek bilgi sahibi olmadığı şeklinde yorumlanabilir.

SPSS programı daha çok nicel veri analizlerinde kullanılırken beden eğitimi ve spor alanında hazırlanan yüksek lisans ve doktora nitel tezlerin veri analizinde 1'er çalışmada SPSS programı analiz yöntemi birlikte kullanılmıştır. Bu durum ülkemizde son zamanlarda nitel araştırmalarda azda olsa SPSS'in nitel veri analiz yöntemlerinde kullanıldığını göstermesi açısından önem taşımaktadır. Patton'a göre nitel araştırmalarda veri analizi için çeşitli bilgisayar yazılımları da kullanılabilir. Patton, bilgisayarların ve yazılımların analize yardımcı olan araçlar olduğunu hatırlatırken, yazılımların nitel veriyi gerçekten analiz etmediğini, veri depolama, kodlama, geri çekme, karşılaştırma ve ilişkilendirme işlemlerini yaptığını, analizi ise insanın yaptığını söyler (11).

Tablo 4.1.4. ve şekil 4.1.4.'incelendiğinde, 89 yüksek lisans nitel tezinde sırasıyla görüşme, doküman analizi ve olgu bilim (Fenomonolojik) yöntemlerinin kullanıldığı görülmektedir. Araştırmacıların irdelenen kavramlarla ilgili çıktılara detaylı bakılması, bilgi, duygu ve düşüncelerini bire bir açıklanmasından dolayı, görüşme ve doküman analizi nitel çalışmalarda sıklıkla kullanılmıştır.

Biddle ve diğerleri spor psikolojisinde nitel araştırmanın artan bir hızda kabul edildiğini fakat metodolojik çeşitliliğe ihtiyaç olduğunu belirtmişlerdir. Özellikle bireysel görüşmelerin ve odak grupların veri toplama araçları olarak sıklıkla bazen de tek teknik olarak kullanılmasını eleştiren yazarlar, bu durumun nitel araştırmanın en güçlü yanı olan potansiyel bilgi üretimini sınırlandırdığını söylemektedirler. Bulgular yaptığımız araştırma sonucuyla benzerlik göstermiştir (71).

Tablo 4.1.4. ve şekil 4.1.4. incelendiğinde, 23 doktora nitel tezin 11 araştırmada (%47.8) görüşme yönteminin, 7 araştırmada (%30.4) doküman analizi ve 5 araştırmada ise (%21.7) çoklu durum çalışması yönteminin kullanıldığı görülmektedir. Beden eğitimi ve spor alanında hazırlanan doktora nitel tezlerinde kullanılan çoklu durum çalışması yönteminde (görüşme, mülakat, doküman analizi, gözlem vb.) birden fazla yöntemin kullanıldığı görülmektedir. Elde edilen verilere göre doktora nitel çalışmalarda mülakat, olgu bilim ve gözlem yöntemlerinin, çoklu durum çalışması dışında, tek başlarına kullanılmadığı söylenebilir.

Çalışmada elde edilen verilerde yüksek lisans ve doktora nitel tezlerin araştırma yöntemlerine göre dağılımına bakıldığında görüşme ve doküman analizi yönteminin nitel araştırmada en çok tercih edilen yöntem olduğu belirlenmiştir.

1990-2020 tarihleri arasında beden eğitimi ve spor alanında hazırlanan yüksek lisans ve doktora nitel tezlerin konularına göre dağılımı incelendiğinde her iki araştırmada da en çok tercih edilen konuların spor, beden eğitimi ve spor ile beden eğitimi öğretmeni ve spor konularının olduğu belirlenmiştir. Ataş, tarafından yapılan çalışmada bulunan sonuç araştırmamızla paralellik göstermektedir (66).

5.2. Nitel Makaleler İle İlgili Tartışma

Bu araştırma 2015-2020 yılları arasında beden eğitimi ve spor alanında ulaşılan 98 adet nitel makalenin incelenmesi sonucu elde edilen verilerden oluşmaktadır.

Tablo 4.2.1. ve şekil 4.2.1. Beden eğitimi ve sporda ulaşılan 98 adet nitel makalelerin yıllara göre dağılımı incelendiğinde 2015-2020 yılları arasında nitel makale sayısının düzenli bir şekilde arttığı belirlenmiştir. Özellikle 2018, 2019 ve 2020 yıllarında nitel makale sayılarının artışı göze çarpmaktadır. Bu aynı zamanda son yıllarda bu alandaki çalışmalara ilginin arttığını göstermektedir. Özellikle 2020 yılında bu sayının zirve yaptığı gözlemlenmiştir. Atalay tarafından yapılan Türkiye’de spor yönetimi araştırmalarındaki eğilimler: bir içerik analizi isimli araştırmada 2015-2017 yılları arasında yayımlanan 56 makale incelenmiş en fazla yayının 2016 yılında, ardından 2017 yılında ve 2015 yılında yayımlandığı gözlemlenmiştir. Bu çalışma, araştırmamızı desteklemektedir (72).

Tablo 4.2.2. ve şekil 4.2.2. beden eğitimi ve spor alanında yapılan 98 nitel makalenin veri toplama araçlarına göre dağılımı incelendiğinde,44 makalede görüşme ve 41 makalede doküman analizi yönteminin kullanıldığı belirlenmiştir. Veri toplama aracı olarak birden fazla yöntemin pek tercih edilmediği tespit edilmiştir. Görüşme yönteminin en büyük avantajı, kişilerin düşüncelerini kendi akıl süzgecinden geçirmeleri ve kendi cümleleriyle ifade edebilmelerine imkân vermesinden dolayı sıklıkla tercih edildiği söylenebilir. Ayrıca yarı yapılandırılmış, yapılandırılmamış ve odak grup görüşmesi şeklinde farklı görüşme tekniklerinin de bu durumu kolaylaştırdığı düşünülebilir. Doküman analizinde çalışmada yer alan materyallerin derinlemesine incelenmesi ve bu bilgilerin yeniden yapılanması, belgelerin sistematikleştirilmesini sağlaması ve araştırmacı açısından genel anlamda tasarruf sağlaması, araştırılan kavramların önem sırasının oluşturulması, bilgi depolarının düzenlenmesini ve yeni bilgi setlerine ulaşmayı da kolaylaştırmasından dolayı tercih edildiği söylenebilir. Balaydın ve Altınok tarafından yapılan Türkiye’de fen eğitiminde tahmin et-gözle-açıkla (TGA)stratejisi: bir meta-sentez isimli çalışma incelendiğinde veri toplama araçları olarak görüşme ve mülakat yönteminin sıklıkla tercih edildiği söylenebilir. Bu çalışma araştırmamızla kısmen paralellik göstermektedir (73).

Beden eğitimi ve spor alanında var olan 74 nitel makalenin, örneklem türüne göre dağılımı incelendiğinde sırasıyla on sekizer makalede öğrenciler ve bilimsel çalışmaların, 12 makalede sporcuların, 11 makalede öğretmenlerin en fazla örneklem türü olarak kullanıldığı tespit edilmiştir. Dörder çalışmada ise diğer (spor karikatürleri, yönetim modeli, üniversite, öğretim programları), antrenörler ve akademik personellerin örneklem türü olarak çok az tercih edildiği görülmektedir. En fazla kullanılan örneklem

türlerinin, bilimsel çalışmalar (Tez, makale, faaliyet raporları) ve öğrencilerdir. Nitel araştırmalarda bilimsel çalışmaların geçmişe yönelik verilerin sistematik biçimde toplanması, verilerin analizini kolaylaştırdığından dolayı tercih edildiği söylenebilir. Atalay tarafından yapılan araştırmada örneklem grubuna bakıldığında en fazla sporcular ve üniversitesi öğrencilerinin yer aldığı görülmektedir. Bu çalışma araştırmamızı desteklemektedir (72).

2015-2020 yılları arasında beden eğitimi ve spor alanında ulaşılan 98 makaleden var olan 45 nitel makalenin cinsiyete göre dağılımı incelendiğinde 2 makalede kadın, 3 makalede erkek ve 40 makalede ise kadın-erkek örneklem türünün yer aldığı görülmektedir. Örneklem türünde en fazla kadın-erkek karma yapısının birlikte kullanıldığı belirlenmiştir. Bu durumun kadın-erkek karma yapısının örneklem türü olarak birlikte kullanılmasının araştırmacılar tarafından dikkate değer olduğu şeklinde düşünülebilir. Ayrıca kadınların, erkeklere göre örneklem türünde az tercih edildiği tespit edilmiştir. Yavuz, Mirzeoğlu ve Kaymakçı tarafından yapılan Türkiye’de spor yönetimi alanında yapılan akademik çalışmaların analizi isimli araştırmanın makalelerin analizi kısmında cinsiyete göre dağılımda 88 araştırmada kadın ve erkek karma yapısının, 194 araştırmada ise yalnızca kadın veya erkeklerin yer aldığı görülmüştür. Bu sonuçlar araştırmamızla farklılık göstermektedir. Bu sonucun ortaya çıkmasında kültürel nedenlere bağlı olarak birçok unsur sayılabilir (59).

2015-2020 yılları arasında beden eğitimi ve spor alanında ulaşılan 98 nitel makaleden var olan 50 nitel makalenin gelişim dönemlerine göre dağılımı incelendiğinde en az çocuk (11-14) ve ergen (15-17) en fazla ise yetişkinler (18 yaş ve üstü) gelişim dönemlerinin örnekleme katılımda yer aldığı görülmektedir. Çocuk ve ergen gelişim dönemlerinin ortaokul ve lise öğrencilik yıllarını kapsadığı düşünüldüğünde, araştırmacıların örnekleme katılımda bu dönemleri pek tercih etmediği, ağırlıklı olarak yetişkin gelişim dönemini tercih etmesinin yaş olarak üniversite yıllarını kapsadığı şeklinde düşünülebilir. Örnekleme katılımda çocuk ve ergen gelişim dönemlerinin az olması sonraki çalışmalar için araştırmacıların bu dönemler üzerine daha fazla inceleme yapabileceği şeklinde yorumlanabilir. Baynazoğlu ve Atasoy tarafından Türkiye’de kavram karikatürleriyle ilgili yapılan araştırmalara yönelik bir meta-sentez çalışması isimli araştırmada en fazla ortaokul 7. Sınıf seviyesinde (11-14 yaş) ve lisans (18 yaş ve üstü) gelişim dönemlerinin olduğu görülmüştür. Bu sonuçlar kısmen araştırmamızı desteklemektedir (74).

Tablo 4.2.6. ve şekil 4.2.6. beden eğitimi ve spor alanında yapılan nitel makalelerin örnekleme katılanların yaşlarına göre dağılımı incelendiğinde, en fazla 10-19 yaş aralığında 481 kişinin ve 20-29 yaş aralığında 146 kişinin yer aldığı tespit edilmiştir. 30-39 yaş aralığından, 40-49, 50-59, 60-69 ve 70-80 yaş aralığına doğru örnekleme katılımında kişi sayısı olarak azalmanın olduğu dikkat çekmektedir. Bu kapsamda örneklem grupları içerisinde en fazla 10-19 ve 20-29 yaş aralığı olmasının, yaş oranının düşmesine bağlı olarak gençleşmenin artması araştırmacıların dikkatini çektiği şeklinde düşünülebilir. Literatürde örneklem grubuna katılanların yaş aralıklarına göre dağılımında ikinci bir araştırma bulunamadığından (olmadığından) var olan bilgiler dışında karşılaştırma yapılamamıştır.

Beden eğitimi ve spor alanında yapılan 98 nitel makalenin veri analiz yöntemlerine göre dağılımı incelendiğinde sırasıyla 45 makalede içerik analiz yönteminin, 15 makalede betimsel analiz yönteminin en fazla kullanılan yöntemler olduğu tespit edilmiştir. Araştırmada yer alan 5 makalede SPSS yönteminin nicel araştırma yöntemlerinin dışında pek tercih edilmemesine rağmen, nitel araştırmalarda da kullanılması araştırmalar arası yöntem geçişinin kırılğan olduğu şeklinde yorumlanabilir. Ayrıca betimsel ve içerik analiz yönteminin birlikte kullanıldığı veri analiz yöntemleri çok az tercih edilmiştir. 20 makalede ise kullanılan veri analiz yöntemlerinin belirtilmediği tespit edilmiştir. Bu durumun araştırmacıların nitel makalelerde veri analiz yöntemleri hakkında bilgi sahibi olmadığı veya bilgi sahibi olunmasına rağmen konun üzerinde ciddi bir şekilde durulmadığı şeklinde düşünülebilir. Balaydın ve Altınok tarafından yapılan araştırmada veri analiz yöntemlerinde en fazla içerik analizi ve betimsel analiz yönteminin kullanıldığı görülmektedir. Bu sonuçlar araştırmamızı desteklemektedir (73).

Beden eğitimi ve spor alanında yapılan nitel makalelerin konularına göre dağılımı incelendiğinde sırasıyla beden eğitimi ve spor, özel öğrenciler ile öğretmenler ve öğrenciler konu başlığının en fazla tercih edildiği belirlenmiştir. 2020 yılı itibariyle Covid-19 konusunun güncel olması ve uzaktan eğitimin ön plana çıkması itibariyle ikişer makalede bu konu üzerine araştırma yapılması, araştırmacıların güncel olayları yakından takip ettiği sonucuna varılabilir. Yavuz, Mirzeoğlu ve Kaymakçı tarafından yapılan Türkiye’de spor yönetimi alanında yapılan akademik çalışmaların analizi isimli araştırmanın makalelerin konularına göre dağılımında en fazla örgütsel davranış ve spor

alanında yapıldığı görülmüştür. Bu sonuç araştırmamızla kısmen benzerlik göstermektedir (59).

Tablo 4.2.9. ve şekil 4.2.9. Beden eğitimi ve spor alanında yapılan 98 nitel makalenin araştırma desenlerine göre dağılımı incelendiğinde, sırasıyla olgu bilim (Fenomenoloji) araştırma deseninin, durum çalışmasının ve betimsel çalışmanın en fazla kullanılan araştırma desenleri olduğu belirlenmiştir. Elde edilen veriler bu araştırma desenlerinin kullanışlı olduğunu göstermektedir şeklinde yorumlanabilir. 45 makalede ise hangi araştırma deseninin kullanıldığı belirtilmemiştir. Bu durum araştırmacıların nitel makalelerde araştırma desenleri hakkında bilgi sahibi olmadığı veya bilgi sahibi olunmasına rağmen konun üzerinde ciddi bir şekilde durulmadığı şeklinde düşünülebilir. Atalay tarafından yapılan araştırmada en fazla tarama, durum ve olgu bilim araştırma desenlerinin kullanıldığı ve 41 araştırmada herhangi bir desinin belirtilmediği görülmüştür. Bu sonuçlar araştırmamızı desteklemektedir (72).

6. SONUÇ VE ÖNERİLER

6.1. Sonuçlar

Araştırma sonuçlarına göre 1990-2020 yılları arasında lisansüstü nitel araştırmalardan ve nitel makalelerden elde edilen verilere göre nitel çalışmaların istenilen seviyede olmadığı saptanmıştır. Bu kapsamda aşağıdaki sonuçlara ulaşılmıştır.

1. Lisansüstü nitel tezlerin yıllara göre dağılımında ve nitel makalelerden elde edilen verilerin analizinde ülkemizde son yıllarda nitel araştırma türlerinde çalışma sayısının arttığı gözlenmiştir. Böylelikle araştırmacıların ilgisinin nitel araştırma türlerine dikkat çekildiği sonucuna varılmıştır.
2. Yapılan lisansüstü nitel tezlerin danışman unvanlarına göre dağılımında elde edilen verilere göre yüksek lisans ve doktora tez çalışmalarında tecrübe arttıkça nitel araştırmalara yöneliminde arttığı sonucuna ulaşılmıştır. Bu durumda öğretim üyelerinin tecrübe ve birikimine paralel olarak nitel çalışmalara yöneldiği sonucu çıkarılabilir. Bu sonucun öğretim üyelerinin akademik unvanlarıyla örtüştüğü, profesörlüğe doğru gidildikçe nitel araştırma sayılarının arttığı sonucuna ulaşılmıştır.
3. Lisansüstü nitel tezlerin araştırma yöntemlerine göre dağılımında görüşme ve doküman analizi yönteminin nitel araştırmada en çok tercih edilen araştırma tekniği olmasının bu yöntemlerin daha çok bilinen bir yöntem olduğu sonucuna varılmıştır.
4. Lisansüstü nitel tezleri örneklem büyüklüklerine göre incelendiğinde bu verilere göre örneklem büyüklüğünün en çok 1-10 arası kişi sayısı olarak araştırmalarda yer almasının dar kapsamdan tutarlı ve genel sonuçlara ulaşma şeklinde olduğu görülmüştür.
5. Araştırma bulgularına göre lisansüstü nitel araştırmalarda ve nitel makalelerden çok kullanılan örneklem türlerinin öğrenciler, bilimsel çalışmalar ve sporculardır. Böylelikle araştırmacıların kayda değer ve eksik gördükleri alanlar üzerine çalışma yaptıkları görülmüştür.

6. Örnekleme katılanların cinsiyetlerine göre dağılımı incelendiğinde lisansüstü nitel çalışmaları ile nitel makalelerde cinsiyete göre en fazla kadın - erkek karma yapısının birlikte yer aldığı sonucuna ulaşılmıştır.
7. Lisansüstü nitel tez çalışmalarında örneklem grubuna katılanların yaş aralıkları incelendiğinde yaş aralığı düştükçe genel itibariyle örnekleme katılan kişi sayısının arttığı sonucuna varılmıştır.
8. Lisansüstü nitel tezleri ve nitel makalelerin veri analizine göre dağılımı incelendiğinde içerik analizi ve betimsel analizin en çok tercih edilmesi bu yöntemlerin nitel araştırmaya uygunluğu sonucuna ulaşılmıştır.
9. 1990-2020 yılları arasında beden eğitimi ve sporda hazırlanan lisansüstü nitel tezleri ile nitel makalelerin konularına göre dağılımı incelendiğinde en çok tercih edilen konuların spor, beden eğitimi ve spor ile beden eğitimi öğretmeni ve spor konularının olması araştırmacıların bildikleri konulara yöneldikleri sonucuna varılmıştır.

6.2. Öneriler

1. Araştırma sonucuna göre lisansüstü nitel tezler ve nitel makale araştırmalarında son yıllardaki artışın katlanarak devam edilebilmesi için üniversitelerin lisans ve lisansüstü bölümlerinde akademik personeller tarafından, öğrenciler ve öğretim üyeleri nitel çalışmalar hakkında bilgilendirilerek araştırmalara teşvik edilebilir.
2. Elde edilen sonuçlar doğrultusunda yapılan lisansüstü nitel tezlerin danışman unvanlarına göre dağılımında yüksek lisans ve doktora tez çalışmalarında öğretim üyelerinde tecrübe arttıkça nitel çalışmalara yöneliminin artmasının nedenleri araştırılabilir.
3. Lisansüstü nitel tezlerin araştırma yöntemlerine göre dağılımında görüşme ve doküman analizi yönteminin nitel araştırmada en çok tercih edilen yöntem olmasının ve bu yöntemlerin nitel araştırmalarda sıklıkla kullanılmasının avantaj ve dezavantajları üzerine kapsamlı çalışmalar yapılabilir.

KAYNAKLAR

1. Konukman F, Sezen A. *Spor Bilimleri ve Tenis: İnsan Performansına Sosyo-Kültürel ve Bilimsel Bir Yaklaşım*, I. Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Kongresi, C:2, Ankara, 2000.
2. Mirzeoğlu N. *Spor Bilimlerine Giriş*, Ankara, Spor yayınevi ve kitapevi, 2020: 54-5.
3. Bağıran T. Spor bilimleri nedir? *Niteliği ve işlevi Spor Bilimleri I. Ulusal Sempozyumu Bildirileri*, Ankara, Spor Bilimleri ve Teknolojisi Yüksekokulu Yayınları, 1990.
4. Açıkada C. *Beden Eğitiminin Spor Eğitimine, Eğitim Kurumlarında Beden Eğitimi ve Spor II. Ulusal Sempozyumu*, Manisa, 1993.
5. Canan K. Spor bilimlerinde nitel araştırma yaklaşımı, *SBD*, 2017, 28 (1): 30–48.
6. Timulak L. Identifying core categories of client identified impact of help ful events in psychotherapy–A qualitative meta-analysis. *SPR*, 2007, 17: 305-14.
7. Timulak L. Meta-analysis of qualitative studies: A tool for reviewing qualitative research findings in psychotherapy. *SPR*, 2009, 19: 4-5.
8. Açık M. *Beden Eğitimi Öğretmeninin El Kitabı*, İstanbul, Morpa Kültür Yayınları, 2006.
9. Heper E. Spor Bilimleri İle İlgili Kavramlar ve Sporun Tarihsel Gelişimi, İçinde. Ertan H (editör). *Spor bilimlerine giriş*, 1. Baskı, Eskişehir: Anadolu Üniversitesi, 2012: 15-18.
10. Aspfors J. Fransson G. Research on mentored education for mentors of newly qualified teachers: A qualitative meta synthesis. *Teach Educ*, 2015, 48, 75-86.
11. Patton MQ. *Qualitative Research Evaluation Methods*. 3th ed. Thousands Oaks: Sage, 2002.
12. Savin Baden M, Major CH. *Qualitative Research: The Essential Guide to Theory and Practice*. London: Routledge, 2013.

13. Krippendorff K. *Content Analysis: An Introduction to Its Methodology* 2th ed. London, 2004: 1110-3.
14. Dinçer S. *Eğitim Bilimlerinde Uygulamalı Meta-Analiz*. Ankara, Pegem Akademi, 2014.
15. Lumpkin A. *Introduction to Physical Education, Exercise Science, And Sport Studies*, 6th ed. New York, McGraw-Hill, 2005.
16. Özşaker M. Orhun A. *İlköğretim okullarında beden eğitimi dersinin amaç ve içeriğine ilişkin sorunlar*. 4. Ulusal Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Sempozyumu 10-11 Haziran, Bursa, 2005.
17. Tamer K, Pulur A. *Beden Eğitimi ve Sporda Öğretim Yöntemleri*. Ankara: Ada Matbaacılık, 2001.
18. Özdemir A. Orta Öğretimde Beden Eğitimi ve Spor Derslerinin Uygulanabilirliği, Çorum İli ve İlçelerindeki Farklılıkların Değerlendirilmesi. Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Yüksek Lisans tezi, Samsun: 19 Mayıs Üniversitesi, 2000.
19. Hekim M. *Ortaöğretim beden eğitimi ders içeriklerinin öğrencilerin fiziksel ve motorsal gelişimlerine etkilerinin değerlendirilmesi*. Muğla: VII Uluslararası Türkiye Eğitim Araştırmaları Kongresi, 2015.
20. Koç H, Tekin A. Beden eğitimi derslerinin çocuklarda seçilmiş motorik özellikler üzerine etkisi. *YYÜ Eğitim Fakültesi Dergisi*, 2011, (9): 17.
21. Erkal ME, Güven Ö, Ayan D. *Sosyolojik Açıdan Spor*, 3. Baskı. İstanbul, Der Yayınları, 1998: 120.
22. Şahin M, Yetim AA, Çelik A. *Psikolojik sağlamlığın gelişiminde koruyucu bir faktör olarak spor ve fiziksel aktivite*. Antalya: 2. Uluslararası Spor Kongresi, 2012.
23. Harmandar GH. *Beden Eğitimi ve Sporda Özel Öğretim Yöntemleri*. Ankara: Nobel Yayıncılık, 2004.
24. Hekim M. *Çocuk gelişimi ve eğitiminde beden eğitimi derslerinin yeri ve önemi*. Muğla: VII Uluslararası Türkiye Eğitim Araştırmaları Kongresi, 2015.

25. Nebioğlu D. *Beden Eğitimi Dersi Genel Esasları, Planlanması ve Denetim*. 2. Baskı. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım, 2006.
26. Kishalı NF. İlköğretimde Beden Eğitimi ve Spor Derslerinin Uygulanabilirliği (Samsun İli Örneği). Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, Samsun: 19 Mayıs Üniversitesi, 1999.
27. Özer DS, Özer K. *Çocuklarda Motor Gelişim*, 10. Baskı. Ankara: Nobel Akademik Yayıncılık, 2019.
28. Günsel AM. *İlköğretimde Beden Eğitimi ve Uygulamaları*, 1. Baskı, Ankara: Anı Yayıncılık, 2004: 45.
29. Tepeli K. Motor (Hareket) Gelişim. İçinde: Deniz ME. (editör.) *Erken çocukluk döneminde gelişim*. 3.Baskı Ankara: Ertem Basım, 2011.
30. Akgül UK. İlköğretim Okulları Beden Eğitimi Dersi Genel Amaçları İle Basketbol Hedef Davranışlarının Gerçekleşme Düzeyleri. Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, Ankara: Gazi Üniversitesi, 2006.
31. Gallahue DL, Ozmun JC, Goodway JD. Motor Gelişimi Anlamak Bebekler, Çocuklar, Ergenler, Yetişkinler. İçinde: Özer SD, Aktop A, (çeviri editörleri). *Motor Gelişimi Anlama: Genel Bakış*, 7. Baskı, Ankara, Nobel Akademik yayıncılık, 2014.
32. Lancaster SB. *Athleticfitnessforkids*, Australia: Human Kinetics, 2008.
33. Özer S, Özer K. *Çocuklarda Motor Gelişim*, 10. Basım, Antalya, Nobel Akademik Yayıncılık, 2019: 44.
34. Mirzeoğlu N. *Spor Bilimlerinin Eğitimsel Temelleri*, Ankara Bağırgan Yayım evi, 2003: 132-5.
35. Pepe O. İlköğretim Sınıf Öğretmenlerinin, Beden Eğitimi Dersine İlişkin Tutumları, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Yüksek Lisans tezi, Malatya: İnönü Üniversitesi, 2006.
36. Doğu G, Aşçı H, Yaman H, Kirazcı S, Özbey S, Mirzeoğlu D, Çelebi M, Mirzeoğlu N, Bağırgan T. *Spor Bilimlerine Giriş*, 2. Baskı. Ankara, Bağırgan Yayınevi, 2003: 113-32.

37. Mechikoff RA, Estes SG. *A History and Philosophy of Sport and Physical Education: From Ancient Civilizations to the Modern World* 2th ed. 2. Baskı, USA, 1998.
38. Philips MG, Roper AP. History of Physical Education. In: Kirk D, Macdonald DO (eds). *The Handbook of Physical Education*, London, 2006: 123-40.
39. Kılıç M. Tek partili dönemde Türkiye'de modern sporun teşekkülü, *Tarih Okulu*, 2013, 14: 27-53.
40. Singer R. 21. *Yüzyılda Spor Bilimlerinde Yeni Ufuklar Ve Gelişmeler, 5. Ulusal Spor Bilimleri Kongresi Bildirileri*, Ankara: Spor Bilimleri ve Teknolojisi Yüksekokulu Yayınları, 1999.
41. Önsoy R. Cumhuriyetten bugüne ilk ve ortaöğretimimiz ve bazı meseleleri. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 1991, (6): 1-23.
42. Özçakır S. Tarih Temelleri. İçinde: Mirzeoğlu N (editör). *Spor Bilimlerine Giriş*, Düzeltilmiş ve geliştirilmiş 2.Baskı, Ankara, Spor Yayınevi ve Kitabevi, 2017: 9-26.
43. Özçakır S.II. Meşrutiyet Dönemi Beden Eğitiminde Çağdaş Dönüşümler. Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Anabilim Dalı, Doktora Tezi, Ankara: Gazi Üniversitesi, 2013.
44. Atabeyoğlu C. *Spor-Tanzimat'tan Cumhuriyet'e Spor. Tanzimat'tan Cumhuriyet'e Türkiye Ansiklopedisi. Cilt 6*. İstanbul: İletişim Yayınları, 1985: 1474-9.
45. Akın Y. *Gürbüz ve yavuz evlatlar*. İstanbul, İletişim Yayınları, 2004.
46. Günay N. Atatürk Döneminde Türkiye'de Beden Eğitiminin Gelişimi ve Gazi Beden Terbiyesi Bölümü, *Atatürk Araştırma Merkezi Dergisi*, 2013, 24: 73-99.
47. Güven Ö. Türkiye'de cumhuriyet döneminde beden eğitimi ve spor öğretmeni yetiştiren okulların eğitimini hazırlayıcı çalışmalar. *Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi* 1996, (1): 70-82.
48. Özelçi MA. Türk Spor Yönetiminde Kendine Özgü Bir Yapılanma: Türkiye Futbol Federasyonu. Sosyal Bilimler Enstitüsü, Hukuk Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul: İstanbul Kültür Üniversitesi, 2007.

49. Bilge N. *Türkiye de Beden Eğitimi Öğretmeninin Yetiştirilmesi*, Kültür Bakanlığı Yayınları, Ankara, 1989.
50. Göral M. Türkiye’de Spor Eğitimi Yetiştiren Kurumların Mevcut Durumlarının İncelenmesi ve Değerlendirilmesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Doktora Tezi, İstanbul: Marmara Üniversitesi, 1997.
51. Gems GR. Pfister G. *Understanding American Sports*. London: Routledge, 2009.
52. Pruter R. *The Rise of American High School Sports and the Search for Control: 1880-1930*. New York: Syracuse University Press. 2013.
53. Riess SA. *Sports in America from colonial times to the twenty-first century: An Encyclopedia*. London and New York: Routledge. 2011.
54. Stevenson B. Title IX and the evolution of high school sports. *WEAI*, 2007, 25(4): 486-505..
55. Davies RO. *Sports in American Life: A History*. Second Edition. UK: Wiley Blackwell. 2012.
56. McClellan GS, King C. Rockey JRDL. *The Handbook of College Athletics and Recreation Administration*. USA: Jossey-Bass. 2012.
57. Rodney KS, *National Collegiate Athletic Association'ın Üniversiteler Arası Atletizm Düzenlemedeki Rolünün Kısa Tarihi*, 9, 2000.
58. Gül Ş, Sözbilir M. Fen ve matematik eğitimi alanında gerçekleştirilen ölçek geliştirme araştırmalarına yönelik tematik içerik analizi. *Eğitim ve Bilim Dergisi*, 2015, 40,(178), 85-102.
59. Yavuz Y, Mirzeoğlu N, Kaymakçı Y. Türkiye’de spor yönetimi alanında yapılan akademik çalışmaların analizi. *JOGSER*, 2012,1 (1):47-63.
60. Temel C. Kartal M. Pehlivan Z. Namlı A. A Research on the methods and analysis techniques of the postgraduate theses and dissertations on sports in Turkey. *İojes* 2016, 8 (1): 78-86.
61. Tashakkori A, Teddlie C. Sage Handbook of mixed methods in social behavioral research, 2th ed. Kuzey Teksas, 2010: 411-4.
62. Ulutaş F. Ubuz B. *Matematik eğitiminde araştırmalar ve eğilimler*, 2008, 7(3), 614-26.

63. Roest JW, Spoaji R. Bottenburg M. Mixed methods emerging academic subdisciplines: The case of sport management. *MMIRA* 2013, 9(1): 70-90
64. Yıldırım A, Şimşek H. *Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri* 6. Baskı. Ankara: Seçkin Yayıncılık, 2008.
65. İnam A, Güven S. Argümantasyon yönteminin kullanıldığı deneysel çalışmaların analizi: bir meta-sentez çalışması, *JILSES* 2019, 5(1): 158-9.
66. Ataş HK, Türkiye’de Beden Eğitimi Ve Spor Alanında 2004-2014 Yılları Arasında Yapılmış Yüksek Lisans Tezleri çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Beden Eğitimi Öğretmenliği Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, Bolu: Abant İzzet Baysal Üniversitesi, 2015.
67. Mısıır E, Türkiye’de beden eğitimi ve spor alanında yapılan doktora tezlerinin incelenmesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Beden Eğitimi Öğretmenliği Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, Bolu: Abant İzzet Baysal Üniversitesi, 2018.
68. Biricik YS, Türkiye’de Spor Yönetimi Disiplininde Yapılmış Olan Tezlerin İçerik Analizi. *Ekev Akademi Dergisi* 2020, 24: 533-35.
69. Herdem K, Ünal İ.STEM Eğitimi Üzerine Yapılan Çalışmaların Analizi: Bir Meta-Sentez Çalışması, *Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Dergisi*, 2018, 48: 154.
70. Altunışık R, Coşkun R, Bayraktaroğlu S, Yıldırım E. *Sosyal Bilimlerde Araştırma Yöntemleri SPSS Uygulamalı* 6. Baskı, Sakarya: Sakarya Yayıncılık. 2010.
71. Biddle JH, Markland D, Gilbourne D, Chatzisarantis NLD, Sparkes AC. Research methods in sport and exercise psychology: Quantitative and qualitative issues. *SBD* 2001, 19: 777–809.
72. Atalay A. Türkiye’de spor yönetimi araştırmalarındaki eğilimler: Bir içerik analizi, *International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*, 2017, 12 (29): 107-28.
73. Balaydın HT, Altınok O. Türkiye’de Fen eğitiminde tga stratejisi: Bir meta sentez, *Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 2018, 8: 427-44.
74. Baynazoğlu L. Atasoy E. Türkiye’de kavram karikatürleriyle ilgili yapılan araştırmalara yönelik bir meta-sentez çalışması, *Cumhuriyet Uluslararası Eğitim Dergisi* 2020, 9: 398-400.

EKLER

EK1. Öz Geçmiş

A. KİŞİSEL BİLGİLER

Adı soyadı: Abdullah ÖZDEMİR

Görev yeri: ADIYAMAN

B. EĞİTİM BİLGİLERİ

Mezun olduğu üniversite / fakülte: Sakarya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği

Mezuniyet tarihi (yıl olarak): 2010

Varsa, akademik unvan (lar):

C. İŞ TECRÜBESİNE AİT BİLGİLER

Bugüne kadar çalıştığı kurumlar: 2012 yılından itibaren Milli Eğitim Bakanlığında beden eğitimi ve spor öğretmeni olarak görev yapmaktadır.

EK 2. Etik Kurul Onayı

EK 3. Lisansüstü Tezler Ve Makalelerin Künyesi

Türü	Araştırma Başlığı	Araştırma Yazarı
YL Tez 1	“5. Sınıf Beden Eğitimi ve Spor Öğretim Programının Uygulama Sürecinin İncelenmesi: Çoklu Durum Çalışması Örneği”	Gonca EREN
YL Tez 2	“10-14 Yaş Grubu Öğrencilerinin Beden Eğitimi Öğretmenine Karşı Metaforik Algı Düzeyinin Araştırılması”	Büşra CİRİT
YL Tez 3	“6222 Sayılı Sporda Şiddet ve Düzensizliğin Önlenmesine Dair Kanun Gereğince Yeni Uygulama: Elektronik Bilet Ve Futbolda Şiddet Durumu”	Kazım BALSARI
YL Tez 4	“Almanya Üniversitelerinde Beden Eğitimi ve Spor Öğretmeni Yetiştirme Ders Programlarının İncelenmesi”	Sevim AKŞİT
YL Tez 5	“Ankara İlinde Engelli Okullarında Çalışan Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Karşılaştıkları Eğitim Güçlükleri”	Aysel USTA
YL Tez 6	“Avrupa birliğine üye ülkelerden İngiltere, Yunanistan ve Bulgaristan ile Türkiye’deki beden eğitimi ve spor öğretmeni yetiştirme programlarının karşılaştırılması”	Duygu HARMANDAR
YL Tez 7	“Avrupa Birliği ve Türkiye’de Sporun Finansmanı ve Ekonomiye Etkisi”	Emine ÖZTÜRK PAK
YL Tez 8	“Bayburt İl Özel İdare Spor Kulübü’nün Tarihsel Gelişimi”	Savaş EREL
YL Tez 9	“Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Program Geliştirmeye İlişkin Bilişsel Kurgularının İncelenmesi”	Erdal TANHAN
YL Tez 10	“Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Sağlıkla İlgili Fiziksel Uygunluk Bilgisini Ders Uygulamalarına Aktarma Süreçlerinin Öğretmen ve Öğrenci Gözüyle İncelenmesi”	Emine Büşra YILMAZ
YL Tez 11	“Beden Eğitimi Öğretmen Adaylarının Öğretmenlik Uygulaması ve Okul Deneyimi Web Günlüğü Yansımaları”	Sena KARAKOÇ
YL Tez 12	“Beden Eğitimi Öğretmen Adaylarının, Mesleki Öğrenme Topluluğu Aracılığıyla 21. Yüzyıl Becerilerini Ortaya Çıkarma Süreçlerinin Keşfedilmesi”	Mustafa Gökhan, SAÇMALIOĞLU
YL Tez 13	“Beden Eğitimi Öğretmenleri, Öğrenciler ve Ailelerin Gözüyle Sağlıkla İlgili Fiziksel Uygunluk Karnesi”	Ufuk SALMAN

YL Tez 14	Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Okul İçi ve Okul Dışı Faaliyetlerde Karşılaştıkları Sorunların İncelenmesi (Trabzon İli Örneği)	Akın ÇELİK
YL Tez 15	“Beden Eğitimi ve Spor Dersinin Türk Eğitim Sistemindeki Yeri”	Hakan ALTUNTAŞ
YL Tez 16	“Beden Eğitimi ve Spor Dersinin Uygulanmasında Karşılaşılan Problemler; Okul Yöneticileri Ve Öğretmen Görüşleri”	Mehmet Salih SEZEN
YL Tez 17	“Beden Eğitimi ve Spor Derslerinde Kullanılan Öğretim Yöntemlerinin Belirlenmesi”	Sevim Handan YILMAZ
YL Tez 18	“Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin Okul Sporlarına Bakış Açısı ve Karşılaştığı Sorunlar”	İbrahim BAŞYİĞİT
YL Tez 19	“Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Öğrencilerinin Türkiye’deki Sporun Gelişimsel Sorunlarına Bakışlarının Değerlendirilmesi”	Pelin TEK
YL Tez 20	“Bedensel Engelli Sporcuların Toplumsal Hayata Katılımında Sporun Etkisi”	FATMA HÜMA ÖZAY
YL Tez 21	“Bilgi Toplumunun Sportif Bir Yansıması Olarak E spor ve Modern Spor İle Etkileşimi”	Mert Kan ÜÇÜNCÜOĞLU
YL Tez 22	“Bir Halkla İlişkiler Aracı Olarak E-Spor Sponsorluğu ve E-Spor Sponsorluğunun Marka Bilinirliği İle İlişkisi: Bir Örnek Olay İncelemesi”	İlkay Burak TAŞKIRAN
YL Tez 23	“Bir Spor Alt Kültür Örneği Olarak Karşı Lig Üzerine Ampirik Bir İnceleme”	Kubilay KARA
YL Tez 24	“Bisiklet Kullanımının Yaygınlaştırılmasında “Ulusal Bisiklete Binme Politikalarını Oluşturan Faktörlerin” İncelenmesi (Türkiye Örneği: Spor Yöneticilerinin Görüşleri)”	Ahmet ELVEREN
YL Tez 25	“Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi Çerçevesinde Yeniden Yapılandırılan Türk Spor Teşkilatına Dair Görüşlerin Belirlenmesi”	Murat YILMAZ
YL Tez 26	“Cumhuriyetin İlk Dönemlerinde (1923-1950) Bolu’da Yapılan Beden Eğitimi ve Spor Faaliyetleri”	Zafer ÖZGÜN
YL Tez 27	“Değerler Eğitimi Açısından Spor”	Ömer Faruk AKARİ
YL Tez 28	“Dev Spor Etkinlikleri Ve Spor Mirası”	Hakan KARAKUŞ
YL Tez 29	“Dezavantajlı Gruplar Bağlamında Lise Çağı Gençliğinin Sosyalleşmesinde Sporun Etkisi”	Ahmet ARSLAN

YL Tez 30	“Elektronik Spor Oyunlarında Siber Zorbalık”	Bilal ÇAVDAR
YL Tez 31	“Erken cumhuriyetten il sürecine Bartın spor tarihi (1923-1991)”	Betül AYHAN
YL Tez 32	“Erken Cumhuriyet Döneminde Resmi Tarih Çalışmaları ve Spor Yaklaşımı Arasındaki İlişki (1923-1938)”	Utku TUNA
YL Tez 33	“Erzurum İlinde Oynanan Geleneksel Oyunların Araştırılması ve Beden Eğitimi Derslerine Uyarlanması”	Ahmet GÜVEN
YL Tez 34	“Farklı Branş Öğretmenlerinin Beden Eğitimi Öğretmenlerine ve Beden Eğitimi ve Spor Dersine Yönelik Algılarının Metaforik Analizi”	Samed YENİÇERİ
YL Tez 35	“Futbol Kulüplerinin Kurumsal İletişim Açısından Sosyal Medya Kullanımı: Türkiye'deki Dört Büyük Spor Kulübünün İncelenmesi”	Samet GÜMÜŞ
YL Tez 36	“Futbol Sportif Direktörlerin Çalışma Koşullarına İlişkin Düşünceleri”	Onur MEŞECİ
YL Tez 37	“Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü’nde Çalışan Spor Uzmanlarının Yönetimsel Sorunlarının Belirlenmesi”	Zühal KILINÇ
YL Tez 38	“Gösteri Amaçlı Televizyon Spor Programlarının Futbol Kamuoyunu Yönlendirme Konusunda Etkisi”	Bülent TUNCAY
YL Tez 39	“İlkokul Beden Eğitimi ve Oyun Dersi Oyun Oynuyorum Derleme Kitapçığında Yer Alan Çocuk Oyunlarının Değerler Açısından İncelenmesi ve Buna Yönelik Sınıf Öğretmenlerinin Görüşleri”	Hatice ALBAYRAK
YL Tez 40	“İlköğretim Okul Yöneticilerinin, Beden Eğitimi Öğretmenlerinin ve Öğrencilerinin Okul Spor Programlarındaki Fair-Play Anlayışları: Bolu İli Örneği”	Suat KAYA
YL Tez 41	“İmam-Hatip Ortaokulu Meslek Dersleri Öğretmenleri, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenleri İle Öğrencilerin Beden Eğitimi ve Spor Dersine İlişkin Görüşleri”	Mehmet YAĞMUR
YL Tez 42	“Karate-Do Ve Sporda Sosyal Bütünleşme Üzerine Nitel Bir Araştırma”	Metin ÇAĞLAR
YL Tez 43	“Koruyucu Sağlık Hizmetlerinde İhmal Edilen Bir Alan: Beden Eğitimi ve Spor”	Elanur SİNER
YL Tez 44	“Kültürel Farklılığı Olan Ortaokul Öğrencilerinin Beden Eğitimi Dersinde İşbirlikli Öğretim Modeli Uygulaması”	Ethem ÇUBUK

YL Tez 45	“Milliyetçilik Kavramı: Cumhuriyetin İlk Dönemlerinde Yayımlanan Türk Spor Dergileri Örneği (1930-1940)”	Burak BÜYÜKGÜLLÜ
YL Tez 46	“Okul Müdürü, Öğretmen ve Ebeveynlerin Beden Eğitimi Dersine İlişkin Görüşlerinin İncelenmesi”	Dilşad ŞAHİN
YL Tez 47	“Olimpiyatlardan Günümüze Spor Müsabakalarında Saldırganlığın Ve Şiddetin İncelenmesi”	Cevher SÖNMEZ
YL Tez 48	“Ortaokul öğrencisi olan kaynaştırma öğrencilerinin beden eğitimi dersine yönelik görüşleri”	Recep POLAT
YL Tez 49	“Ortaokul Öğrencilerinin Beden Eğitimi ve Spor Dersi İle İlişkilendirdikleri Görsel Metaforların İncelenmesi”	Adem KARATUT
YL Tez 50	“Ortaokul Öğrencilerinin Spor Eğitim Modeline İlişkin Deneyimleri: Boylamsal Bir Çalışma”	Neşe SARAÇ OĞUZHAN
YL Tez 51	“Ortaokullarda Beden Eğitimi Öğretmenine İlişkin Metaforik Algılar”	Tuğçe KARASHİNOĞLU
YL Tez 52	“Ortaöğretim Kurumlarındaki Yönetici, Beden Eğitimi Öğretmeni ve Öğrencilerin Beden Eğitimi Dersine İlişkin Görüşlerinin Tespit Edilmesi: Nitel Bir Çalışma”	Aynur YILMAZ
YL Tez 53	“Oryantiring Sporcularının Doğaya Bağlılıklarının Araştırılması”	Barış DERİNCE
YL Tez 54	“Otuzmlı Öğrencilerinin Kaynaştırma Ortamında Beden Eğitimi Dersine Katılımlarının Beden Eğitimi Öğretmenleri ve Ebeveynler Bakış Açısından İncelenmesi”	Elif LERMİ
YL Tez 55	“Oyunu Okumak: Spor Paradigmasını Yeniden Yorumlamak”	Serhat KAYA
YL Tez 56	“Öğretmen Dönüşümü Özelinde Beden Eğitimi Öğretmenliği: Nereden? Nereye?”	Ahmet Enes SAĞIN
YL Tez 57	“Özel Eğitim Uygulama Okullarındaki Beden Eğitimi Dersi Uygulamalarının İncelenmesi (Kırıkkale Örneği)”	Eşref AKBAL
YL Tez 58	“Sakarya Belediyelerinin Stratejik Planlarının Spor Yönüyle İncelenmesi”	Faik Orhun TAPŞIN
YL Tez 59	“Spor Alanlarında Toplumsal Cinsiyet Algısı (Basketbol Hakemleri Örneği)”	Merve SERDAR
YL Tez 60	“Spor Genel Müdürlüğü’nün Yürüttüğü Okul Sporları Faaliyetlerinin Değerlendirilmesi: Bolu Örneği”	İbrahim Emre AYDEMİR
YL Tez 61	“Spor Hukuku Uyuşmazlıkları ve Çözüm Yolları”	Diñer ÇERİBAŞ
YL Tez 62	“Spor Medyasının Kitleleri Etkileme Gücünün İncelenmesi: Canlı Maç Anlatıcıları Örneği”	Melih GÜMÜŞBIÇAK

YL Tez 63	“Spor Sponsorluğu Faaliyetlerinin Marka Algısı Oluşturmadaki Etkisinin İncelenmesi (Evkur Yeni Malatya spor Örneği)”	Nalan BİLGİÇ
YL Tez 64	“Spor Toto Süper Ligde Yer Alan Spor Kulüplerinde Kurumsallaşma Açısından Bir İnceleme”	Uğur SÖNMEZOĞLU
YL Tez 65	“Spor Yaralanmalarında Sosyal Destek”	Hande TÜRKERİ BOZKURT
YL Tez 66	“Spor Yöneticilerinin Baskın Kariyer Çapalarının Belirlenmesi”	Esra ÇETİN
YL Tez 67	“Spor Yöneticiliği Mezunlarının İstihdam Sorununa Yönelik Sektörel İhtiyaç Analizi”	Yakup KAYMAKÇI
YL Tez 68	“Sporda Sosyal Sorumluluk Projeleri ve Marka İmajı İlişkisi, Şirketlerin Bakış Açısı”	AYKUT GÜMÜŞ
YL Tez 69	“Sporda Şiddet ve Düzensizliğin Önlenmesinde Kurumlar Arası Koordinasyon Sağlayan Spor Güvenlik Kurullarının İncelenmesi: Eskişehir İli Örneği”	Cem DÜZCE
YL Tez 70	“Sporun Gelişiminde ve Yaygınlaşmasında Yerel Yönetimlere ve Kurumlar Arası İşbirliğine Yönelik Politikalar”	Abdullah Raif GÖKALP
YL Tez 71	“Toplumsal Cinsiyet Ekseninde Sporda Kadın ve Sorunları Mentеше Örneği”	Ayşe Nur KÜÇÜKDERE
YL Tez 72	“Türk Spor Yönetimdeki 1986 Sonrası Değişim ve Gelişimi Ve Bu Sürece Dair Yönetici Görüşleri İle Karşılaşılan Problem ve Beklentilerin Belirlenmesi”	Beraat KAYNAK
YL Tez 73	“Türk Sporunda Devşirme Sporcular”	Ercan ÇAKAY
YL Tez 74	“Türk sporunun yönetsel sorunları ve çözüm yollarına ilişkin parlamenterlerin görüşleri”	Hakan BEBEK
YL Tez 75	“Türkiye Milli Paralimpik Komitesi’nin (TmPk) İşleyişi ve Engelli Sporlarına Yaklaşımı”	Gökşin ÜRKMEZ
YL Tez 76	“Türkiye Üniversite Sporları Federasyonunun Kurumsal Yapısının İncelenmesi ve AB Ülkelerinin Federasyonları İle Karşılaştırması”	İbrahim AKGÜN
YL Tez 77	“Türkiye Ve Finlandiya’da Beden Eğitimi ve Spor Öğretmeni Yetiştiren Bölümlerin Ders Programları ve Giriş Sınavlarının Karşılaştırılması”	Cevdet DURAN
YL Tez 78	“Türkiye ve İtalya’daki Spor Kulüplerinin Mevcut Durumları ve Örgütsel Yapılarının Karşılaştırmalı Analizi”	İlker DİLEK

YL Tez 79	“Türkiye’de 21. Yüzyılda Sporda Kadın Algısı”	Özge ADA
YL Tez 80	“Türkiye’de Beden Eğitimi Ve Spor Alanında 2004-2014 Yılları Arasında Yapılmış Yüksek Lisans Tezleri çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi”	Harun Kaan ATAŞ
YL Tez 81	“Türkiye’de M Jenerasyonu Kadın Tüketicilerin Spor Kıyafetleri Tüketimine Yönelik Bir Araştırma”	Kubilay SÜMBÜLTEPE
YL Tez 82	“Video Oyunlarındaki Ürün Yerleştirme Uygulamaları: Spor Oyunlarına Yönelik Bir İçerik Analizi”	Cansın ÇAVDAR
YL Tez 83	“Vücut Geliştirme Sporcularının Doping Kullanımına Yönelik Görüşlerinin Spor Etiği Bağlamında Değerlendirilmesi”	Mehmet KANLI
YL Tez 84	“Yeni Kamu Yönetimi Anlayışının Spor Yönetimine Uygulanabilirliğinin Spor Yöneticileri Açısından Değerlendirilmesi”	İrem KAVASOĞLU
YL Tez 85	“Yeni Malatya Spor Kulübü’nün Tarihsel Gelişimi”	Mustafa Levent BİÇER
YL Tez 86	“Yerel Basında Çalışan Spor Muhabirlerinin Profesyonel Futbol Kulüpleri İle Kaynak-Muhabir İlişkileri: Eskişehirspor Örneği”	Ali Rıza SOLMAZ
YL Tez 87	“Yerel Yönetimlerde Spor Eğitimi Faaliyetlerinin İncelenmesi (İzmir İli Örneği)”	Elif AKÇA
YL Tez 88	“Yerel Yönetimlerin Spor Politikalarının incelenmesi (Manisa Büyükşehir Belediyesi Örneği)”	Abdullah KURT
YL Tez 89	“Zihinsel Engelliler Beden Eğitimi Öğretim Programlarının İçerik, Uygulama, Sorunlar Açısından Veli ve Öğretmen Görüşlerine Göre Değerlendirilmesi”	Bahar GÜNAYDIN
Dr Tez 90	“Herkes İçin Spor Anlayışı Çerçevesinde Olimpik Dayanışma Programlarının Uygulamaları ve Olimpik Değerlerin İncelenmesi”	Pınar GÜZEL
Dr Tez 91	“Türk Spor Medyası’nda Etik Değerler; Spor Yazarlarının Görüşleri”	Erol İLHAN
Dr Tez 92	“Almanya Ve Türkiye’deki Spor Kulüplerinin Karşılaştırmalı Analizi – Türkiye’de Spor Kulüplerinin Yapı ve İşleyişine Yeni Bir Yaklaşım-“	Esin Esra (ERTURAN) ÖĞÜT
Dr Tez 93	“Antrenör ve Sporcu Gözüyle Spor Yöneticilerinin Kararlarında Etik İlkelere Bağlılıklarının İncelenmesi (Beko Basketbol Ligi Örneği)”	Yeşer ESKİCİOĞLU

Dr Tez 94	“Avrupa Birliği’ne Uyum Sürecinde Beden Eğitimi ve Spor Öğretmeni Yetiştirme Programlarının İncelenmesi: Türkiye – Belçika Karşılaştırması”	Duygu HARMANDAR
Dr Tez 95	“Beden Eğitimi ve Spor Alanında Karşılaşılan Kavram Yanılgıları”	Anıl Türkeli
Dr Tez 96	“Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin Ortaokul Beden Eğitimi ve Spor Dersi Öğretim Programı Hakkındaki Farkındalık Durumunun İncelenmesi”	Çağlar Türkoğlu
Dr Tez 97	“Beden Eğitimi ve Sporda Antrenman Yönetim Tarzları Üzerine Bir Çalışma”	Ahmet Turğut
Dr Tez 98	“Çağdaş Ülkelerde Spor Müzelerinin Yapısı, İşlevi, Sorunları Ve Türkiye İçin Model Önerisi”	Neslihan Arıkan FİDAN
Dr Tez 99	“Ekstrem Sporlara Katılan Bireylerin Aktivitelere Katılım Nedenlerinin Araştırılması”	Behlül ÖZDEDEOĞLU
Dr Tez 100	“Grek ve Roma Uygarlığında Spor ve Spor Betimlemeleri”	Metin ÖZLÜ
Dr Tez 101	“II. Meşrutiyet Dönemi Beden Eğitiminde Çağdaş Dönüşümler”	Sabri ÖZÇAKIR
Dr Tez 102	“İttihat ve Terakki Partisinin Beden Eğitimi ve Spor Politikaları Ve Uygulamaları”	Bayram Ali SİVAZ
Dr Tez 103	“Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti’nde Beden Eğitimi ve Spor Sisteminin Yapısal Analizi”	Serhat DENİZ
Dr Tez 104	“Spor Aracılığıyla Bedenin Göstergeleşmesi: Eskişehir’de Body-Fitness Yapanlara Yönelik Sosyolojik Bir Saha araştırması”	Muhammet Nurullah ÇAKMAK
Dr Tez 105	“Selim Sırrı Tarcan ve İsveç Jimnastiği: Beden Eğitiminde İsveç Modelinin II. Meşrutiyet Dönemi Türk Eğitim Sistemine Entegrasyonu”	Osman Tolga ŞİNOFOROĞLU
Dr Tez 106	“Siyasal Toplumsallaşma Aracı Olarak Beden Eğitimi ve Spor; İşçi Sporları ve Türkiye’deki Etkileri (1923-1938)”	Mutlu TÜRKMEN
Dr Tez 107	“Spor Kulüplerinde Halkla İlişkiler: Stratejik Kurumsal İletişim Aracı Olarak Yeni Medya”	Ali Gürel GÖKSEL
Dr Tez 108	“Sportif Başarıyı Etkileyen Psikolojik Faktörler ve Kişilik Özellikleri: Türk Futbol Tarihinin Başarılı Milli Futbolcularının Görüşleri”	Ceren TOKDEMİR
Dr Tez 109	“Sporun Küreselliği Perspektifinde Yabancı Sporcuların Hukuki Statü Sorunları”	Uğur ÖZER

Dr Tez 110	“Türkiye’de Bireysel Sporlarda Çocuk İstismarı: Elit Sporcular Örneği”	Erdal ÇETİN
Dr Tez 111	“Türkiye’ye Cumhuriyet Döneminde Beden Eğitimi ve Spor Alanında Gelen Yabancı Uzmanların İstihdamı, Çalışmaları ve Etkileri (1923-1973)”	Mehmet YILDIZ
Dr Tez 112	“Yönetmelik Açısından Yerel Yönetimler ve Spor İlişkisi: Mersin Büyükşehir Belediyesi Örneği”	Fatih DİNÇ
M113	“100 Yıl Öncesinde Türkiye’de Beden Eğitimi Öğretimi ve Günümüzdeki Yansımaları”	Sabri ÖZÇAKIR
M114	“Spor Eğitim Dergisi”	Aliye BÜYÜKERGÜN
M115	“2013 Türkiye U-20 Dünya Kupasının Organizasyon Yapısının İncelenmesi”	Cengiz ÇIYAN, Rıza ERDAL, Canan ESKİYECEK, Zekiye BAŞARAN, Mine GÜL, Ertay SEYREK
M116	“Beden Eğitimi Öğretmeni Adaylarının İdeal Beden Eğitimi Öğretmeni Nitelikleri İle İlgili Görüşleri”	Aylin ÇELEN, Devrim BULUT
M117	“Antrenörlerin Spor Psikolojisi Kavramına İlişkin Metaforik Algıları”	Merve ÖZYILDIRIM, İhsan SARI
M118	“ABD ve Türkiye’de Üniversite-Uygulama Okulu İşbirliği Programı: Akademik Personel, Uygulama Öğretmeni ve Beden Eğitimi ve Spor Öğretmeni Adaylarının Görüş ve Deneyimleri”	Yunus Emre KARAKAYA, Timothy A BRUSSEAU
M119	“Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Beden Eğitimi Ders İçi ve Dışı Etkinliklerinde Teknolojik Araç ve Gereçlerin Kullanımı İle İlgili Görüşleri”	Mehmet GÜLLÜ, Gökmen ÖZEN, Sinan UĞRAŞ
M120	“Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Okul Dışında Yapmış Olduğu Faaliyetlerin Değerlendirilmesi”	Fikret ALINCAK, Uğur ABAKAY, Kürşat Yusuf AYTAÇ
M121	“Beden eğitimi ve oyun dersi kapsamında oyun ve fizikî etkinlik kartı geliştirilmesi”	İrem PARK, Pelin AVCI, Akan BAYRAKDAR

M122	“Beden Eğitimi ve Spor Eğitimi Gören Öğrencilerin Kariyer Planlama Süreçlerinin İncelenmesi”	Piyami ÇAKTO, İlyas GÖRGÜT
M123	“Beden Eğitimi ve Spor Lisans Öğrencilerine Göre Sporda Hoşgörü Kavramı (Bayburt Üniversitesi Örneği)”	Bülent TATLISU Gökhan BAYRAKTAR
M124	“Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliğindeki İlk Yılım”	Mehmet GÜLLÜ, Sinan UĞRAŞ, Mehmet Akif YÜCEKAYA
M125	“Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Öğrencilerinin Hakem Kavramına İlişkin Metaforik Algılarının İncelenmesi”	Mehmet YAZICI
M126	“Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Öğrencilerinin Karantina Dönemindeki Uzaktan Eğitim İle İlgili Görüşleri (Nitel Bir Araştırma)”	Meryem ALTUN EKİZ
M127	“Bir Dönemin Spor Yayını Beden Terbiyesi ve Spor Dergisi”	Levent ATALI
M128	“Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Özel Gereksinimli Öğrenciler Hakkındaki Düşünceleri”	Sinan UĞRAŞ
M129	“Bedensel Engelli Sporcuların Dopinge İlişkin Görüşleri”	Hamza UYAR Oğuz ÖZBEK
M130	“Ceza Alan Futbol Taraftarlarının Şiddete Yönelik Davranışlarının İncelenmesi: Adana İli Örneği”	Pervin BİLİR Anıl AVGIN
M131	“Covid-19 süreci ve eğitime yansımaları: öğretmen görüşlerinin incelenmesi”	Murat ÇAKIN, Ebru KÜLEKÇİ AKYAVUZ
M132	“Değerler Eğitimi Kapsamında Hazırlanan Bilimsel Çalışmaların Farklı Değişkenler Göre İncelenmesi”	Alpaslan GÖZLER, Ali HASKUŞ, Burçin AYHAN, Elif KARSLI, Zeliha AKIN
M133	“Dijital Spor Oyunlarının Sporcular Üzerindeki Etkilerinin İncelenmesi: Fenomonolojik Bir Çözümleme”	Bekir Barış CİHAN, Ebru Araç ILGAR
M134	“Emekli Bireylerin Bir Serbest Zaman Etkinliği Olarak Fiziksel Aktivitelere Dair Görüşleri: Türkiye’nin En Yaşlı ve Mutlu İli Sinop Örneği”	Nedim TEKİN Fatih Mehmet PARLAR Özge ERCAN

M135	“Engellilerde Beden Eğitimi Ve Spor Çalışmalarının Çeşitli Kriterler Açısından Gözden Geçirilmesi”	Muhammed Yunusnur NİŞLİ, Zaim Alpaslan ACAR, Emine ÖZ NİŞLİ
M136	“Eskrim Antrenörlerine Göre Eskrim Sporcularının Performansını Etkileyen Psikolojik Faktörlerin Değerlendirilmesi: Nitel Çalışma”	Naci KALKAN, Aylin ZEKİOĞLU
M137	“Farklı Paydaşların Bakış Açısıyla ABD’de Sporcu Öğrenciliğin ve Spor Bursu Sisteminin İncelenmesi”	Sabri ÖZÇAKIR, Uğur SÖNMEZOĞLU
M138	“Fitness Merkezlerinin İşletmecilik Sorunları ve Geleceğe Yönelik Planları: Ankara İlinde Nitel Bir Araştırma”	Seçkin DOĞANER, Mehmet KAPLAN, Oğuz ÖZBEK
M139	“Fiziksel Aktivite Konulu Tezlerin Bibliyometrik Analizi”	Gamze MURATHAN, Eren BOZYILAN, Fatih MURATHAN
M140	“Futbol Taraftarlarını Şiddete Yönelten Faktörlerin İncelenmesi”	Ercan POLAT, Uğur SÖNMEZOĞLU
M141	“Geleneksel Çocuk Oyunlarına Yönelik Öğretmen Görüşleri”	Büşra Nur TURAN, Alpaslan GÖZLER, Mehmet Behzat TURAN, Mahmut İNCETÜRKMEN, Ahmet MEYDANI
M142	“Geleneksel Sokak Oyunlarının Çocuk Gelişimine Katkılarının "Rafadan Tayfa" Çizgi Filmi Üzerinden İncelenmesi”	Ertuğrul TALU, Fatih YÜZBAŞIOĞLU
M143	“Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlüğü Çalışanlarının Kent Merkezlerinde Halka Sunulan Sportif Rekreasyon Tesis ve Hizmetlerin Belirlenmesine İlişkin Görüş ve Önerileri”	Sefa Şahan BİROL, Elif AYDIN, Suat KARAKÜÇÜK
M144	“Herkes İçin Futbolda Mavi Kart Modeli Uygulamasının Paydaş Görüşleriyle İncelenmesi”	Seçkin YILDIZ, Fatih BEKTAŞ

M145	“II. Meşrutiyet Dönemi Beden Eğitimi Çağdaş Dönüşümler (1908-1918)”	Sabri ÖZÇAKIR, İbrahim YILDIRAN
M146	“Kadın Sporcuların Bikini Fitness Yoluyla Güçlenme ve Baskılanma Deneyimleri”	İrem KAVAŞOĞLU, Canan KOCA
M147	“Kaynaştırma Öğrencisinin Beden Eğitimi Dersine Aktif Katılım Sürecinin Yansıması”	Ferda GÜRSEL, Nazan KILINÇ, Özlem ALAGÜL
M148	“Koruma altında yetişmiş bireylerin görüşleri doğrultusunda sporun yaşam becerilerine etkisi”	Pelin AVCI, Hasan Ceyhan CAN
M149	“Macera Eğitim Modeli Uygulaması: Rekreatif Spor Kaya Tırmanışı Etkinliğine Katılan Öğrencilerin Görüşlerinin İncelenmesi”	Nevin GÜNDÜZ, Dicle ARAS
M150	“Millî Güreşçilerin Yüksek Beklentilere Başarısız Sonuçlara ve Başarısızlık Korkusuna İlişkin Düşünceleri”	Mehtap YILDIZ, Özer YILDIZ
M151	“Kriz Zamanlarında Spor Örgüt Yönetimi: Covid-19 Örneği”	Tayfun ŞİRİN, Yeliz ERATLI ŞİRİN, Mehmet METİN
M152	“Ne Bilir Kadın Oyun Oynamayı? : Kadın Oyuncuların E-Spor Deneyimleri”	Ayşegül Funda ALP, Gökhan ÇAKMAK, Müge SARP KAHVECİ
M153	“Öğretim Üyelerinin Türk Sporunun Güncel Sorunları ve Çözüm Önerileri Üzerine Görüşleri: Fenomonolojik Bir Çözümleme”	Ebru araç ılgar, Bekir Barış Cihan
M154	“Okul Öncesi ve İlköğretimde Beden Eğitimi ve Oyun Eğitimi: Sistemik Derleme”	Alişan YAVUZ, Ebru ÖZÜDOĞRU, Fatma Çelik KAYAPINAR
M155	“Okul Yöneticisi, Beden Eğitimi Öğretmeni ve Öğrencilerin Beden Eğitimi Dersine İlişkin Görüşleri: Nitel Bir Çalışma”	Aynur YILMAZ, Hamit CİHAN
M156	“Ortaokul Beden Eğitimi Ders Programındaki Kazanımların Yenilenmiş Bloom Taksonomisine Göre Değerlendirilmesi”	Sinan UĞRAŞ, Hakan ARAL

M157	“Ortaokul Öğrencilerinin Beden Eğitimi Dersine İlişkin Ürettikleri Metaforlar”	Aysel NAMLI, Cenk TEMEL Mehmet GÜLLÜ
M158	“Ortaokulda Çalışan Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Okullarda Tutulan Evrak ve Dosyalar Hakkındaki Düşünceleri”	Mehmet GÜLLÜ, Sinan UĞRAŞ, Erdem EROĞLU, Gökmen ÖZEN
M159	“Pandemi Sürecinin Uluslararası Müsabakalara Hazırlanan Güreş Milli Takım Sporcuları Üzerindeki Etkileri”	Özlem DEMİRTAŞ, Abdullah ÇIPLAK
M160	“Parçalanmış Aileye Mensup Lise Öğrencilerinin Sosyalleşmesinde Sporun Etkisi”	Metin KILIÇ, Ahmet ARSLAN
M161	“Rekreasyon Faaliyetlerinin Engellilerde Yeri ve Önemi (Down sendromu Üzerine Nitel Çalışma)”	Fatih UZUN, Zühal KILINÇ
M162	“Rekreasyonel Spor Tesislerinde Marka Kimliğinin ve İmajının Belirlenmesi”	Feyza Meryem KARA, Berkay AYVERDİ
M163	“Sınıf Öğretmenlerinin Görüşlerine Göre İlkokulda Uygulanan Oyun ve Fiziki Etkinlikler Dersinin Değerlendirilmesi”	Süleyman CAN, Gözde ÇAVA
M164	“Spor Bilimleri Alanıyla İlgili Bilimsel Dergilerde Yayımlanan Makalelerin İncelenmesi”	Serdar ALEMDAĞ
M165	“Spor Bilimlerinde Öğrenim Gören Lisansüstü Öğrencilerin Nitel Araştırmayı Öğrenme ve Uygulama Sürecindeki Deneyimleri”	Canan KOCA, Deniz HÜNÜK
M166	“Spor Eğitimi Kurumlarında Görev Yapan Akademik Personelin Uzaktan Eğitime Yönelik Görüşleri: Nitel Bir Çalışma”	Emine ARAS, Yunus Emre KARAKAYA
M167	“Spor Federasyonları İl Temsilcilerinin Mali Sorunlarına İlişkin Görüşleri”	Zeki TAŞ, Zafer ÇİMEN
M168	“Spor Konulu Karikatür Kitapları Üzerine Bir İnceleme”	Uğur KESKİN, Kadir ÇALIŞKAN, Volkan AYDOĞDU

M169	“Spor Toto Süper Ligi Turgay Şeren Sezonunda Profesyonel Futbol Disiplin Kurulu Kararlarının İçerik Analizi”	Erkan Faruk ŞİRİN, Ali SEVİLMİŞ
M170	“Spor ve Siyaset Etkileşiminin İncelenmesi: Niğde İli Örneği”	Hacı Şükrü TAŞTAN
M171	“Spor Yöneticiliği Lisans Programının Deneysel Öğrenme Yaklaşımını Kullanma Bakımından Yeterliği: Yaşar Doğu Spor Bilimleri Fakültesi Spor Yöneticiliği Programı Örneği”	Fatih Mehmet PARLAR, Musa ÇON
M172	“Spor Yöneticiliği Programlarında Öğrenim Gören Öğrencilerin Sektörel Beklenti, Mesleki Belirsizlik ve Gelecek Kaygılarının İncelenmesi: Fenomonolojik Bir Çözümleme”	Ebru ARAÇ ILGAR , Bekir Barış CİHAN
M173	“Sporcu Ergen Kızların Spora Katılımının Sosyo-Ekolojik Model Ve Toplumsal Cinsiyet Yaklaşımı Bağlamında Analizi”	Pınar ÖZTÜRK, Canan KOCA
M174	“Sporcularda Emeklilik Dönemini Etkileyen Faktörler: Emeklilik Mi? Boşluk Mu?”	Ezgi UYRAL
M175	“Sporda Fanatizm Unsuru: Latif Demirci’nin Çizgi Karakterleri Üzerine Bir İnceleme”	Uğur KESKİN, Kadir ÇALIŞKAN, Volkan AYDOĞDU
M176	“Sporda Sürdürülebilir Başarı İçin Gençlik ve Spor Bakanlığı Faaliyetlerinin İncelenmesi”	Ömer ÖZBEY, Halil Erdem AKOĞLU, Ercan POLAT
M177	“Sporda Şiddet ve Medya Etkisi: Bir Maçın Analizi”	Halil İbrahim MİL , Savaş ŞANLI
M178	“Sporda Şiddete İlişkin Grup Dinamiğinin Damgalama Teorisi Kapsamında İncelenmesi”	Aykut ÇALIŞKAN, Tuğça POYRAZ
M179	“Sportif Başarı Hikayeleri Spor Medyası Hakkında Bildiklerimizi Değiştirebilir Mi? Kadın Hentbolu Örneği”	Zafer ÇİME, Onur MEŞECİ
M180	“Sporun, Fiziksel Engelli Bireylerin Yaşam Kalitesi Üzerine Etkisine İlişkin Görüşler”	Hatice KUMCAĞIZ, Gülzade Avcı ÇAYIR
M181	“Takım Sporcularının Mobbing İle İlgili Görüşleri: Nitel Bir Araştırma”	Emine KAYA, Zeynep ONAĞ
M182	“Türk Ekstrem Sporcularının Spora Katılım Güdülleri Üzerine Nitel Bir Araştırma”	Kerem Yıldırım ŞİMŞEK

M183	“Türk Futbolunda Dil Kullanımı: Beşiktaş, Fenerbahçe, Galatasaray ve Trabzonspor Marşlarının İçerik ve Söylem Analizi”	Gökmen KANTAR, Gözde ERSÖZ
M184	“Türkiye’de Spor Yönetimi Araştırmalarındaki Eğilimler: Bir İçerik Analizi”	Ahmet ATALAY
M185	“Türk Spor Federasyonlarının Özerklik Sonrası Değişimi”	Selda KOCAMAZ, Tekin ÇOLAKOĞLU, Esra ERTURAN ÖĞÜT
M186	“Türkiye de 2013-2017 Yılları Arasında Otizm ve Fiziksel Aktive Alanında Yapılmış Lisansüstü Tezlerin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi”	Okan GÜLTEKİN, Fahriye Esra BAŞYİĞİT
M187	“Türkiye İtalya Fransa Ve İspanya Spor Sistemlerinin Spor Kulübü Yapılanması Düzeyinde Karşılaştırılması”	Hakan SUNAY, Bayram KAYA
M188	“Türkiye Süper Liginde Üç Büyük Futbol Kulübünün Başkanlarının Söylem Analizi: 2015-2016 Sezonu”	Yeter Aytül DAĞLI EKMEKÇİ, Uğur SÖNMEZOĞLU
M189	“Türkiye ve Avustralya’da Uygulanan Spor Yönetim Modellerinin Karşılaştırılması”	Eda GÖKÇELİK, Oruç Ali UĞUR
M190	“Türkiye’de 2009-2019 Yılları Arasında Geleneksel Türk Sporları İle İlgili Yapılmış Lisansüstü Tezlerin Farklı Değişkenlerle İncelenmesi”	Eren ŞAHİN, Fatih EVLİ
M191	“Türkiye’de Badminton Sporuyla İlgili Yayınlanan Bilimsel Makale ve Tezlerin İncelenmesi”	Yahya DOĞAR, Mehmet AKARSU, Talha SERT
M192	“Türkiye’de eleştirel okuma konusunda yapılmış lisansüstü tezlerin incelenmesi”	Bahar AYDIN
M193	“Türkiye’de Sponsorluk Alanında Yapılan Doktora Tezlerinin Değerlendirilmesi”	Fatih AKSOY, Derya ÖCAL
M194	“Türkiye’de Spor Alanında Yapılan Otizm İle İlgili Lisansüstü Tezlerin İçerik Analizi (2013-2020)”	Mehmet İLKİM, Fatma ÖZOĞLU, Hacı KARADAĞ
M195	“Türkiye’de Spor Bilimi Alanında İşitme Engelli Bireylere Yönelik Yapılan Çalışmaların İçerik Analizi (2008-2018)”	Atike YILMAZ

M196	“Türkiye’de Spor Bilimleri Alanında Özel Gereksinimi Olan Bireylere Yönelik Yapılan Çalışmaların İncelenmesi”	Atike YILMAZ, Gözde YETİM
M197	“Türkiye’de Spor Yönetimi Alanında Yapılan Akademik Çalışmaların Analizi”	Yüstra YAVUZ, Nevzat MİRZEOĞLU, Yakup KAYMAKÇI
M198	“Türkiye’de Spor Yönetimi Disiplininde Yapılmış Olan Tezlerin İçerik Analiz”	Yunus Sinan BİRİCİK
M199	“Türkiye’de Sporda Doping Nedenleri ve Çözüm Yollarına Dair Uzman Görüşleri”	Sait TARAKÇIOĞLU
M200	“Türkiye’de Toplum Hizmet Uygulamaları Konulu Çalışmalar Üzerine Bir İnceleme”	Merve NOYAN, Alper KESTEN
M201	“Türkiye’deki Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokullarının Öğrenci Seçim Yöntemlerinin İncelenmesi”	Ethem KİZİR, Cenk TEMEL, Mehmet GÜLLÜ
M202	“Türkiye’nin Olimpiyat Adaylıkları Üzerine Nitel Bir Araştırma”	Sait TARAKÇIOĞLU, Safer ELMAS
M203	“Üniversite Öğrencilerinin Beden Eğitimi ve Oyun Öğretimi Dersi Hakkındaki Genel Görüşleri Üzerine Bir Araştırma”	Çağdaş CAZ, Hülya İMAMLI, Esin KAPLAN, Arda ÖZÇELİK
M204	“Üniversite Öğrencilerinin Sportif Okul Takımlarına Katılım Motivleri, Beklentileri ve Karşılaştıkları Problemler”	Devrim BULUT, Hanifi ÜZÜM, Müberra ÇELEBİ
M205	“Üstün Yetenekli Öğrencilerin Beden Eğitimi Dersi ve Beden Eğitimi Öğretmeni Kavramlarına Yönelik Algılarının Çizme Yazma Tekniği ile İncelenmesi”	Aynur YILMAZ , Özbay GÜVEN
M206	“Yenilenen Beden Eğitimi ve Spor Öğretimi Programlarının Uluslar arası Politikalar Kapsamında Analizi”	Mine MÜFTÜLER, Canan KOCA ARITAN
M207	“Yenilenen Ortaöğretim Beden Eğitimi ve Spor Dersi Öğretim Programlarının Değerler Eğitimi Bağlamında İncelenmesi”	Rabia SARICA
M208	“Yozgat Bozok Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Özel Yetenek Giriş Sınavına Katılan Adayların Sınav Hakkındaki Görüşleri: Nitel Bir Çalışma”	Çağdaş CAZ

M209	“Zihin Engelliler Beden Eğitimi Dersi İçerik ve Uygulamalarının Değerlendirilmesi”	Bahar GÜNAYDIN, Nevzat MİRZEOĞLU, Hakan ACAR
M210	“Beden Eğitimi Öğretmenleri Kendilerini Hangi Konularda Yetersiz Hissediyor”	Sinan UĞRAŞ

